

Blatensko

SOBĚ

DVOUMĚSÍČNÍK

40
číslo

VIII. ročník
září 2014

živě a nově

www.blatensko.cz www.blatensko.cz/mas

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku Hynek Bočan

K místu patří lidé, tedy lidé dělají místo místem, vytvářejí jeho podobu, vdechují mu život. Místo, které má své genius loci, má 'svůj' vliv na 'své' lidi. Co že to je genius loci? Podle wikipedie byl genius loci v římské mytologii duch či bůžek, ochraňující určité místo, často býval zobrazován jako had nebo jako postava s rohem hojnosti. V dnešním slovníku má však toto slovní spojení spíše význam specifické atmosféry dané oblasti. Jistě se mnou budete souhlasit, že Blatensko má genius loci, tedy má svého bůžka s rohem hojnosti. Možná i proto Hynek Bočan se svou manželkou Janou oslavili malé, přesto významné výročí a to 45 let „chalupaření na Blatensku“.

Pokračování na str. 4

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku Edita Adlerová

Edita Adlerová zpívá. No, to není právě okouzlující začátek. Tak ještě jednou Edita Adlerová zpívá vedle klasické hudby, sakrální hudby a opery také fúze s jazzem, rockem, prostě má tzv. 'crossoverový' záběr – asi by se dalo říci napříč žánry. Zpívá toho mnohem více, ale náš rozhovor není určen k vyjmenovávání hudebních směrů či žánrů. A stejně nejsem příznivcem nějakého velkého „škatulkování“, vy jistě také ne. Zařazování do „šuplíků“ a přísně omezených směrů naštěstí dnes není nutné. Navíc prolínání hudebních směrů napomáhá ke zvýšení oblíbenosti a pochopení hudby jako takové.

Edita Adlerová se narodila v Pardubicích, jak sama uvedla v rozhovoru s Janem Rosákem, ve svých čtyřech letech začala chodit v Pardubicích do hudebky na zpěv, pak tam chodila do školy a vystudovala konzervatoř. V Pardubicích žila do svých 18 let, odtud přes Plzeň do Prahy a na Prácheňsko. Dnes žije ve Starém Smolinci a na Blatensko to má, coby kamenem dohodil.

Pokračování na str. 6

**Celý svět je plný zázraků,
na které jsme si však tak zvykli,
že je nazýváme všedními věcmi.**

Hans Christian Andersen

Ano, pan Andersen měl hlubokou pravdu, která platí i po tolika letech. Zvykli jsme si všechno, co je dobré, brát jako samozřejmost ... kritizujeme konání druhých, odsuzujeme to, co udělali, neudělali či mohli udělat, aniž bychom byli v jejich pozici. Vzpomeňme si občas, jak jsme opocení, když máme jít vyřídit nějaké záležitosti po úřadech ... kolikrát jsme něco pro tu obec udělali, když po ní něco chceme, protože na to máme přece právo, kolikrát jsme si zametli před vlastním prahem, než jsme plivli jedovatou slinu

Čtyřleté volební období je téměř za námi, hodně věcí se povedlo, dost věcí je v řešení a běží. Jsou však i záměry, které se ne úplně podařilo realizovat. V nadcházejících volbách se rozhodne o novém složení zastupitelstev obcí a zase se pojede dál. Ať volby dopadnou, jak dopadnou, doufejme, že to bude ku prospěchu všech. Jen si uvědomme, že „obec“ jsme my, všichni občané, a jaké si to společně zvolíme a uděláme, takové to budeme mít.

Já osobně právě končím 3. volební období. Těch uplynulých 12 let nebylo vůbec jednoduchých, ale všechno špatné je k něčemu dobré a já se vždy snažím spíše hledat to, co mi ta špatná situace má dát a v čem pomoci. Před nástupem do funkce starostky jsem byla Vladka, kamarádka, občanka nyní jsem „jen“ starostka, která stojí za vším, samozřejmě většinou za tím nepovedeným. Každý má jiný názor a jiný úhel pohledu, takže se i při té nejlepší vůli nelze zavděčit všem. Na vedení obce, Svazku obcí Blatenska ani Místní akční skupiny SOB není žádný návod, jen zákony, směrnice, pokyny ... Nakládání s majetkem obce a celkové hospodaření obce má svá krkolomná pravidla, která se však musí dodržovat, i když Vám občas selský rozum říká něco jiného.

Pokračování na str. 2

List

Snesl se mi k nohám obyčejný list...
Naplněný jarem,
kdy zrodil se a vyrostl,
provoněný létem,
kdy konal svoji práci
pro sebe i pro nás,
a probarvený podzimem,
v němž si zapsal součet
činů svých a snů.
Až se stanu něčím,
jak rád bych někdy vytvořil
dílo takhle krásné,
tak účelné a prosté,
jako je ten list,
co snesl se mi k nohám.

*Jilm nad Metelským rybníkem,
obvod 410 cm (r. 2008),
kresba Vladimír Lepš*

Stanislav Trávníček
syn Bětky Jiřincové z Vrbna

Chtěla bych tímto poděkovat všem zastupitelům, spoluobčanům, podnikatelům, neziskovým organizacím, obchodním partnerům a brigádníkům v celém regionu za spolupráci a popřát jim vše dobré do budoucna. Stále však platí, jakou si tu budoucnost připravíme my sami, tak se nám bude žít. Ještě připomínám: „Začněme nejdříve sami u sebe, budme nohama na zemi a nesuďme... a co nechceme, aby jiní činili nám, nečinně my jim“.

Zdravý rozum a pro všechny šťastnou volbu přeje

Vladimíra Tomanová, starostka Obce Kadov

Nadešel nostalgický čas podzimu, barevný, zádumčivý, inspirující a také čas nadcházejících komunálních voleb. Ale společenský, kulturní a sportovní život v našich obcích plyne dál. Co vše se událo? To se dočtete v našem zpravodaji, v našem SOBáčkovi. Co vše se bude v následujícím období konat? Snad si vyberete. A co jste nenašli, snad najdete v následujícím vydání. Předpokladem

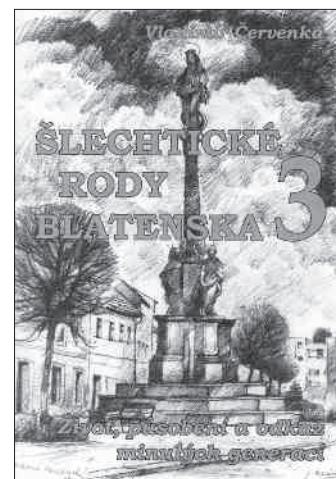
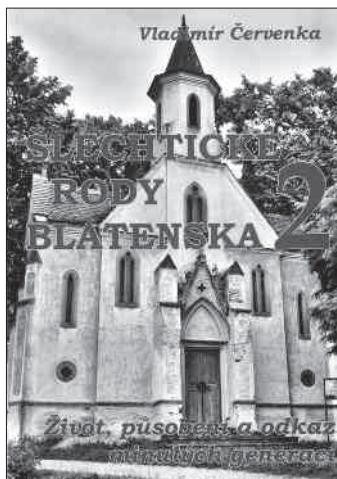
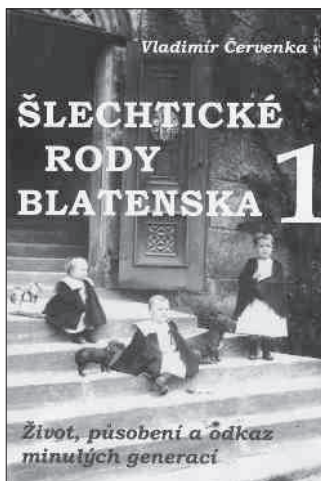
ovšem je, že nám o tom napíšete. Uzávěrka listopadového vydání je 7. listopadu tj. první pátek v měsíci.

Pár informací z činnosti SOBu:

- Probíhá projekt „Vzdělávání na Blatensku 2014 – 2015“
- Další vzdělávací akce, které připravujeme:
 - ⇒ 11. listopadu 2014 pro účetní obcí v sále SOŠ Blatná;
- Studenti VU3V zahájí další akademický rok 1. října 2014.
- V rámci environmentální výchovy a vzdělávání se po uzávěrci SOBáčka konal pracovní seminář pro děti ze základních škol Blatenska. Vzhledem k finančním a organizačním podmínkám došlo k výrazným změnám programu. Na programu byla exkurze do muzea řemesel, dále do expozice nositelů lidových tradic a sknazu v Chanovicích. Následoval výstup na rozhlednu a procházka naučnou stezkou. Odpoledne prohlídka zámku ve Lnářích, Tvrze Lnáře, kde byla k vidění výstava pohádkových bytostí. Na závěr děti kreslily a malovaly v prostorách zámku, zámeckého parku a Tvrze.
- Proběhla výběrová řízení na veřejné zakázky malého rozsahu – např. tisk stolního kalendáře, zpracování studie proveditelnosti revitalizace zeleně na území členských obcí SOB, doplnění MISYS o další vrstvy (inženýrské sítě, územní plán obce).
- Do tisku byl odevzdán katalog poskytovatelů sociálních a doprovodných služeb, na které s Centrem pro komunitní práci jižní Čechy spolupracoval SOB a sociální odbor MěÚ Blatná. Během října budou katalogy k distribuci.
- Tradiční stolní kalendář SOBu na r. 2015 je v prodeji.
- Podzimní Valná hromada SOB se konala 23. září 2014.
- SOB se připravuje stejně jako všechny obce na průběžný audit hospodaření za rok 2014.
- V polovině srpna byla zrekonstruována kancelář SOB, také archiv byl vybaven novým nábytkem. Na vybavení byla získána dotace.
- Realizace projektu „Aktivně se SOBem“, který je podpořen dotací z Jihočeského kraje z POV 2014 jde do finíše, podobně jako příprava malého průvodce „Putování krajinou s Ladislavem Stehlíkem“ – také s dotací Jihočeského kraje.

Jihočeský kraj

Knihy v regionu

Sekera Jiří, Kurz Jan: Rybníky na Blatensku, 1. díl - Severní Lnářsko; vydal Jan Kurz, 2014

Sekera Jiří: Böhm, růže, Blatná; vydalo Město Blatná, 2014

Červenka Vladimír: Šlechtické rody na Blatensku, 1. až 3. část; vydal Svazek obcí Blatenska, 2011 až 2013

Simandl Jiří: Milovanému kraji (kniha veršů, věnovaná zejména Blatensku, ilustrace od žáků škol z blatenského regionu); vydal Svazek obcí Blatenska, 2013

David Jaroslav: Krajem řeky Lomnice; Studio JR České Budějovice, 2013

Klidný podzim, šťastnou volbu a za dva měsíce opět na čtenou
Radka Vokrojová

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Vzdělávání na Blatensku 2014 - 2015

Jedná se o projekt, který probíhá na Blatensku již čtvrtým rokem a je opět podpořen z programu LEADER prostřednictvím Místní akční skupiny Svazku obcí Blatenska ze SZIF a EU: Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova. Evropa investuje do venkovských oblastí.

V srpnu se v Kadově uskutečnilo setkání zájemců o zdravý životní styl – Umíme žít zdravě. Účastníci se dozvěděli mnoho zajímavého o eko zahradách, jejich založení, že užitková zahrada může být esteticky zajímavá, jaké druhy rostlin jsou v našich podmínkách vhodné, jakých chyb se při pěstování jedlých druhů rostlin mají zájemci vyvarovat a mnoho dalšího. Jedna z přednášek byla věnována vitariánství.

Ještě v letošním roce se uskuteční:

- Chování správného úředníka (základy etiky, řešení konfliktů, asertivní jednání, efektivní komunikace) – úterý 4. listopadu, sál SOŠ Blatná, nutno se přihlásit, pozvánka a přihláška je k dispozici na webových stránkách SOBu;
- Jak se píše kronika (Na pomoc začínajícím kronikářům; legislativa, jak a čím psát do kroniky, co s přílohami. Jak dopsat kroniku, když nebyla nějaký čas vedena?) – úterý 25. listopadu, Hajany, nutno se přihlásit, pozvánka a přihláška je k dispozici na webových stránkách SOBu, nebo po telefonické dohodě zašleme, lektori Mgr. Tomáš Hromádka a Mgr. Vladimír Červenka;
- Právo obecních samospráv v praxi – první týden v prosinci 2014, určeno především nově zvoleným zastupitelům a zaměstnancům obecních/ městských úřadů, přesný termín bude upřesněn na webových stránkách SOB, lektor JUDr. Luboš Průša.

Bližší informace získáte na našich webových stránkách nebo telefonicky na č. 383 420 300 nebo 728 881 358.

Radka Vokrojová

SVAZEK OBCÍ BLATENSKA

Již tradiční stolní kalendář SOBu 2015 v prodeji

Kalendář SOBu 2015 si budete moci zakoupit v kanceláři SOBu, Na Tržišti 727, Blatná, nebo v Infocentru, J. P. Koubka 4, Blatná, nebo v Papírnické Aleny Tomáškové, tř. J. P. Koubka, Blatná. Polovina nákladu je určena pro členské obce, bude jim předána pro jejich potřeby.

V kalendáři najdete základní informace o pravidelných společenských, kulturních, sportovních a dalších akcích na Blatensku, stejně jako termíny poutí, posvícení apod.

Fotografie poskytují lidé z Blatenska a zachycují život na Blatensku.

Doporučená cena 70,- Kč.

Zimní semestr v akademickém roce 2014 až 2015 právě začíná. Studenti VU3V budou mít přednášky v oboru „Dějiny oděvní kultury – 2. část“. Budeme se scházet v nových prostorách Komunitního centra aktivního života v Blatné od středy 1. října, pak 15. října a 29. října, vždy od 9,00 hodin. Více informací o studiu VU3V obecně najdete na www.e-senior.cz nebo zavolejte na mobil 728 881 358.

Radka Vokrojová
Konzultační středisko VU3V Blatná

Domov

Gajdušková Ivana

Domov je tam, kde je teplo i láska,
i tam, kde oheň v krbu praská.
Domov jsou naše krásné vzpomínky,
i vroucné objetí tatínka i maminky.
Domov nám dává pocit bezpečí,
hádky ani sváry mu tuze nesvědčí.

Domov je tam, kde to krásně voní,
domů se schováme, když zlo nás honí.
Domov je tam, kde svoje srdce necháme,
bohužel všichni ho však šťastný nemáme.
Domov je tam, kde nás hodně rádi mají,
i tam kde jídlo a svou lásku nám dají.

Domov je snem každého z nás,
domov je místo největších krás.
Domov je město, kdy my bydlíme,
domov je dům, ve kterém sídlíme.
Domů se všichni moc rádi vrací,
děti ze škol a dospělý z prací.

Domov si my chránit musíme,
domovu nechat ublížit nesmíme.
Domov je tam, kde to dobře známe,
domov je tam, kde své blízké máme.
Domov je místo naše srdci nejbližší,
domov je tam, kde nás vždy vyslyší.

Vzdělávání na Blatensku

SOB připravuje pro obyvatele, volené zástupce obcí, zaměstnance obcí i pro zájemce z řad veřejnosti vzdělávací akce. Jednak s finanční dotací např. prostřednictvím MAS SOB z Evropské unie a národních zdrojů (viz dále), popř. z grantu Jihočeského kraje z Programu obnovy venkova nebo bez finanční dotace. Dalším druhem vzdělávání je univerzita 3. věku (*informace na jiném místě SOBáčka*).

Na podzim a začátek zimy jsou pro zájemce připraveny tyto akce bez finanční dotace:

- Aktuální problémy účtování malých obcí s lektorkou Ing. Alenou Kučerovou, sál SOŠ Blatná – 11. listopadu od 8,30 h. – nutno se přihlásit, pozvánka a přihláška je k dispozici na webových stránkách SOBu,
- Rukodělná dílna s lektorkou RNDr. Danou Koubkovou – 18. listopadu, Hajany, nutno se přihlásit, pozvánka a přihláška je k dispozici na webových stránkách SOBu.

Více na našich webových stránkách nebo telefonicky na č. 383 420 300 nebo 728 881 358.

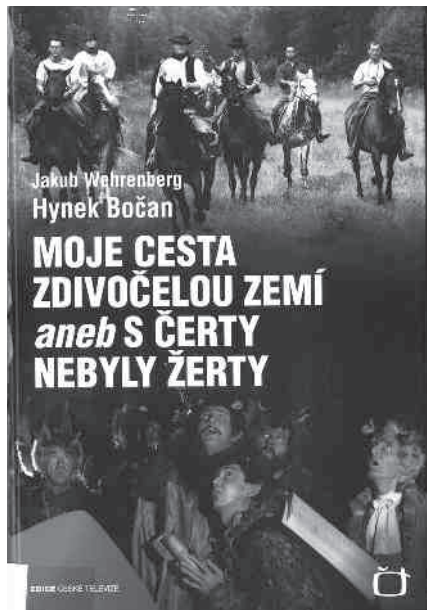
Radka Vokrojová

Lidé na Blatensku Hynek Bočan

Pokračování ze str. 1

Pokud se člověk ptá, chce být, říká Miroslav Horníček ve svých Hovorech. Jak se však ptát osobnosti, která již poskytla spoustu rozhovorů. Jak se ptát člověka, jehož rozhovor vyšel knižně. Ano, Hynku Bočanovi vyšla kniha, která vznikla jako rozhovor resp. rozhovory s Jakubem Wehrenbergem: *Moje cesta Zdivočelou zemí aneb S čerty nebyly žerty*. Knihu si můžete vypůjčit v Městské knihovně v Blatné. V úvodu knihy najdete i věnování čtenářům.

Moje cesta zdivočelou zemí aneb s čerty nebyly žerty.
Vydala Česká televize v Edici ČT, 2012

vázy, sklenička z Bělčic se líbila, protože Hynek Bočan pravil: „Náhdera, tak tuhle ještě nemám. Samozřejmě sklárnu v Bělčicích znám a mám spoustu jiných kousků. Víno je správně vychlazené, tak ho hned načneme, ne?“ Paní Jana jako důkaz, že repliky historického skla z Bělčic jsou určené k užívání, přinesla skleničky na víno pro všechny. Přípitek na zdraví. Ledy byly prolomeny. Chtěla jsem stručně představit náš SOBáček, ale prý ho Bočanovi znají, vždyť ho také dostávají.

Víte, myslela jsem, že si jen tak budeme povídat, on ten rozhovor z toho vyplyne. A tak jsem si jen tak povídali. Kdy jste přijeli poprvé na Blatensko?

„Kdybych netočil film Čest a sláva, neseděl bych tu. Točili jsme hlavně v Buzicích, ve tvrzích a v nejbližším okolí. Hodně jsme spolupracovali s místními lidmi, potřebovali jsme je nejen do komparsu, ale například i na pomoc při práci s dobyt看. Při natáčení jsme bydleli ve Lnářích. Líbilo se mi tu, tak jsem hledal, kde bych koupil chalupu. Film vlastně může za to, že jsem tady. Byla tady malá chaloupka k mání. A tak jsem se ocitl v jižních Čechách. Bylo to v roce 1969, v době, kdy jsem měl díky normalizaci zákaz filmové práce na pět let jako trest za filmy, které sem natočil (a taky za to, že jsem se nechoval dostatečně servilně k režimu). Za pomoci celé rodiny jsme upravili naši chaloupku k bydlení.

Za těch 45 let, co tu jsme, máme spoustu dobrých známých a přátel. Zažili jsme tu i povodeň v roce 2002 a boj s jejími následky. O to víc mě těší, že v současnosti znovu můžeme zajít do hospůdky k Bryndovým,

Hynek Bočan v roli Pepíka Olšiny (první zleva), v károvaném saku mladý Eduard Cupák. Film *Olověný chléb*. (Z knihy *Moje cesta Zdivočelou zemí aneb S čerty nebyly žerty*.)

obvykle se tam sejdem i s dalšími známými. Je tu příjemné prostředí a spousta předmětů, upomínek na časy minulé, má to své kouzlo. Na chalupě si člověk odpočine, i když je tu spousta práce, beru to jako rehabilitaci těla i ducha. Jezdíme sem celý rok, a když je to možné, trávíme tu s celou rodinou i Vánoce.“

Proč jste do láhve s vínem dal tu lžičku?

„Správně se tam má dát stříbrná lžička. Aby si víno zachovalo chuť a asi taky aby bublinky tak rychle nevyprchaly. Posloužit prý může i alobal. Když si dám víno v Praze, mám to k ledničce tři čtyři kroky, tady musím projít tuhle místnost (*velká místnost ze staré stáje, krásně zachovaná klenba*), přes chodbu do kuchyně. To je pohyb. Na zahrádě také, ale tam kraluje moje žena. Musíme si připravit dřevo, starost kolem chalupy je nekončící starost. A radost. Prostě se musím hýbat a to mi dělá dobře.“ *Velké knihy s radami pro zahrádkáře, které ležely na stole, nešlo přehlédnout. Taky mám takové. Paní Jana donesla ještě minerálku, vzala si pracovní rukavice, zahradnické nůžky a vyrazila na zahradu. Prý nemusí být u všeho.*

„Malé věci nebudí důvěru, se říkalo. To byl takový ten obrovský kotoučový magnetofon. Kamery byly velké. Filmový materiál se hlídal, tedy jeho spotřeba. Dnes se fotí a točí vše na digitál, je to jiná práce. Digitální materiál je sice nekonečný, ale i tak se jeho spotřeba v televizi hlídá. Natočí se toho kilometry, do kin přichází spousty filmů. Ale někdy tomu chybí 'racio'. Dělal jsem hodně pro televizi, někdo k televizní práci přistupuje hlavně proto, že je rychlá a konzumní. V podstatě je to tvorba klipová, reklamní, krátká. To pramení i z počítačových her, ty jsou klipové. Děti to zvládají a chtějí. Je otázkou, jestli je to móda, zda odezní nebo ne. Uráží mě jít do kina, kde se diváci cpou popcornem. Zvláště, když se jedná o převzatý obchodní tah producentů popcornu. To se přišli najíst nebo za kulturou? Mám rád, když se vypráví filmem příběh, jednoduchý, ve čtyřech lidech, ať už je polský, čínský, americký nebo jiný. Když se objeví na plátně, má najednou úspěch. To mi potvrzuje, že lidi takový příběh chtějí.“

Točil jste s mnoha slavnými herci, jak takové filmování probíhá? Jací jsou?

„U filmování to není o demokracii, to je diktatura. Herci to musí vědět. Protože režisér ví, co chce, jak to má být. Pak to funguje. Tvorba filmu je o ryze autoritářském přístupu. Dávám při práci s herci přednost rozumnému přístupu a spolupráci. Protože z toho může ještě vzniknout něco navíc. Třeba u komedie je to nutné, myslím to, že má herec 'svou' parketu, 'svou' svobodu, pak vznikne něco navíc. Kdyby do filmování všichni mluvili, tak se nedobereme konce. Jen jeden má představu a ví, jak má která postava vypadat, kde má gradovat a jak skončit. Rád například vzpomínám na spolupráci s Vladimírem Menšíkem. S ním byla spolupráce mnohokrát jednodušší, pro jeho popularitu. Mnoho lidí, už kvůli němu, dělali neskutečné věci. Menšík, který byl v pozdějším věku těžkým astmatikem, filmoval se mnou v dole – to byl film *Parta* hic. To bude záchvat, mě varoval. Sjeli jsme

Všem čtenářům přeji co nejpříjemnější zážitky při listování naší knihou. Hynek Bočan

Všem čtenářům přeji co nejpříjemnější zážitky při listování naší knihou. Hynek Bočan

těžní klecí dolů, musel s námi i lékař. Dole v dole lékař Menšíka ošetřil a tam teprve nastal problém, protože k místu filmování to bylo ještě půl druhého kilometru. To by byla jeho smrt. Horníci pomohli tím, že přehodili fáze u motorů dopravníků, na kterých odváželi uhlí. Na pásu dopravili Menšíka až na plac. Lidi Menšíka milovali. Abychom mohli natáčet, museli jít mnozí s námi do práce i v sobotu a v neděli, protože herecká 'Parta Hic' opravdu pracovala a uhlí bylo třeba vyvézt ze šachty.

Menšík byl velký improvizátor. Každý záběr natočil nejlépe hned napoprvé. Když ji jel jednou, dvakrát, čtyřikrát, pokaždé něco přidal. Když se pak setkal s někým, se to napoprvé nedařilo, mohl vzniknout problém. To už je pak na režisérovi, aby si to ohlídal.

Snažím se k hercům udržovat přátelský a lidský přístup, protože taková spolupráce může přinést něco navíc, jak už jsem říkal. Jsem pyšný například na spolupráci s Jirkou Sovákem. S ním to nebylo taky snadný, když už měl problémy s nohou. Nechtěl už pracovat. Mělo se točit na zámku, v době, kdy je tam zima, netopí se. To Sovák nevezme, říkali mi. Tak jsem chtěl, aby mu řekli, že to točím já. A Sovák na to kývnul: 'Jó Bočan, tak to беру.' To vždycky potěší, je to odměna od takového barda. Našli jsme k sobě cestu.

S Jirkou Sovákem jsme točili několikrát. Byl vždy profík, připravený. Měli jsme točit scénu s býkem, tak se před natáčením šel zeptat ošetřovatele, co a jak. Ošetřovatel mu řekl, že přivezl mladého a poněkud divokého býka, protože ten, co byl objednaný – starý a klidný býk – tak ten se natáčení nedožil. Sovák mi říkal: 'Hynku, ať se děje cokoliv, pořád toč.' A se sebejistým výrazem rozehrál svou scénu. Když jsme vše natočili, Jirka byl zpocený, šel jsem za ním: 'Horko, co?' Jirka se na mě otočil a povídá: 'Ne, spíš jsem se tak bál.' I to je umění, zahrát scénu tak, že nikdo nepozná, že měl strach.

Točil jste i se zvířaty. Říká se, že to bývá jedno z nejtěžších.

„Natočil jsem pro Českou televizi koprodukční seriál O zvířatech a lidech. Takže se zvířaty jsem toho opravdu zažil hodně.

Orangutan je poměrně velké zvíře. Setkání před natáčením s ošetřovatelem i zvířetem je důležité. Tenkrát orangutana posadila ošetřovatelka na stůl a nás pozvala ke stolu. Jen ty, kteří s ním budou v nejbližším kontaktu. Prý si musí s nimi tzv. sednout, doslovně. Prý samice jsou lepší. 'A co jako bude,' zeptal jsem se. 'Naznačí nějaký kontakt, když ne, tak spolupracovat nebude. Pak jej odvedeme a přivedeme jiného, který za pamlskek udělá všechno', řekla ošetřovatelka. Chvilí jsme na sebe koukali a on na mě natáhl pracku, jakoby mi podával ruku. 'Co mám dělat,' šeptal jsem k ošetřovateli. 'Přijměte ji, vybral si vás jako šéfa,' řekla. Tak jsme si podali ruce. Ta dlaň byla tak dvakrát větší než moje, vypadala jako kožená rukavice do sněhu, ale byla nesmírně hebká jako hedvábí. Stisknutí a pohledy do očí, kdy jsme na sebe koukali. Napadlo mě, co si asi tak o nás myslí. To samé si možná říkal on - co si asi myslí!

Německý herec Klaus Guth hrál doktora Součka, nosil brýle. Měly bifokální skla, která v té době nebyla ještě tak běžná. Byl na ně velmi opatrný a zdůrazňoval jejich cenu. A měl jen jedny. Brýle se krásně leskly. Tak Klaus měl s orangutanem natočit scénu, ale lesklé brýle se orangutanovi líbily. Bylo domluveno, že jednu ruku bude držet pan Srstka, hrál ošetřovatele, s druhou pomůže pravý ošetřovatel. Kamera jede a najednou se zespoda objeví od kamery další noha, která si ty brýle podává. Zapomněli jsme všichni, že pro orangutana není problém použít všechny končetiny. To jsou základy přírody, které také při filmování zažijete.

Točili jsme s losem, v Liberci. Potřebovali jsme jednu betonovou stěnu zakrýt, zamaskovat. Natáhli jsme na ni síť. Ještě nebyly všechny obrazy s losem natočené. A co se nestalo. Los se se svým paroží do té sítě zamotal a ulomil si paroží. To samozřejmě ve scénáři nebylo. V tu chvíli se na mě podívala asistentka Zuzana Mathé a viděla, jak jsem se zlomil v pase a chytil se za žlučník. Dostal jsem žlučníkový záchvat, protože v tu chvíli jsem viděl, že je konec a jsme ztraceni. V okamžiku jsem si uvědomil, co to vše pro nás znamená. Nešlo to dotočit. Všechno je v háji. Jenomže film je film, muselo se trochu experimentovat. Udělali jsme záběry trochu jinak, aby to ulomené paroží nebylo vidět. Ale chyběly nám bližší záběry. Nakonec jsme to řešili s umělou losí hlavou.

Mezi nezapomenutelné scény patří i ta s tygrem sibiřským. To je obrovské zvíře. Na normální stůl se nevešel, ve scénáři bylo, že ho budou operovat. Museli ho uspat, nejprve dostal injekci, ztlumila se světla. Za chvilku jsme se šli podívat, zda už spí. Otevřeli jsme do studia č. 5, to bylo to největší, které jsme měli k dispozici. Tygr opravdu spal a strašně chrápal. Ten zvuk byl obrovský. Budil respekt. Ošetřovatelé říkali, že se nemůže nic stát. Tygra přikurtovali, jen jednu pracku měl volnou. Přesto jsme měli plán, kdyby se něco dělo, kdo kudy bude opouštět plac. Je tam scéna, že tygr má srdeční zástavu. Petr Nárožný dával tygroví masáž srdce. Protože je perfekcionista, dělal to tak poctivě, že se tygr začal probírat. Zvedl tu volnou pracku. Jak byl ospalý, ten pohyb byl takový vláčný. Než packu opět položil na stůl, bylo studio prázdné. Mrknutí oka byla dlouhá doba.

Nebo natáčení s krokodýlem, to bylo také zajímavé. Bylo domluveno menší zvíře, ve tři hodiny v ateliéru. Byli 4, půl páté, pět a pak se objevil zpocený ošetřovatel, na žehlicím prkně měl přivázaného krokodýla. Produkční namítal, že takhle to nejde. Jsme domluveni na čas. A čas jsou peníze. On na to: 'Já ho nemohl chytit. Chtěli jse nejmenšího a oni ti ostatní jej bránili, zalehli ho dospod a to nešlo.' Ještě v ateliéru se nešťastníkovi třásl ruce. Měl zastupovat doktora – herce – při scéně ve velkém detailu, jak ruka s pinzetou něco vyndává z tlamy krokodýla. Přepokládal jsem, to udělá ten ošetřovatel. Německý herec Klaus Guth, už jsem se o něm zmiňoval, se moc do ničeho nehrnul, ale když viděl tu třesoucí se ruku ošetřovatele, tak se nabídl, že záběr s krokodýlem udělá sám.

Inu, zážitků se zvířaty je mnoho. Se slony mám také příhodu. To byla také zajímavá práce. Točilo se v ZOO, ještě před otevírací dobou, kdy sloni byli na vycházce. Ošetřovatel držel to ohromný zvíře za ucho jen dvěma prsty a šli na špacír. Na scénu jsme jim nachevali pochutiny zavěšené na drátech v koších nahoře. Sloni nereagovali. Co se stalo špatně? Ošetřovatel musel odejít ze scény, protože sloni věděli, že kde jsou dráty, mají zákaz. Jen odešel, stejně jako lidi, sloni pochopili, že mohou zákaz porušit. Hned si pochutnávali na předložených laskominách.“

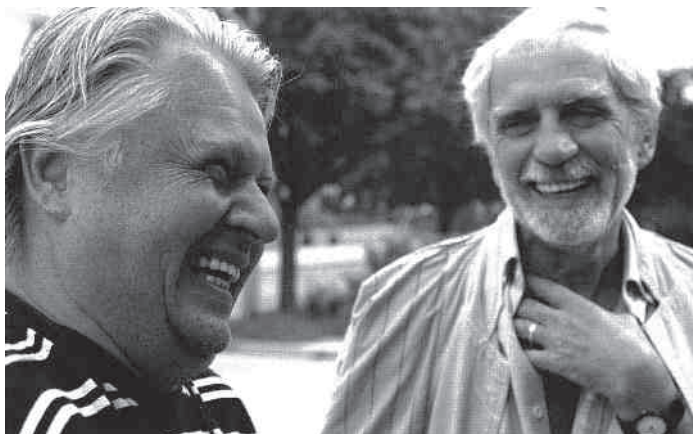
V seriálu se objevil před kamerou i Jan Potměšil, snad poprvé po nehodě, že?

„Ano, tu roli jsem si vymyslel pro něj. Málokdo do té doby řešil zapojení lidí se zdravotním hendikepem, myslím obecně. Řešili jsme všechny detaily stejně, jaké musí lidé na vozíku řešit v každodenním životě. Honza byl skvělý.“

Ale zvířata nehrála u Vás 'jen' v seriálu O zvířatech a lidech, že.

„Hodně scén jsme měli i ve Zdivočelé zemi.

Filmovalo se v pohraničí se stádem krav. Na ohromném pozemku, kde ty krávy byly zvyklé. Měli jsme pronajato asi dvě stě krav a mnoho koní. Kráva stála denně pět set a kůň půldruhého tisíce. A ještě jezdci. Jednou stál produkční na skále nad údolím a zasmušile se díval dolů. Co se děje, zeptal jsem se. Ale chci je spočítat, jestli nás neberou na hůl, ale to se nedá, oni se stále hejbají. Když jsme stádo odevzdali, bylo přepočítáno a 16 kusů chybělo. Získaly svobodu, ty už se nikdy nenašly, i když se na tom pozemku později vyskytovaly. Krávy jsou tak hodný zvířata a je na pováženu, jak se k nim někdy chováme. Býk už

Hynek Bočan a Jiří Stránský. (Z knihy *Moje cesta Zdivočelou zemí aneb S Čerty nebyly žerty.*)

nebyvá tak hodný, o tom jsem mluvil - o natáčení se Sovákem.

Nádherné zvíře je kůň, je pro film vlastně nepostradatelný. V jednom filmu jsme měli točit s temperamentním koněm. Přivedli koně, takového staršího, klidného, až se mi zdál apatický. Jen se řeklo kamera, on omládl, krev mu snad začala proudit rychleji. Omládl a začal se předvádět. Pravý filmový kůň.

Profese režiséra mi nabídla poznat spoustu různých lidí, poznat profese, které bych jinak nepoznal. Podívat se na místa, kam bych se jinak nedostal. Jsem za to své práci vděčný."

Začalo pršet, jako kdyby to byl signál k tomu, aby zazvonil telefon, Hynek Bočan se omluvil. Přišla paní Jana, povídali jsme si o chalupaření, zahrádce, ale také o dětech, rodině a cestování.

„To byl Jirka Stránský. Naše autorská dlouhodobá spolupráce s Jirkou Stránským je jako letité manželství. Doplňujeme se, letos oslavíme 50 let spolupráce, sešli jsme se v roce 1964. On je neskutečný optimista a já jsem skeptik. Jednou jsem mu povídal, aby s tím už přestal. On opáčil, proč to nejde. 'Víš Hynku, já bych to s pesimismem v lágru nepřežil.' V tu chvíli jsem se zastyděl a uvědomil jsem si tu situaci. Hodně ovlivnil takřka celý můj život a snad i já jeho, alespoň v jeho třetí třetině.

Ted' bychom chtěli napsat komedii. Už na ní pracujeme přes dvacet let. Musíme něco psát, je to důvod, záminka, abychom se setkávali pravidelně."

Také došla řeč na poslední film Piknik. Vysílala Česká televize na ČT1 v neděli 23. února 2014. Stránský s Bočanem chtěli vzdát poctu politickým vězňům. Navíc chtěli téma, jemuž se léta věnují (třeba v seriálu Zdivočelá země či filmu Bumerang), uzavřít.

Devět kamarádů a jejich rodiny se chystají na víkendový výlet do přírody. Mají s sebou stany, maso na rožnění, dobrou mysl. Všechny pojí dlouholeté přátelství, které vzniklo za zvláštních, dnes už naštěstí neopakovatelných okolností. To přátelství opravdu prověřila léta. Věk našich hrdinů se pohybuje kolem osmdesátky. Ale příběh není jen o dobré pohodě a přátelském vtípkování. Nebo o napínavé záchrance zvidavého kluka, který uvízl na skále. Číhá v něm detektivní záhada, kterou je třeba na místě vyřešit. Nakonec se viník odhalí sám, ale my vidíme, že soudit se má opatrně a se znalostí všech okolností. Film přispívá k posílení paměti národa a je pozoruhodný svým opravdu hvězdným obsazením.

Hynek Bočan považuje film Piknik za příběh o vině a trestu - tím pádem nadčasový. Natáčení označil za hluboký zážitek i díky hvězdnému obsazení. „Účast kamarádů však vzájemnou spolupráci udělala mnohem složitější; o to těžší bylo udržet disciplínu," vysvětlil. (zdroj: webové stránky České televize a další).

„Jedná se o hluboce pravdivý příběh i s udavačem. Stalo se to v lágru ve vedlejším baráku. Nikdy se nepřišlo na toho, kdo udával, možná je to silný výraz, občas nahlásil. Dnes s odstupem času dovedu pochopit. Po vyčerpávajícím mučení a bití, kdy je na konci sil, tak podepíše.

Opravdu hvězdné obsazení, ale o to těžší pro mě jako režiséra. Nejvíc snad, dá-li se to tak říci, při natáčení filmu s tak vážnou tematikou, nejvíc zlobili a vyrušovali Petr Nárožný s Petrem Kostkou. Bylo to takové roztomilé zlobení.

Kolaborace, udavačství bylo, je a bude vždy svinstvo. Je nutno zdůraznit, že Češi jako národ na tom nejsou jinak než třeba Francouzi, Holanďané, Norové nebo jiné národy. Myslím, co se výskytu udavačů týká. Čechům chybí taková ta hrstka na to, že jsou Češi. Hrdost na to, že ví, že jsou Češi. Že kolem nás jsou skvělí lidé, že víme, kdo je kdo. Že k nim patří. Češi se vidí strašně černě."

Co právě čtete? Hynek Bočan vstal a došel k polici za sebou, kde měl navrchu knihu od Dimitrije Slonima Jak jsem přišel do Blatné. A druhou knihu o politických vězňích. Ta prý není na čtení, ale ke studiu.

O povaze Čechů, o filmových příhodách, o příhodách mimo kameru nebo o Jiřím Stránském bychom si mohli povídat hodně dlouho, ale to by bylo na další samostatný rozhovor, možná na celou knížku. Tak příště.

Zaznamenali Petr Vích a Radka Vokrojová.

Lidé na Blatensku Edita Adlerová

Pokračování ze str. 1

„Mně se v životě děje hodně věcí tak nějak jako, nechci říct náhodou, protože já na náhody moc nevěřím, ale zkrátka shodou okolností, řekněme, protože paní profesorka zpěvu mě vzala,

abych viděla, jak vypadá takový konkurz v opeře se staršími spolužáky, kteří už si dělali nárok na nějaké to umístění, že, a já jsem jako jediná nakonec opravdu dostala roli, protože já jsem tam seděla tak v koutě a pan šéf Chaloupka, tehdejší šéf plzeňské opery, když už jsem tam byla, tak mi říkal, tak pojď, tak mi něco zazpívat, tak jsem tam stříhla tu Carmen, kterou jsem se zrovna naučila, že, a on mi právě říkal, no tak dobře no a co takhle, kdyby sis to zazpívala tady u nás za 3 měsíce na jevišti celou roli, a já jistě, samozřejmě, vždyť už umím jednu árii, že jo.“ (Přepis části rozhovoru s Janem Rosákem z března 2014, pořad Tandem, Český rozhlas.)

To ani nejde než se na Vaši Carmen zeptat. Náš rozhovor snad ani nemůže začít jinak. Jaký je Váš vztah ke Carmen?

„To bylo opravdu velké štěstí a skutečně příznivá shoda okolností. Mládí a zdravé sebevědomí, vždyť jsem uměla jen jednu árii a klidně jsem řekla, že si tu Carmen naučím celou a stříhnu si ji v divadle. Nejen, že jsem se musela naučit celou operu, naštěstí v češtině, ale také pohyb na jevišti. Paní profesorky zpěvu i pohybové průpravy mi hodně pomohly. Nikdy před tím jsem nevystupovala ve velkém divadle v celovečerním programu, na jevišti velkého divadla. A hned hlavní role. Proti mně silná, oslňující světla, nic jsem neviděla, vlastně viděla jen černou díru. Prý na mě uzavírali sázky, zda to dozpívám. Tehdy byla pro mě Carmen výzva. Zkoušela jsem v Pardubicích, v Plzni na jevišti jen párkrát před vlastním představením. Byl to křest ohněm. Mladická drzost mi ale pomohla. Brala jsem Carmen jako drzou holku s nenaplněnou láskou. Jak ji poznávám blíže a blíže, беру ji jako ženu s ne právě šťastným osudem. Člověk zraje, i já. Postupně v ní odkrývám další dimenze a nacházím v ní něco dalšího. Mám ji pořád velmi ráda. Hodně dlouho jsem nosila v hlavě nápad na koncertní vystoupení s Carmen, mělo to být na jednu sezónu. Podařilo se, vystupuji v pořadu s názvem Španělský večer s Carmen. Vystupujeme s ním již více než tři roky. Je určen pro milovníky španělské hudby, která má v sobě hodně temperamentu a přináší rytmy slavného a charakteristického tance flamenco. Komponovaný program je tvořen pěveckými a tanečními vstupy, kde se objevují nejslavnější hudební kusy se španělskou tematikou např. písně Federica Garcíi Lorcy a Manuella de Falla. Samozřejmě v něm zpívám Bizetovu Carmen, atmosféru a španělský temperament předvádí flamencová tanečnice běloruského původu Lola Karpenka, která mistrně předvádí ty nejkrásnější tance v kouzelných kostýmech. Kytarových partů se ujal skvělý kytarista Miroslav Žára, žák Štěpána Raka. Dokonalý hudební zážitek obohatí precizní housle Anny Štěpánové a nemůže chybět ani perkusní nástroj „cajón“, který neodmyslitelně patří k tomuto stylu, Juraje Papi Garaje.“

Když jsem se dívala na Vaše webové stránky, nabízíte především koncerty. Na Blatensku jste nedávno vystoupila v kostele Nejsvětější Trojice ve Lnářích o lnářské pouti s programem Ave Maria. Na klávesy Vás doprovázela Marcela Šestáková, která pochází z Blatné. Mluvené slovo přednesla Valérie Zawadská. Vy tedy nejste stálou členkou některého z divadel?

„Ne, jsem na volné noze. Divadlo není moje parketa. Ráda si vybírám, co budu dělat, sama. Je to úžasné, svobodné, dělat to, co se Vám líbí. Sama si vybírám, jakým projektům se budu věnovat. Samozřejmě je to i velmi náročné. Jsem svou vlastní paní, ale nedělám vše úplně sama. Spolupracuji s Mgr. Ivou Klusalovou z Příbrami, rozumíme si. Naše vztahy jsou profesionální, korektní, založené na vzájemné důvěře. Její agentura má celorepublikové působení, vlastně působí i v zahraničí.“

Na internetu jsem si našla, že jste byla hostem Jana Krause v jeho pořadu. Jaké to bylo setkání?

„Jan Kraus je velmi sympatický, charismatický člověk. Mám ráda živé rozhovory, mám ráda, když cítím odezvu v publiku. Bylo to velmi příjemné natáčení, bavilo mě to. S ním je to takový malý slovní souboj na intelektuální úrovni. On pozná, když je člověk nervózní, nesvůj. Umí toho využít a bavit publikum i sám sebe. Mně se jeho pořad líbí.“

To jsem se také chtěla zeptat, kde všude vystupujete. A k vystupování v zahraničí patří i znalost jazyků.

„Samozřejmě. Dnes se většina oper musí nastudovat v originále. Několik let již vystupuji ve Francii, mám k ní velmi vřelý vztah a vlastně už přes 5 let tam jezdím zpívat, zůstávám ve Francii měsíc v období listopad a prosinec. Míváme tam koncerty duchovních písní, samozřejmě velmi oblíbené jsou koledy. Začalo to mým angažmá v Le Grand Théâtre du Puy du Fou, kde jsem zpívala jako sólistka v takové velké show a moc se mi tam začalo líbit, takže jsem v podstatě tam našla nové přátele, našla jsem tam i paní manažerku, která se mi teď stará o další koncerty. V podstatě, řekněme, čtyřikrát do roka tam vždycky jedu zpívat. Na hodiny francouzštiny chodím k paní Marii Bílkové. Učit se musím pořád.“ A pro úplnost musím uvést, že Edita Adlerová koncertuje v různých zemích, její interpretaci mnohých hudebních děl slyšeli posluchači ještě v dalších zemích v Německu, Rakousku, Švýcarsku, Itálii, Řecku, Polsku, Slovensku, Rumunsku, Lotyšsku, Moldávii, Španělsku, Maroku, Egyptě a Spojených Arabských Emirátech. Chystá se na vystoupení v Polsku, Gruzii a opět ve Francii.

Lidé, co mají hudební sluch, se prý jazyky učí mnohem snáze. Je to pravda?

„No, asi jo. Poprvé jsem v cizině zpívala, měla jsem naučený text árie, ale nedomluvila bych se. Už je to lepší, ale opravdu se pořád musím učit. Vždy piluji výslovnost. Je to úcta jak k autorovi díla, tak i k hostitelům a divákům. Nechci nic zanedbat. Hudební stránku studuji samozřejmě taky, profesorka mé pěvecké techniky se jmenuje Irina Kondratěnko. Pro zpěváka je to vždy náročné vystupování v kostele, kde je velmi studený vzduch. S koncertem Ave Maria jezdím od jara do podzimu a vystupuji v kostelích, v zimě mám raději koncertní síně.“

Vedle francouzštiny musím ovládat angličtinu. Bez ní si při mezinárodní spolupráci člověk neobejde. Vystupovala jsem např. ve Švédsku. Naučila jsem se některé árie ve švédštině, výslovnost jsem konzultovala na švédské ambasádě. Koncert musí být pro posluchače perfektní, žádný paskvil.

Nyní studuji George Gershwinu, projekt se jmenuje Modrý samet s Georgem Gershwinem. Předpremiéru máme 31. října od 19,30 hodin v Nepomuku, premiéru 11. listopadu v Plzni. Manažerkou je Iva Klusalová, na akordeon mě doprovází Petr Vacek, má také sólové kusy. Projekt je realizován po záštitou J. E. Jana Sechtera, velvyslance ČR v Rakousku, hejtmanů Plzeňského, Moravskoslezského a Jihomoravského kraje, dále pod záštitou Ministerstva kultury. Ráda bych všechny čtenáře pozvala na některý z připravovaných koncertů.“

Porgy a Bess? Máte na programu také Rapsodii v modrém nebo Summertime? To jsou přeci lahůdky?

„Ano, jsou. Těším se, je to jiný žánr. Ale jak už jsem říkala. Vybírám si projekty, které chci dělat, protože se mi líbí. Gershwinova hudba mě oslovovala, Modrý samet s Gergem Gershwinem se snad bude líbit i posluchačům.“

Vedle Vašich koncertů ale máte ještě další aktivity. Co o nich prozradíte? Představte nám svůj nový projekt.

„Chtěla bych představit svůj nový projekt s názvem Female beauty, je zaměřen na podporu přirozeného a jedinečného spojení ženské podnikavosti a intuice. Projekt obsahuje několik základních okruhů, ze kterých je možné sestavit program pro volnočasové aktivity zaměstnaných žen příjemným způsobem. Nabízí jak pasivní relaxaci, tak přísun zajímavých informací z různých oblastí života. Výběr je samozřejmě závislý na představě objednavatele a na cílové skupině žen. Důležité je vědět, o jaká

setkání se jedná, na co je kladen důraz. Zda se má jedna to odpočinek či spíše o poznávání nových zajímavých skutečností. Záleží mj. na tom, z jakého oboru ženy jsou a co preferují, zda kosmetiku nebo setkání se zajímavou osobností. Možností je mnoho, lze je samozřejmě různě kombinovat. Je dobré předem vědět, zda půjde o odpolední nebo večerní program či celý víkend. Speciální a podstatná je nabídka široké palety hudebních programů. Jako doplňková i jako produkce. Je toho hodně, co mohu nabídnout. Nedávno jsem organizovala 'Francouzské vaření s DD', tedy s Dagmar Derré. V Plzni pak jednodenní akci pro konzultační společnost, kde kromě jiného byla pro účastnice k dispozici vizážistka. Opět se jedná o projekty, které mě baví. Vybírám si, co budu dělat. To je ta svoboda.“

S novým projektem souvisí i Flamenco kurzy v Blatné, že?

„Ano, je to takový okamžitý nápad pro setkání žen, které se chtějí ponořit do nádherného světa španělského tance pod vedením kvalitní profesionální tanečnice, která je sama umělecky aktivní a také vede svou vlastní flamencovou školu v Praze. Cílem není perfektní zvládnutí všech prvků, což ani za tak krátkou dobu nelze, ale sejit se v příjemném prostředí s podobně naladěnými ženami, které se chtějí cítit krásné a obdivované. Tento tanec podporuje uvědomění držení těla i sílu ženskosti. Je dobré si udělat čas a prožít si pocity, které ženám pomohou v dalším životě. V neposlední řadě je to druh kultivovaného pohybu, takže je vlastně tento program koncipován jako aktivně strávený čas nejen fyzicky, ale i psychicky. Vhodné pro všechny ženy bez rozdílu věku i pro úplné začátečnice. Lektorkou nemůže být nikdo jiný než Lola Karpenka, kurzy se budou konat v novém Komunitním centru v Blatné ve dnech 8. a 9. listopadu 2014, je to sobota a neděle, celkem 8 hodin tance. Přijďte.“

Vzkaz pro Vás od Loly: „Flamenco nemá omezení, tančit můžete začít v každém věku. Nejen, že nepotřebujete partnera, ale ani není potřeba velká fyzická kondice (pokud se mu chcete věnovat pouze zájmově). Nezáleží na tom, jestli jste zručný tanečník nebo úplný začátečník, přijďte a objevte tajemnou duši flamenca, která se určitě bude podílet na odhalení vašeho vlastního skrytého já.“

Kurz Flamenco s Lolou Karpenka (cena kurzu je 1.840 Kč; obědy 200 Kč - sobota a neděle; případný nocleh pro přespolní za 550 Kč se snídaní a parkingem). Pro přihlášku si napište přímo paní Editě Adlerové na E-mail: edita.adlerova@seznam.cz

Další informace najdete na webových stránkách www.lolakarpenka.com/#/home?i=899 nebo www.magiaflamenco.cz/performance/ nebo www.editaadlerova.com. Foto z archivu Edity Adlerové

Děkuji za rozhovor
Radka Vokrojová

Vlastivědná vycházka „Za Ladislavem Stehlíkem“

Básník, spisovatel a malíř Ladislav Stehlík (1908–1987) právem náleží do pomyslného pantheonu osobností Blatenska. Poznat blíže Stehlíkovo rodiště

a jeho okolí se rozhodl Klub přátel Blatenska, když v neděli 7. září uspořádal vlastivědnou vycházku do Bělčic a Újezdce.

Dominantu Bělčic představuje děkanský kostel sv. Petra a Pavla s neogotickou zvonící. Tam také zhruba desítka účastníků z řad členů Klubu i nečlenů započala své putování po pamětihodnostech městečka. Bělčický kostel je jedinečný dochovanými románskými prvky a především pozdně gotickou skřípkovou klenbou lodi, která se v našem regionu objevuje již jen v Blatné. V kostele se rovněž nachází několik náhrobníků příslušníků rytířského rodu Běšinů z Běšin, kteří Bělčicům vládli plná dvě století (1422–1623) a vymohli jim povýšení na městečko a právo používat znak (1556), v němž se objevily zkřížené klíče a meč – atributy patronů kostela – sv. Petra a Pavla. Na přilehlém hřbitově jsme se zastavili u hrobu Ladislava Stehlíka.

O dějinách městečka, jeho dalších památkách a osobnostech jsme pohovořili na náměstí nesoucím jméno jedné z nich – učitele, hudebníka, botanika a mykologa Jindřicha Kučery (1867–1934). Paní Alena Svozilová, znalkyně bělčické historie, která nás doprovázela, připomněla další zajímavosti. Společně jsme pak vyrazili k nové bělčické tvrzí přestavěné na sokolovnu a odtud pěšinou s výhledem na kapličku sv. Vojtěcha k rodnému domu Ladislava Stehlíka. Zde nás přivítala průvodkyně paní Marie Benešová a osoba nejpovolanější paní Blanka Stehlíková, historička umění, která nám přiblížila osobnost a dílo svého otce, o jehož odkaz pečuje.

Naše další kroky směřovaly na vyhlídku pod Slepíčí horou, odkud jsme měli krajinu Bělčicka jako na dlani. Viděli jsme vrch Budín, na němž se nachází pozůstatky keltského obětiště, a pod nímž tábořilo počátkem října 1620 stavovské vojsko pod vedením Kristiána z Anhaltu, které zde osobně navštívil „zimní král“ Friedrich Falcký. Šlo o jedinou jeho doloženou návštěvu u vojska vůbec. Tehdy ale nejspíše ještě netušil, že o měsíc později bude prchat z Pražského hradu poté, co obdrží zprávu o vítězství habsburských zbraní na Bílé hoře.

Dále jsme si připomněli zaniklé hutě a mlýn u Velkého bělčického rybníka, pověst o rybníku Zlatohlavu, Netušilův mlýn i ves Záhrobí, jež se ukrývala za horizontem, a prozrazovaly ji jen hřebeny střech místních stavení. Prohlédli jsme si také terénní pozůstatky někdejšího bělčického hrádku, jehož zdi byly definitivně rozebrány na stavební materiál po požáru Bělčic roku 1818.

Poté již přišla na řadu poslední zastávka našeho putování kostel sv. Voršily v Újezdci – stavba výjimečná svým zasvěcením i architekturou, která kombinuje prvky románského a gotického slohu. V interiéru se nachází zajímavé varhany z roku 1736 zhotovené původně pro kostel v Drahoňově Újezdě na Rokycansku a zakoupené pro újezdecký

kostel roku 1851 místním mlynářem Janem Netušilem.

Počasi se vydařilo. Bohu díky. A nejen jemu, také všem, kteří přispěli svým dílem k usku-
tečnění a zdárnému naplnění programu vy-
cházky. I těm bych zde chtěl vyslovit své po-
děkování, jmenovitě PhDr. Blance Stehlíkové
Csc. a paní Aleně Svozilové za zasvěcený vý-
klad, římskokatolické farnosti Břežnice a paní
Marii Křivkové za zpřístupnění bělčického
kostela, panu Josefu Zemanovi, starostovi
Bělčic za organizační pomoc a zpřístupnění
kostela v Újezdci a v neposlední řadě i účast-
níkům vycházky z řad místních za zajímavé
doplňující informace. Tak zase někdy příště
na cestě krajinou Blatenska.

Vladimír Červenka

Obraz Ladislava Stehlíka v jeho rodném domku v Bělčicích (foto autor příspěvku)

„Psáno do kamene“ – historické nápisy na Blatensku

Na měsíc srpen připadá v církevním kalendáři hned několik významných svátků. Jedním je svátek Nanebevzetí

Panny Marie, jenž se slaví 15. srpna. V našem regionu nese toto zasvěcení děkanský kostel

v Blatné. A právě zde se nachází zajímavý, s patrocinium kostela úzce související nápis, který bych vám chtěl tentokrát představit. Je vyryt do desky z červeného mramoru připevněné na jižní stěně kněžiště, zdobené po obvodu rokají a volutami a nesoucí v dolní části ještě alianční (manželský) znak serényiovsko-waldsteinský pod společnou korunou. Text 23řádkového nápisu provedeného humanistickou polokurzívou obsahuje odpustkové privilegium papeže Benedikta XIV. udělené blatenskému kostelu poté, co hraběnka Marie Alžběta Serényiová z Waldsteinu podnikla v letech 1743–1747 jeho rozsáhlou rekonstrukci spojenou s pořízením nového rokokového mobiliáře.

Nápis je zajímavý hned z několika důvodů. Kromě samotného privilegia zahrnuje i signaturu tvůrce nápisové desky. Tím byl Ferdinand Ublacker z Prahy (* 1722, † po roce 1781), řezbář a sochař, který se podílel na výrobě nového mobiliáře děkanského kostela a posléze i fi-

Deska s odpustkovým privilegiem papeže Benedikta XIV. v blatenském kostele (foto autor příspěvku)

liálního kostela sv. Jana Křtitele v Paš-
tikách. Další zají-
mavost představuje
to, že text nápisu je
rozvržen tak, jako by
šlo o přesnou kopii
listiny, na níž bylo
papežské privilegium
napsáno. Vlevo dole
je dokonce kruho-
vé pole se znakem
kuriálního kardinála
Portocarrera (celým
jménem Joaquína
Fernándeze de Por-
tocarrero) předsta-
vující jeho pečeť
k listině přitíštěnou.
Dále zveřejňovací
doložka generálního
vikáře pražské ar-
cidiecéze Antonína
Vokouna s vyznače-

Marie Benešová, PhDr. Blanka Stehlíková a starosta Bělčic Josef Zeman při prohlídce rodného domku L. Stehlíka (foto autor příspěvku)

ním místa k otisknutí jeho pečeti (locus sigilli = místo pro pečeť) a v neposlední řadě ještě jméno kancelářského asistenta Ludegera, který zřejmě listinu psal.

Pragens(e) Decretum. / Cum sicut humillimē expone- / batur comes Josephus Sereni, dum vive- / ret Ecclesiam Assumptionis B(eatissi) m(a)e Virginis Marie / Parochialem Decanalem in oppido Blattna Pragens(is) Diocesis / de sui, sueque Familie Jure Patronatus possideret ac Elisabetha nata Comitissa de Waldstein / ejusdem Josephi olim d(omina) uxor, ac nunc vidua superstes eandem Ecclesiam propriis Sum- / ptibus reparaverit, tredecim nova Altaria in ea erexerit, Sacrisque paramentis / et pretiosis ornamentis etiam argenteis donaverit, Ideo S(anctis)s(i)mus D(omi)nus noster / Benedictus P(apa) P(ontifex) XIV., supplicationibus predictae Elisabethe nomine porrectis / benigne inclinatus, dum modo de expositis coram Ordinario constiterit, ut / quando cunque Sacerdos aliquis Saecularis, vel Regularis missam pro anima / ejusdem Elisabethe cum e vivis decesserit, et cujus cunque (Chri)sti fidelis de / utriusque Familia, que Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit ad / Altare Assumptionis Beate Marie virginis Imm(acula) te in pr(edic)ta Eccl(es)ia situm / celebrabit anima ipsa de Thesauro Ecclesie per modum Suffragii indul- / gentiam consequatur, ita ut D(omi)ni n(ost)ri Jesu (Chri)sti, ac B(eatissi)me virginis Marie / Sanctorumque omnium meritis sibi, suffragantibus a purgatorii / penis liberetur, benigne concessit, atque indulsit, non obstant in contra- / rium facientibus quibuscunque presenti in perpetuum valituro, / voluitque Sanctitas Sua hanc gratiam absque ulla Brevis / expeditione suffragari, lapideoque monumento inscribi, / Datum Rome die XXV. Novembris Anno MDCCXLVII

Fr. S. Card. Portocarrero

L. S. Publicetur

Ant(oni)us Wokaun

Vic(arius) g(ene)r(a)lis et off(icia)lis

Franc(iscus) Ant(oni)us Ludeger

Assi(stens) pro cancell(aria)

Ferdinand Ublaker

Pilthauer P(r)ager Fecit

Překlad: Pražský dekret. Když, jak bylo co nejpokorněji vyloženo, získal hrabě Josef Serényi za svého života pod patronát svůj a své rodiny děkanský a farní kostel Nanebevzetí Nejblahoslavenější Panny Marie v městěčku Blatné v pražské diecézi a Alžběta, rozená hraběnka z Waldsteinu, téhož Josefa paní manželka a nyní pozůstalá vdova týž kostel na vlastní náklad opravila, zřídila v něm třináct nových oltářů a obdarovala jej paramenty a drahocennými ozdobami i stříbrnými, náš nejsvětější pán, papež Benedikt XIV., příznivě nakloněn prosbám vzneseným jménem řečené Alžběty, informoval se o tom u ordináře a laskavě svolil, aby když bude jakýkoli kněz, ať světský či řeholní sloužit u oltáře Nanebevzetí Neposkvrněné Panny Marie v uvedeném kostele mši za duši téže Alžběty, až by zemřela, a kohokoli z obou těch rodin spojených s Bohem křesťanskou láskou, kdož by vykročil z tohoto světa, pak aby ona duše získala prostřednictvím modlitby odpustek a aby tak byla zásluhami našeho Pána Ježíše Krista, Nejblahoslavenější Panny Marie a všech svatých osvobozena od trestů v očistci, aniž by cokoli bránilo tomu, aby to platilo navěky. Chtěla pak také Jeho Svatost, aby toto privilegium vstoupilo v platnost bez vystavení breve a aby bylo vytesáno do kamenného památníku. Dáno v Římě dne 25. listopadu 1747.

Fr. S. kardinál Portocarrero

Locus sigilli; ať je zveřejněno. Antonín Vokoun, generální vikář a oficiál. František Antonín Ludeger, kancelářský asistent.

Zhotovil Ferdinand Ublaker, pražský sochař.

Poznámka k přepisu: lomítko označuje konec řádku na originálním nosiči nápisu, v kulatých závorkách jsou rozvedeny zkratky.

Vladimír Červenka

Škvořetická kaple Panny Marie Bolestné bdí nad dobrými křesťany již 130 let. V jejím sousedství se prý nacházela studánka se zázračnou vodou.

Ten, kdo jede z obce Škvořetice do nedalekých Buzic, nemůže minout pohledem na jejím konci po pravé straně u můstku nad potokem majestátnou a ušlechtilou stavbu s fasádou oranžové barvy. Jde o kapli Panny Marie Bolestné. A právě u ní zjišťujeme při pohledu na letopočet v čele božího stánku, že chrání malebnou obec a její obyvatele již sto třicet let. Ano, stalo se přesně 11. května 1884, že byl na zmíněném místě položen základní kámen vznešené stavby, zasvěcené Bohu. Jak to všechno ale tenkrát vlastně probíhalo?

Ještě před tím, než tato významná církevní památka spatřila světlo světa, na stejném prostranství kolem roku 1680 jistá zbožná žena nechala při malé studánce s údajně zázračnou vodou postavit sošku Panny Marie Bolestné na dubový sloup. Nenápadný plácek se záhy stal poutním místem, ke kterému mířili lidé nejen z mateřské obce, ale i dalekého okolí. Soška stála bez ochrany několik let volně na slunci a dešti, než se škvořetičtí sedláci rozhodli ji obehnat malou kapličkou. Ze dřeva zhotovili přístřešek ve tvaru kříže, střechu pobili šindeli a prostředek, kde byla soška vystavěna, zabezpečili železnými mřížemi. Posléze majitel blatenského a škvořetického panství hrabě Josef Serényi, sám velký ctitel této svěťice, přijal na doporučení píseckého děkana jako strážce a ochránce poutního místa jistého Josefa Majera, pro kterého byla vystavěna v sousedství kapličky dřevěná chalupa o dvou místnostech.

Hrabě Josef Serényi se rovněž všemožně snažil o to, aby mu církevními hodnostáři bylo dovoleno stávající kapli zvelebit a postavit zde důstojný kostelík. Poukazoval přitom na četná uzdravení poutníků, kteří trpící chorobami nebo tělesnými újmami se na poutní místo za Škvořeticemi vypravili. Tato žádost však byla odpovědnými místy zamítnuta s tím, že nebyla potvrzena pravdivost tvrzení o zázračných schopnostech sošky nebo vody ve studánce. Hrabě tedy uposlechl nařízení a nechal toto dílo z lipového dřeva o velikosti asi dvou lóktů / 120 cm / přenést do kostelíku na Křesovci v Pacelicích a kostelík z výtěžku četných darů opravit. Také strážce sošky Josef Majer, zvaný poustevník, byl přestěhován do nevelkého domku pod Křesovcem.

Následně začalo docházet ke sporům. Hrabě Serényi usiloval o to, aby Křesovec a Pacelice byly vyjmuty ze správy sedlické fary a byly přiděleny pod patronát fary blatenské. Sedlický farář Beck se tomu silně bránil a tak se rozhodli blatenští občané vzít spravedlnost do vlastních rukou a do kostelíka na Křesovci se vloupali, aby odcizili jak sošku Panny Marie Bolestné, tak jiné cennosti. To se jim podařilo, ovšem za cenu, že k sošce museli nechat přidělat nové nohy, neboť ty původní zůstaly přibité silnými skobami – vzet ve zdi kostelíka na Křesovci ovšem zůstal pod správou sedlické fary až

do roku 1753, kdy na základě prosby hraběnky Alžběty Serenyiové pražská konzistoř konečně přidělila tuto stavbu k Blatné.

I když škvořetická kaplička přišla o svou zázračnou sošku, procesí k ní v hojné míře pokračovaly dál. Jako malý chlapec sem chodíval se svou maminkou z Mirotic i Mikoláš Aleš a později na tyto cesty vzpomínal s velkým potěšením. Mimoto zde nechal hrabě Serényi postavit jako náhradu novou sochu Panny Marie.

Se stavbou velké škvořetické kaple bylo započato v dubnu 1884. Jako zedníci jsou v dochovaných materiálech vzpomínáni Josef Mrázek, Josef Vachuta, František Kuřák, Isidor Hanzlík, František Kopáček, Václav Chaloupka, Josef Mlíčko, Jan Prýmas, Václav Jindra, František Vohryzka a Václav Novotný. Vedoucím stavby byl Josef Mrázek. Stavbu jako takovou řídil František Jirkův, hlavního dozoru se ujal sedlický stavitel Antonín Procházka. Přívoz základního kamene, který při lidové slavnosti posvětil sedlický farář Václav Kašpárek, zajistil rolník František Šouník z Pacelic. Na celou stavbu padlo plných 250 fůr kamene.

Škvořetičtí občané projevili během celé stavby velkou obětavost a solidaritu. Stejně tak se zachovalo i mnoho obcí, které poskytl na velkou stavební akci finanční dary. Podle dobových záznamů kupříkladu Bořice věnovaly třináct zlatých, městečko Mirovice čtyřicet zlatých, obec Mužetice dvacet šest zlatých, obec Lom dvacet pět zlatých, město Blatná jedenatřicet zlatých aj. Jan Běle věnoval do vybavení kaple roku 1904 harmonium.

Sbírký, které se sešly z 59 obcí v okolí i z jiných farností, vynesly na 800 zlatých. Dary, které přinášeli kapli vděční poutníci, již roku 1880 činily 812 zlatých.

Roku 1881 se zásluhou pokrokového blatenského děkana Josefa Pekárka vrátila do Škvořetic z blatenského kostela původní zázračná socha Panny Marie Bolestné.

Roku 1905 byla na náklad škvořetické obce nová kaple vymalována pražským malířem Čeňkem Gottliebem a nadále průběžně udržována.

I za komunistického režimu byla církevním památkám ve Škvořeticích věnována velká pozornost. Při 100. výročí vybudování škvořetické kaple v roce 1984 se tato památka dočkala generální rekonstrukce, na kterou poskytl tehdejší ONV Strakonice částku 30 000 korun. To byly v té době značné prostředky. Zatím poslední rekonstrukce proběhla v roce 2004.

Kaple Panny Marie Bolestné se tyčí nad Škvořeticemi jako maják a symbolizuje, že dokud tu bude ona a bude o ni pečováno, bude ve Škvořeticích dobře.

Vladimír Šavřda

V Záboreň si připomínáme 110. výročí založení poštovního úřadu

Poštovní úřad v Záboreň byl zřízen za Rakouska-Uherska dne 1. září 1904. Již v tu dobu bylo poště v Záboreň přiděleno poštovní směrovací číslo, tj. PSČ 387 34, které se užívá po celých 110 let její existence. Přestála časy nelehké, dvě války i hospodářské krize, a jistě všichni věříme, že ve své činnosti coby pobočka České pošty a.s. bude pokračovat nadále i nyní, kdy se pošty na malých obcích zavírají.

Jedno z prvních razítek pošty Záboreň z roku 1905

Pohlednice Záboreň roku 1904

Seznam poštmistrů a vedoucích pošty (uvedeny údaje pouze prokazatelně doložené):

1909 – 1921	Marie Valentová
1945 – 1964	pan Pinc
1964 – 1966	Antonín Hrubý
1966 – 1969	Jaroslava Čadová
1969 – 1984	Marie Vadlejchová
1984 – současnost	Marie Kůrková

Text Jitka Říhová

Fotodokumentace z archivu Romana Říhy
více na <http://zabori-u-blatny-pohledy.webnode.cz/>

Pohlednice z Blatenska

ze sbírkyp. Zdeňka Sedláka, Starozitnosti – zastavárna, Spálená 404, Blatná
+420 777 803 220; www.starozitnosti-blatna.cz

Blatná, Böhmová vila, pohlednice z roku 1910

Blatná, dnešní tř. J. P. Koubka, podoba z roku 1908

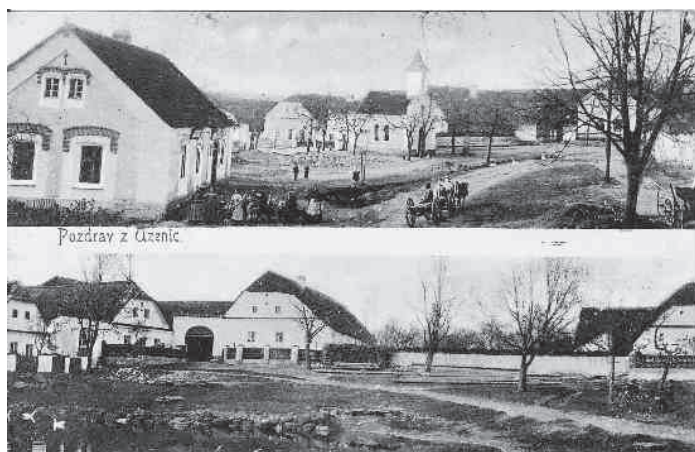
Drahenický Málkov, foto z roku 1924

Drahenický Málkov, foto z roku 1924

Škvořetice, foto z roku 1920

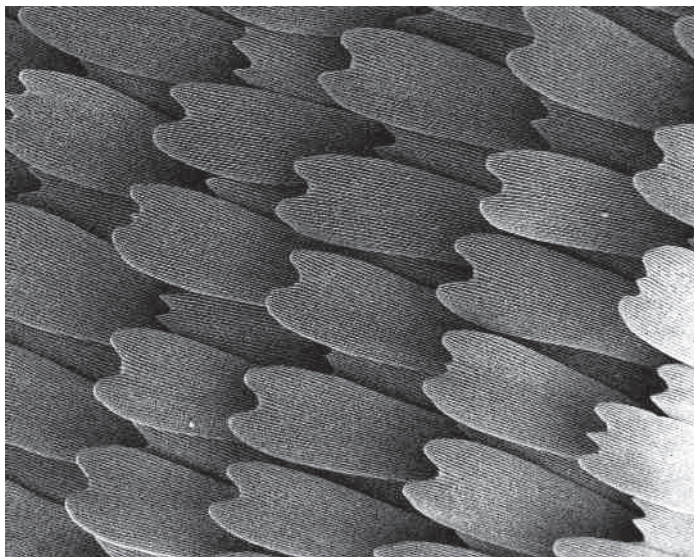
Uzenice, foto pořízeno kolem roku 1930

Motýlí šupinky

„Křídla motýlí...“, tak to je dnes opravdu velké téma. Nejen pro básníky, ale také pro každého z nás. Pamatujete na čas „her a malin nezralých“, na dětství? Skoro každé dítě drželo alespoň jednou v dlaních neopatrného motýla, který se nechal chytit při poletování po rozkvetlé letní louce. Každý z nás byl dítětem... Po motýlovi, v dobré víře vypuštěném do oblak s přáním: „Tak si leť“ (motýl ve skutečnosti odletěl sice třepotavě, ale s obtížemi - aby ne, pomačkání tak křehkého tvora jako je motýl, byť s dobrým dětským úmyslem zadržet na chvíli u sebe tu krásu, tomuto tvorečku opravdu nesvědčí...) zbyl na dlani pel křídel motýlích. Trochu jemných třpytivých šupinek z motýlích křídel. A o ty šupinky nám teď jde. Díky makrofotografům nebo elektronovým mikroskopikům dnes každý z nás viděl v novinách, časopise nebo v televizi detailní obraz motýlího křídla. A na jeho povrchu šupinky naskládáné jako tašky na střeše (a zase tu máme tu podobnost mezi lidským dílem a stejným principem použitým už dávno před člověkem Matkou přírodou; ostatně už jsem to zmínil minule, když jsem mluvil o pavoučím vláknu). Ovšem pohled na detail povrchu takové šupinky, který nám elektronový mikroskop dokáže nabídnout, je úchvatný. Podélná silnější žebra pospojovaná početnými jemnými žebry příčnými. Na jejich povrchu - a to už musí být zvětšení silnější, několik desítek tisíc - jemné struktury zvláštních tvarů. A když to celé zvětšíme ještě víc, tak si všimneme dalších detailů, rýh a záhybů. Právě na těchto strukturách vznikají ony krásné kovové barvy některých druhů motýlů. A všechny další barvy (a těch je opravdu široká paleta) jsou kombinací lomu světla na mikrostrukturách šupinek na jejich povrchu (ale i uvnitř) a pigmentů (a další látek) v šupinkách obsažených. Šupinky motýlů byly podrobeny důkladnému studiu v mnoha laboratořích a staly se tak předmětem mnoha výzkumných projektů.

Nad tím by mohl laik kroutit hlavou. Čím se to ti vědci také zabývají? Nemohli by raději studovat něco rozumnějšího, co nám lidem přinese užitek? A tady se dostáváme k jednomu ze základních fenoménů spojených s vědou a výzkumem. Co zkoumat? Jen pro člověka užitečné věci? To by bylo příliš zúžené. Věda je komplexní systém získávání informací o světě kolem nás. Aplikovaný výzkum řeší právě ty oblasti, jejichž výsledky jsou přímo využitelné pro naše, tedy lidské potřeby. Ale je tu ještě mohutný výzkum základní. Ten studuje všechny oblasti, které existují. Užitečnost výzkumu tu není hlavním kritériem. Tím je doplňování mozaiky vědomostí o našem světě. To, co se dnes může jevit jako nedůležitým, zbytečným, nepotřebným, může být zítra naopak velmi užitečným. Protože právě

základní výzkum objevuje nové skutečnosti, o kterých jsme ještě včera neměli ani potuchy. A některé mohou převratně zasáhnout do naší existence. A teď se může někdo z vás zeptat: „Prosím vás, a jak s tímhle souvisí motýlí šupinky? Copak z těch může být nějaký užitek“? Představte si, že může. Právě základní výzkum posledních let přinesl v této oblasti mnohé výsledky, které už jsou a především ještě budou skvěle využitelné pro člověka. A to i v takových oblastech, které by nás možná nenapadly. Na principu znalostí podstaty barev motýlích křídel vznikají nové typy látek s novými vlastnostmi a s krásnými barvami, ne nepodobnými právě těm na motýlích křídlech. A znalosti motýlích šupinek přispěly i k vytvoření látek s ochrannými vlastnostmi (proti vysokým teplotám). Ale nejen to. Díky těmto zdánlivě nevýznamným výzkumům tu máme nové hybridní materiály (nanobiokompozity), využitelné ve speciálních elektronických zařízeních (například vysoce citlivé světelné senzory). Přispěly i ke konstrukci nových typů baterií. Výzkum této problematiky není ještě ukončen. Ruku v ruce s tímto faktem jde i pokračující konstrukce nových typů materiálů a zařízení vzniklých na základě výsledků základního výzkumu. Výzkumu „křídel motýlích“.

Doc. RNDr. František Weyda, CSc.

weydafrk@seznam.cz

4. září 2014

Pozvánka na Festival ptactva 2014 do Tchořovic

Vycházka s pozorováním ptáků „Festival ptactva 2014“ bude tradičně také na Blatensku a to v neděli 5. října 2014 u Tchořovic. Sraz bude v neděli 5. 10. 2014 v 9:00 hodin na železniční zastávce ve Tchořovicích u Blatné. Z Blatné je možné přijet na kole, autem či přijít pěšky (pěkná trasa vede přes Řečici kolem Hajanského rybníka). Kdo se mailem předem nahlásí a přijede do Tchořovic do 6:52 (čas příjezdu vlaku od Blatné), může se zúčastnit už začátku doprovodné kroužkovací akce. Zhlédnout ukázkou kroužkování budou ale moci všichni účastníci. Vycházka povede k rybníkům v okolí Tchořovic (upřesněno bude dle momentálního výskytu ptáků) Starý a Radov, tůně pod letištěm nebo Dolejší a zpět do Tchořovic. Dalekohledy a obuv odolávající mírnému vlhku jsou doporučeny, k dispozici budou i velké stativové dalekohledy a mnoho informačních materiálů o ptácích a jejich ochraně. Vycházka je vhodná i pro rodiny s dětmi (součástí vycházky budou soutěže pro děti).

Pořádají členové ČSO (Jihočeského ornitologického klubu České společnosti ornitologické) ve spolupráci s ZO ČSOP Blatná. Vedou Petr Pavlík, Jan Černý a Zdeněk Voborník, ukázky kroužkování Petr Louda a Jaroslav Fořt, kontakt csopblatna@seznam.cz a podrobnosti i z minulých akcí na webu www.csop.cz/blatna

Přijďte na vycházku s pozorováním ptactva

FESTIVAL PTACTVA 2014

Neděle 5. října 2014

Tchořovice u Blatné

sraz v 9:00 u vlakové zastávky

blíže informace na webu:

www.csop.cz/blatna

pořádá ZO ČSOP Blatná

hlavní pořadatel:

Česká společnost ornitologická

www.cso.cz

vodouš sedý foto: Petr Pavlík (ZO ČSOP Blatná)

Cyklistická sezóna pomalu končí

Neznamená to ale, že po prázdninách a dovolených, když už se dny pomalu krátí a rána jsou mlhavá, pověsíme kola na věšák nebo je uložíme v garáži.

Naopak! Přichází podzim. Krásné, slunné dny babího léta nás nemohou nechat v klidu. Nemusíme jezdit daleko. Je čas delších nebo kratších vyjížděk po našem, vždy krásném a turisty obdivovaném Blatensku. Přichází čas klidného pozorování přírody, která se pomalu ukládá k zimnímu spánku. Čas, kdy sluneční paprsky prosvítají v mlžném oparu, v lesích se žlutě až červeně barví listnaté stromy. Klesají hladiny rybníků před nastávajícím obdobím podzimních výlovů. To všechno a mnohem více můžeme v klidu vnímat ze sedla kola a při krátkých zastaveních na místech, která nás k tomu sami vyzvou, osloví i která známe.

Doporučuji trasu, po které provázím cyklisty, kteří přijíždějí k nám do Blatné z různých částí republiky a ode mne chtějí radu, kterým směrem se vydat a co by měli vidět. Pro mne je to nesnadný úkol, protože, možná si ani neuvědomujete, ale máme tady tolik krásných míst a tras, že musím hodně zvažovat, abych nelitoval, že jsem něco zapomněl. Rozhoduje hlavně délka pobytu. Víkend zpravidla nestačí. Blatensko považují za jednu z nejkrásnějších oblastí. Velmi neradi odtud odjíždějí a rádi se sem vracejí.

Pro začátek jim nabízím a velmi se osvědčil kratší okruh tzv. na rozjetí. Ten je také pro naše podzimní jízdy jako dělaný. Sice pro místní žádná novinka, ale pro mne kdykoliv svým způsobem hezký a vždy něčím objevný.

Stačí, když vyjedeme z Blatné směrem na Paštiky. Z dálky nás přitahuje známá silueta barokního kostela. Nově opravená věž v nás vzbudí naději, že rekonstrukce toho stavitelského skvostu, bude dále pokračovat. Kolem Ženatého dubu směrem na Chobot. Obec je velice hezký upravená a nabízí pozitivní atmosférou. V obci je vybudovaný a určitě hodně využívaný sportovní areál s příslušným zázemím pro společenské akce. O ty se starají místní hasiči a sportovci. Z Chobota máme možnost pokračovat po dvou trasách. Kratší, podél rybníka Labuť po zajímavé naučné stezce, kterou už bohužel vandalové z větší části zničili. Od Střížovic se přes hladinu našeho největšího rybníka Labuť nabízí pohled na Myšice. Ze Střížovic pokračujeme do Vahlovic a odtud můžeme buď do Myšic nebo milou vesničkou Dvoretice do lesa k Václavovu a přes Buzice zpět do Blatné.

Delší trasa vede z Chobota lesem k Černívsku. Lesním průsekem

nás z dálky zdraví bílá silueta zdejšího kostelíka. Zastávku věnujeme budově místní fary, která je velmi citlivě opravována do původního stavu. Třeba někdy dojde i na opuštěnou, chátrající budovu školy. Cestou do Uzenic můžeme (podle času) zabočit na Křikavu, opředenu mnoha pověstmi. Uzenice upoutají celkovým pořádkem, opravenými domy, kapličkou, hospodou a autobusovou zastávkou. Mezi Nevželicemi a Myšicemi vás také upoutá svou rozlohou rybník Labuť. Z hráze rybníky Labuť v Myšticích pohledem na vesnici Chobot na druhém konci tohoto rybníka pochopíte původ vzniku názvu této obce. Hospoda „Labuť“ v Myšticích zaujme turisty nejen svou historickou budovou, výhledem na hladinu rybníka, ale také širokou nabídkou občerstvení všeho druhu. Mnohdy mám složitý úkol přimět cyklisty k dalšímu pokračování v jízdě. Hned za Myšicemi následuje totiž krátké, ale náročné stoupání k Laciné. Tady jsme při pohledu zpět odměnění pohledem na jihozápadní část pásma Brd a jeho majestátný vrchol Třemšín.

V lese před Lacinou se obě trasy, tedy kratší i delší spojují. Od Václavova nemůžeme přehlednou rybníky Vilímc, Krejčí a za nimi celou blatenskou pánev. V Buzicích jsou dvě místa s možností dalšího občerstvení, ale protože jsme na výletě a do Blatné jsou už jen 4 km, pokračujeme návsí, v průčelí s upravenou kapličkou a vzorně upraveným památníkem obětím válek. Buzická tvrz vlevo je posledním zajímavějším místem při návratu zpět do Blatné.

Tak to jen jedna ukázka výletní trasy z mnohých, které turistům jako zanícený patriot nabízím při jejich návštěvě v Blatné a na Blatensku. A upřímně řečeno, dělá mi to velké potěšení.

František Šesták

Nabídka podzimních cykloturistických akcí v regionu:

Oficiální zakončení cyklistické sezóny v Jihočeském kraji

4. a 5. října 2014 Strakonice

Dvoudenní putování podél Volyně a Otavy

Kontakt: infocentrum@strakonice.eu

www.strakonice.eu

Ukončení cyklistické sezóny v Sedlici a v Buzicích

Předpokládané termíny: do poloviny října

Přesnější informace budou zveřejněny na plakátech a v Blatenských listech

Proč se to tak říká – 2. část

Mít na růžích ustláno

Znamená mít pohodlný, šťastný a bezstarostný život. Žít si jako v bavlnce. Být ve vatě. Ten, kdo naopak nemá na růžích ustláno, má smůlu, nepříznivý osud, nikdy nedostane nic zadarmo.

Začínat od Adama znamená vyprávět od prvopočátku. Genesis, První kniha Mojžíšova líčí, jak Bůh pět dní tvořil svět, a když už měl skoro hotovo, šestého dne stvořil prvního člověka, Adama. To ho zmohlo natolik, že sedmého dne odpočíval, a tak i my máme neděli.

Úsloví o sedmi kulích v Sarajevu, které známe z Haškova Švejka, není tak docela pravdivé.

„Tak nám zabili Ferdinanda!“ řekla posluhovačka Josefu Švejkovi. „Práskli ho v Sarajevu, milostpane, z revolveru, vědí. Jel tam s tou svou arcikněžnou v automobilu.“

„Tak se podívejme, v automobilu. Jó, takovej pán si to může dovolit,“ odpověděl Švejk, „a v Sarajevu k tomu, to je v Bosně, paní Müllerová. To udělali asi Turci. My holt jsme jim tu Bosnu a Hercegovinu neměli brát.“

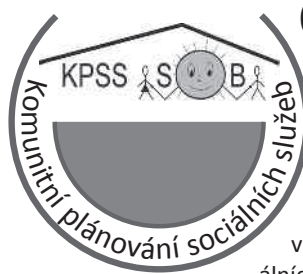
Nebyli to Turci, ale bosensko-srbští separatisté. Ale s tou anexí Bosny a Hercegoviny nebyl Josef Švejk daleko od pravdy. Atentát na následníka trůnu, arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este, byl

zámkou pro vyhlášení války Srbsku, která už byla delší dobu na spadnutí.

„Zabili jste mi strejčka, tady máte přes držku,“ pravil dále Josef Švejk. „A myslím tím nikoli strejčka, ale synovce císaře Františka Josefa I.“

Ale co těch „sedm kulí jako v Sarajevu“, o kterých se píše ve Švejkovi? To je výrok jistého muže „ryzí povahy a bezvadného štítu“, zatčeného v souvislosti s atentátem za to, že v kavárně při mariáši, zabije žaludského krále kulovou sedmou trumfů, řekl: „Sedum kulí jako v Sarajevu.“

www.rozhlas.cz/cesky/puvodslov

O nových aktivitách v KPSS s Kateřinou Malečkovou

Na stránkách našich novin se pravidelně dočtete o nových aktivitách v projektu Komunitního plánování sociálních služeb (= KPSS) Svazku obcí Blatenska. Plánování na Blatensku probíhá již od roku

2006 a díky tomuto procesu se podařilo uskutečnit mnoho smysluplných aktivit. A protože jedna část KPSS právě v tuto dobu končí, aby další mohla začít, je čas představit Bc. Kateřinu Malečkovou, vedoucí sociálního odboru Městského úřadu v Blatné. Paní Malečková je v projektu KPSS zapojena od samého začátku, tedy od roku 2006. Současně zastupuje náš region v rámci komunitního plánování sociálních služeb na krajské úrovni. Chcete-li se dozvědět o plánování sociálních služeb více, bude určitě osobou povolnou.

Můžete nám představit projekt Komunitního plánování sociálních služeb Svazku obcí Blatenska?

„Ráda využiji tuto možnost. Díky Svazku obcí Blatenska bylo ORP Blatná (obec s rozšířenou působností) jedním z prvních regionů v Jihočeském kraji, který začal sociální služby analyzovat a plánovat. Víím, že slovo plánování stále vyvolává pochyby. I já jsem se na celý proces dívala jako na výmysl, který nic nepřinese. Měla jsem ale možnost sledovat, co se podařilo v Milevsku, kde s plánováním začali. Jejich model poskytování sociálních služeb, který především reaguje na potřeby regionu a obyvatel, se více než osvědčil. Cílem je zapojit účastníky sociálních služeb, tedy poskytovatele a občany regionu, do společného dialogu, který povede ke zvyšování dostupnosti a kvality sociálních služeb. Prakticky celý proces probíhá tak, že se opakovaně scházejí pracovní skupiny (Podpora rodin, dětí a mládeže, Podpora seniorů a osob se zdravotním postižením, Podpora osob v krizi), ve kterých pracují starostové, sociální pracovníci, zástupci spolků, občané) a Ti společně prodiskutují, které služby je potřeba podporovat a rozvíjet, a dále, které služby nám zde chybí. Dokument se musí stále přetvářet, není to popsaných 60 stránek, které jsme zandali do stolu. Náš plán prošel již dvěma aktualizacemi, naposledy v tomto roce.“

Dobrá, sepiší se tedy priority v regionu a co dál?

„Celý proces končí vydáním Katalogu poskytovatelů sociálních služeb Svazku obcí Blatenska. Mám radost, že ho vidím i na Vašem stole. Katalog

má formát malého kalendáře, ve kterém najdete kontakty jednak na poskytovatele sociálních služeb, např. na Domov pro seniory Blatná, ale i na úřady, lékaře, školy atd. V měsíci září 2014 bude vytištěno 1.000 ks aktualizovaných katalogů, které budou distribuovány prostřednictvím starostů obcí a institucí po celém regionu.“

Vydání katalogu není jediným smyslem plánování, že?

„Samozřejmě, že ne. Význam má především plnění cílů, které z plánu vyplývají, a těmi je udržení a rozšíření sociálních služeb v regionu. Vymyslet si, že zde zaregistrujeme další službu, dokáže každý, ale na každou službu potřebujete samozřejmě finance. Důležitou předností procesu je propojení komunitního plánování na Blatensku s plánováním sociálních služeb na krajské úrovni. Čistě laicky, pokud budou sociální služby, které chceme a potřebujeme v našem regionu, uvedeny i v krajském plánu sociálních služeb, je pravděpodobné, že tato služba bude finančně podpořena při žádosti o dotaci.“

A jak se na „kraj“ dozví, že např. na Blatensku chybí odborné poradenství pro rodiny, děti a mládež?

„Střednědobé plánování sociálních služeb Jihočeského kraje pracuje na stejných principech jako naše regionální. Scházejí se pracovní skupiny, plán je předkládán k připomínkování poskytovatelům, starostům města a obcí. Je nutné se do této aktivity zapojit, nebýt se otevřeně říct svůj názor a prezentovat potřeby regionu. Já jsem členem Pracovní skupiny pro osoby ohrožené drogou nebo na drogách závislých. Díky zapojení se mi daří komunikovat i s členy ostatních pracovních skupin a občas i „vybojovat“, že se potřeby Blatenska neztratí při schvalování závěrečného plánu.“

Můžete pro naše čtenáře uvést příklad, nějakou konkrétní sociální službu?

„Ano. Dlouhodobě jsme si vědomi, že je potřeba pracovat s dětmi a s jejich rodiči. Na Blatensku chybělo odborné poradenství jak pro partnerské vztahy, tak i pro děti a mládež. Prvním významným krokem bylo otevření Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež STATION 17, jehož posláním je poskytnout podporu pro zdravý rozvoj dospívajících a mladých dospělých z blatenského regionu, kteří se ocitají nebo mohou ocitnout v obtížných životních situacích, nebo jsou ohroženi sociálně nežádoucími jevy. Od září 2014 bude v Blatné pravidelně každé pondělí od 11.00 do 19.00 hodin otevřena odborná Manželská a předmanželská poradna PhDr. Doležalové.“

A co osoby zdravotně postižené a senioři?

„Služby pro jmenovanou cílovou skupinu byly prioritou od samého začátku. Jsme si vědomi, že se jedná o skupinu obyvatel, kteří své zájmy v dnešní společnosti obtížně prosazují. Rozvoj pečovatelské služby, nabídka půjčovny kompenzačních pomůcek a v neposlední řadě kvalitní pobytové služby poskytované Domovem pro seniory Blatná jsou zásadním krokem v péči o seniory a osoby zdravotně postižené. Záměrně jako první uvádím pečovatelskou službu. Každý bychom si přeci přáli zůstat co nejdéle ve svém bytě či domku. Díky široké nabídce služeb pečovatelské služby se toto daří. Tím nechci říci, že usínáme na vavřínech. Máme připravené další návrhy, ale to bychom asi čtenáře zahltili informacemi.“

Každý rozhovor končí slovy: „Co říci závěrem!“ Nebudeme výjimkou.

„Pro ty, kteří by si chtěli přečíst více o plánování sociálních služeb, doporučuji webové stránky blatensko.cz nebo mesto-blatna.cz. Ti, kteří mají zájem o avizovaný katalog, si ho mohou vyzvednout od měsíce října 2014 na sociálním odboru MěÚ Blatná nebo v kanceláři Svazku obcí Blatenska. V neposlední řadě bych ráda apelovala na všechny, kteří článek dočetli do konce: nebojte se říci, co je pro Vás důležité, co ve Vaší obci chybí. Můžete se zapojit do pracovních skupin, napsat nám, popostrčit Vašeho starostu. Možností je mnoho.“

KM, RV

SBÍRKA PRO DĚTSKÁ ODDĚLENÍ MOTOL

"Splň i Ty někomu jeho sen"

Sbírka se týká hraček a dárečků pro dětská odd. a ambulance.

Uvítáme např.:

- plastové hračky všeho druhu
- plyšové hračky
- hry, puzzle, kostky
- autíčka, panenky, kočárky
- knížky, omalovánky, pastelky
- hračky pro nejmenší
- kočárky sloužící k převozu dětí po nemocnici
- vyrobené (uháčkované, ušité,...) hračky, čepičky, ...

PROSÍME HRAČKY ČISTÉ, VYPRANÉ A FUNKČNÍ !
Sbírka není časově omezena. MOC VŠEM DĚKUJEME

SBĚRNÉ MÍSTO BLATNÁ

1. Mgr. Anna Bat'ková, telefon 736 799 587
(prosím volejte jen v době od 8-10h a 15-17h)
2. Monroe Café na náměstí

Domácí hospic U Dobrého srdce

oznamuje,

že od 1. října 2014

zahajuje činnost denního stacionáře pro seniory
v prostorách komunitního centra

Cílem služby je poskytnutí krátkodobého denního pobytu pro seniory, o které je jinak pečováno v jejich přirozeném sociálním prostředí. Pobyt je poskytován s cílem zajištění bezpečného a příjemného trávení času v době nepřítomnosti pečovatele.

Podrobnější informace na tel. č.: 774 292 662 nebo 775 387 166

DOMOV PRO SENIORY PEČOVATELSKÁ SLUŽBA BLATNÁ

Dům s pečovatelskou službou

Kontaktní údaje: Tyršova 436, 388 01 Blatná

tel: 383 422 653

vedoucí PS, Kateřina Janská, DiS.

773 497 591

soc. pracovnice, Bc. Michaela Valášková

775 196 343

www.domovblatna.cz, email: pecovatelska.dsblatna@seznam.cz

CENÍK PEČOVATELSKÉ SLUŽBY OBLASTNÍ CHARITY STRAKONICE

pro střediska:

Strakonice, Volyně, Osek, Blatná

Ceník je v souladu s vyhláškou MPSV

č. 505/2006 Sb., v platném znění.

Platný od 1. 5.2014

ZÁKLADNÍ ÚKONY PEČOVATELSKÉ SLUŽBY	úhrada	
Pomoc při zvládnutí běžných úkonů péče o vlastní osobu		
1. pomoc a podpora při podávání jídla a pití	20,00 Kč	15 min
2. pomoc při oblékání, svlékání, včetně speciálních pomůcek	20,00 Kč	15 min
3. pomoc při prostorové orientaci, samostatném pohybu ve vnitřním prostoru	20,00 Kč	15 min
4. pomoc při přesunu na lůžko nebo vozík	20,00 Kč	15 min
Pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu		
5. pomoc při úkonech osobní hygieny (včetně celkové koupele)	20,00 Kč	15 min
6. pomoc při základní péči o vlasy a nehty (včetně holení)	20,00 Kč	15 min
7. pomoc při použití WC	20,00 Kč	15 min
Poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy		
8. zajištění stravy odpovídající věku, zásadám racionální výživy a dietě	5,00 Kč	tydne
8a. vydání oběda v jídelně DS	57,00 Kč	porce
8b. vydání večeře v jídelně DS	46,00 Kč	porce
9. dovoz oběda	57,00 Kč stravné	15,00 Kč
10. dovoz večeře	46,00 Kč stravné	15,00 Kč
11. dovoz oběda do DPS Tyršova	57,00 Kč stravné	10,00 Kč
12. dovoz večeře do DPS Tyršova	46,00 Kč stravné	10,00 Kč
13. pomoc při přípravě jídla a pití	20,00 Kč	15 min
14. příprava a podání jídla a pití	20,00 Kč	15 min
Pomoc při zajištění chodu domácnosti		
15. běžný úklid, údržba domácnosti	50,00 Kč	30 min
16. pomoc při zajištění velkého úklidu (např. mytí oken, sezónní úklid)	65,00 Kč	30 min
17. donáška vody	25,00 Kč	15 min
18. topení v kamnech včetně donášky a přípravy topiva, údržba topných zařízení	25,00 Kč	15 min
19. běžné nákupy a pochůzky	20,00 Kč	15 min
20. velký nákup, nákup ošacení a nezbytného vybavení domácnosti (max. 15 kg)	50,00 Kč	1 úkon
21. praní a žehlení osobního/ložního prádla, drobné opravy	50,00 Kč	do 1 kg
Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím		
22. doprovázení dětí do školy, školského zařízení, k lékaři a doprovázení zpět	25,00 Kč	15 min
23. doprovázení dospělých do školy, školského zařízení, zaměstnání, k lékaři, na orgány veřejné moci a instituce poskytující veřejné služby a doprovod zpět	25,00 Kč	15 min
FAKULTATIVNÍ ÚKONY PEČOVATELSKÉ SLUŽBY		
24. Celková koupel/sprchování, včetně mytí hlavy v DS Blatná (včetně úklidu)	60,00 Kč	30 min
25. Dohled nad uživatelem, společnost v době od 7- 19 v domácnosti	20,00 Kč	15 min
26. Dohled nad uživatelem, společnost v době od 7- 16 v terénu, včetně cesty	30,00 Kč	15 min
27. Příprava uživatele k převozu na vyšetření nebo do zdravotnického zařízení	20,00 Kč	1 úkon
28. Návlek pohybu	20,00 Kč	15 min
29. Použití úklidových pomůcek poskytovatele (saponáty na podlahu, okna, ...)	10,00 Kč	1 úkon
30. Použití vysavače poskytovatele	10,00 Kč	1 úkon
31. Pomoc při údržbě hrobů	50,00 Kč	30 min
32. Péče o domácího mazlíčka včetně venčení psů	25,00 Kč	30 min
34. Doprava vozidlem poskytovatele po Blatné	25,00 Kč	30 min
35. Doprava vozidlem poskytovatele mimo Blatnou	9,00 Kč	1 km
36. Přeprava věci včetně zpáteční cesty na středisko PS	9,00 Kč	1 km
37. Ztráta, zničení nebo poškození jídelnosiče	do výše skutečné ceny	
33. Pronájem jídelnosiče (sada 2 ks)	10,00 Kč	1 měsíc
38. Telefonování mobilním telefonem PS na žádost uživatele	5,00 Kč	1 min
39. Zprostředkování telefonního hovoru přístrojem uživatele	10,00 Kč	1 úkon
40. Vyřizování úředních záležitostí mimo základní poradenství	20,00 Kč	15 min
41. Kopírování listin (A4)	2,00 Kč	1 kopie
42. Kopie jídelního lístku	2,00 Kč	1 kopie

Základní úkony pečovatelské služby	Cena*
1. Pomoc při zvládnutí běžných úkonů péče o vlastní osobu	
Pomoc a podpora při podávání jídla a pití	120 Kč/hod
Pomoc při oblékání, svlékání včetně speciálních pomůcek	120 Kč/hod
Pomoc při prostorové orientaci, samostatném pohybu ve vnitřním prostoru	120 Kč/hod
Pomoc při přesunu na lůžko nebo vozík	120 Kč/hod
2. Pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu	
Pomoc při úkonech osobní hygieny	120 Kč/hod
Pomoc při základní péči o vlasy a nehty	120 Kč/hod
Pomoc při použití WC	120 Kč/hod
3. Poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy	
Zajištění stravy - cena stravného dle odběrního místa	
Dovoz nebo donáška jídla (včetně zapůjčení jídelnosičů s termoobaly)	25 Kč/úkon
Pomoc při přípravě jídla a pití	120 Kč/hod
Příprava a podání jídla a pití	120 Kč/hod
4. Pomoc při zajištění chodu domácnosti	
Běžný úklid a údržba domácnosti (např. utření prachu, vytření či vysátí podlahy, praní a žehlení prádla v domácnosti uživatele)	120 Kč/hod
Pomoc při zajištění velkého úklidu (např. sezónní úklid, úklid po malování, úklid společných prostor)	120 Kč/hod
Donáška vody	120 Kč/hod
Topení v kamnech včetně donášky a přípravy topiva, údržba topných zařízení	120 Kč/hod
Běžné nákupy a pochůzky (včetně sepsání, nakoupení, donášky, vyložení, vyúčtování)	120 Kč/hod
Velký nákup, např. týdenní, nákup ošacení a nezbytného vybavení domácnosti (včetně sepsání, nakoupení, donášky, vyložení, vyúčtování)	110 Kč/ úkon
Praní a žehlení ložního prádla popř. jeho drobné opravy (mimo domácnost uživatele)	70 Kč/kg
Praní a žehlení drobného osobního prádla, popř. jeho drobné opravy (mimo domácnost uživatele)	70 Kč/kg
5. Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím	
Doprovázení dospělých do školy, školského zařízení, zaměstnání, k lékaři, na orgány veřejné moci a instituce poskytující veřejné služby a doprovázení zpět	120 Kč/hod

CENÍK FAKULTATIVNÍCH SLUŽEB

PLATNÝ OD 1. 5. 2014

Fakultativní služby	Cena*
Doprovod na vycházky	120 Kč/hod
Volnočasové nebo duchovní aktivity	120 Kč/hod
Doprava uživatele osobním automobilem OCH Strakonice (účtuje se počet km jízdy s uživatelem, po dobu jízdy se neúčtuje strávený čas)	10 Kč/km
Návlek pohybu, kondiční cvičení	120 Kč/hod
Společnost pečovatelské v domácnosti uživatele	120 Kč/hod
Pomoc při péči o domácí zvíře	120 Kč/hod
Přeprava věcí (osobním automobilem OCH Strakonice)	15 Kč/km
Práce na zahradě, úklid okolí domu	120 Kč/hod
Umytí jídelnosiče a termoobalu	25 Kč/úkon

Výše úhrady se poměrně krátí podle skutečně spotřebovaného času nezbytného k zajištění úkonů. Účtuje se úhrada za každou započatou čtvrt hodinu nebo úkon.

Pokud je celkový hodinový součet základních úkonů pečovatelské služby za měsíc větší než 40 hodin, cena hodinových úkonů se snižuje na 100 Kč/hod. Neplatí pro služby fakultativní.

Cena služby poskytované o sobotách je 130 Kč/hod.

Kdo je oběť?

Každou osobu, která se cítí být obětí spáchaného trestného činu, je třeba považovat za oběť, pokud nevyjde najevo opak nebo se nejedná o zcela zjevné zneužití postavení oběti podle zákona. Na postavení oběti nemá vliv, zda byl pachatel zjištěn nebo odsouzen. Právě takto definuje oběť trestného činu Zákon č. 45 /2013 Sb., O obětech trestného činu.

Za jeden rok, kdy je zákon v účinnosti, pomohli poradci Probační a mediační služby více jak 2500 lidí, kteří se ocitli v nelehké životní situaci. Cílem projektu „Proč zrovna já“ je pomáhat obětem trestných činů vyrovnat se s následky činu a vrátit se k běžnému způsobu života.

Odborníci v poradnách pomáhají:

- všem obětem trestných činů a to před zahájením trestního řízení, v jeho průběhu i po jeho skončení
- se zorientovat v oblasti trestního řízení
- uplatnit náhradu škody
- zprostředkovat doprovod nebo poskytují doprovod oběti na úřady
- v rámci komplexnosti poskytovaných služeb je obětem nabízena i právní a psychosociální podpora, včetně návazné psychoterapie

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

V praxi to znamená, že se nyní věnuje pozornost nejenom pachateli (zjištění motivů chování, dopadení, uložení trestu ...), ale také oběti.

Obětí trestného činu se rozumí člověk, jemuž byla nebo měla být způsobena majetková či nemajetková újma anebo se na jeho úkor pachatel trestného činu nezákonně obohatil. Samostatnou kategorií jsou takzvaně zvlášť zranitelné oběti. Těmi jsou děti, mentálně, fyzicky či psychicky postižení lidé nebo oběti sexuálních trestných činů. Mezi ně například patří i oběti domácího násilí nebo oběti trestného činu obchodování s lidmi. Zvlášť zranitelné oběti mají v rámci zákona zajištěnou vyšší míru podpory a práv. Služby obětem trestného činu jsou pro všechny klienty **bezplatné a anonymní**. Poradenství je nabízeno všem lidem bez ohledu na druh trestného činu nebo na stav trestního řízení.

ing. Šárka Jarolímková
regionální koordinátor projektu Proč zrovna já?
Probační a mediační služba
Lannova tř. 63, České Budějovice
tel.: +420 734 765 376
jarolimkova.pms@gmail.com
www.pmscr.cz

Městský ústav sociálních služeb Strakonice Denní stacionář pro mentálně postižené děti, mládež a dospělé

Ellerova 160, 386 01 Strakonice /sídli naproti zimnímu stadionu – areál bývalé MŠ/

Forma pobytu – denní, dostupnost služby – od 5,30 h do 16,00 hod – v pracovních dnech.

Denní stacionář nabízí tyto služby:

výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti -celoživotní vzdělávání,

sportovní, kondiční, rehabilitační a relaxační aktivity, zdravotní a kondiční plavání, muzikoterapii, dramaterapii, arteterapii, práci v keramické a dřevařské dílně, kulturní, společenské a sportovní akce v DST i mimo něj.

Pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, poskytnutí stravy, zprostředkování kontaktu se společenským prostředím, sociálně terapeutické činnosti, pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí

Cílové skupiny osob

Osoby s mentální retardací od 7 do 64 let věku

Osoby se sníženou schopností v základních životních dovednostech a s nutnou podporou pro zabezpečení životních a osobních potřeb
Osoby s přidruženou tělesnou vadou (částečně mobilní, imobilní), pohybující se pomocí kompenzačních pomůcek včetně invalidní vozíků

Osoby s přidruženou smyslovou vadou

Osoby zbavené, částečně zbavené i nezbavené způsobilosti k právním úkonům, které vyžadují péči a asistenci druhé osoby

Úhrada pobytu v DST

dle stanoveného stupně příspěvku na péči

Pracovní tým

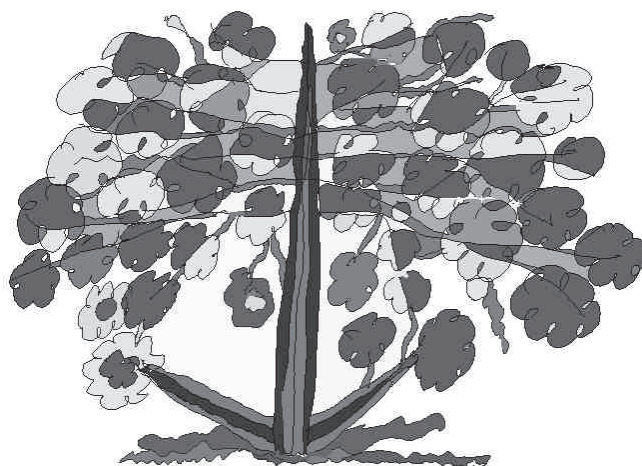
Vedoucí vychovatelka pověřená řízením DST, vychovatelé s odbornou způsobilostí speciální pedagogiky, instruktor sociální péče

E-mail: jitka.kristanova@muss.strakonice.eu

Mobil: 733 503 084

Telefony: 383 322 241, 602 123 163, 739 023 540

Díla klientek Domova Petra Mačkov, počítačová grafika

Domov pro seniory Blatná
Pečovatelská služba

Vás zve na

SETKÁNÍ NEJEN PRO PEČUJÍCÍ OSOBY

Setkání je určeno pro všechny, kteří v domácnosti pečují o svého dlouhodobě nemocného blízkého, ale i pro všechny, kteří mají o toto téma zájem.

Kdy: ve středu **8. 10. 2014 od 14 hod.**

Kde: v kavárně Komunitního centra aktivního života Blatná, ulice Nádražní 661

Program:

14.00 – 14.45 hod.

Manipulace s nemocným s praktickou ukázkou
Monika Hodková, DiS., Jan Korec, DiS.

15.00 – 16.30 hod.

Jak relaxovat při péči o nemocného
PhDr. Miroslav Frnoch

Tento projekt je realizován díky grantu GE Money Bank, a. s.

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

Inspektorát Jihočeský a Vysočina
a Město Blatná

pořádají besedu

Ochrana spotřebitele v oblasti předváděcích akcí

ve středu 8. října 2014 od 14.00 hodin

v Komunitním centru aktivního života, Nádražní 661, Blatná

Program:

- informace o negativních zkušenostech České obchodní inspekce s tzv. předváděcími akcemi
- ostatní problematika místa vnitřního trhu České republiky
- poradenství
- diskuse

Vstup zdarma

DOMOV PRO SENIORY

tř. T. G. Masaryka 272, 388 01 Blatná

Dovolujeme si Vás pozvat na

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

ve středu

8. 10. 2014

9 – 15 hodin

Dny otevřených dveří v KPC Strakonice

KONTAKTNÍ
CENTRUM
PREVENT ST

Kontaktní centrum Prevent Strakonice (KCP) se připojí k říjnové akci „Týden sociálních služeb ČR“, kterou každý rok vyhlašuje Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR a MPSV. Tento rok se akce koná v termínu od 6. do 12. října. V těchto dnech pořádají poskytovatelé sociálních služeb dny otevřených dveří. Strakonické kontaktní centrum je pro veřejnost otevřeno dne 6. října od 10,00 hod do 15,00 hod. Návštěvníci mají možnost prohlédnout si prostory KCP, ve kterých jsou poskytovány služby našim klientům, a seznámit se tak se službami zařízení. S pracovníky KCP pak mohou zájemci diskutovat o aktuálních tématech ohledně drogové problematiky na Strakonicku. Budeme se těšit na Vaši návštěvu a dotazy. V případě zájmu větších skupin nás prosím dopředu kontaktujte na tel. 383 322 357 nebo na mail kacko@os-prevent.cz.

Za tým KCP Strakonice.
Monika Hůdová

Zprávy z našich obcí

Prázdniny v komunitním centru

Komunitní centrum aktivního života je od 1. 7. 2014 otevřené pro veřejnost a pomalu si hledá své návštěvníky.

Již zde proběhlo několik zdařilých akcí.

Například milovníci tance měli možnost naučit se pár nových tanečních kreačí v rytmu tanga či salsy. V kavárně si zase zamuzicírovali harmonikáři. Ve velkém sále se uskutečnilo několik společenských akcí a nesmíme zapomenout na výstavu výtvarných děl žáků ze Základní umělecké školy Blatná. Od září se začínají rozjíždět pravidelné pořady, kurzy či poradny. Aktuální

PODPOŘENO Z EVROPSKÉHO FUNDU
PRO
REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Směr budoucnost - cíl prosperita

program najdete na stránkách Centra kultury a vzdělávání Blatná - <http://www.ckvb.cz/komunitni-centrum-2/>

Ve středu 27. 8. 2014 přijela do Blatné komise z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad, aby zkontrolovala stavbu a dokumentaci před proplacením dotace. Žádné závažné nedostatky nebyly odhaleny, proto bude v těchto dnech ukončena „Závěrečná monitorovací zpráva“ a bude podána žádost o proplacení. Do městského rozpočtu by tak mělo ještě do konce roku přibýt cca 38 mil. Kč.

Bohumila Hoštičková
MěÚ Blatná, odbor majetku, investic a rozvoje

Obnova sochařské výzdoby č.p. 99 v Blatné

Když byla v roce 2006 opravována fasáda č.p. 99 v Blatné, zrestauroval současně ak. sochař Karel Kryška i hodnotnou sochařskou výzdobu – plastiku sv. Václava, která je umístěna ve výklenku mezi okny prvního patra domu. Bohužel, vzhledem k havarijnímu stavu musely být tehdy z volutového štítu sejmuty další dvě sošky - putti – ztvárněné jako chlapec a dívka, s rozměry 110 x 75 cm, které symbolizovaly atributy spojení - tj. reprezentovaly bývalou Občanskou záložnu, která v č.p. 99 sídlila.

Sošky - putti /název z italštiny – jedná se o děťátka, ztvárněná jako nahá děcka podobná andílku, ale obvykle bez křídel. Putti bývalo oblíbeným dekorativním prvkem z období baroka, rokoka i v historických slozích 19. století, vzniklo jako renesanční obdoba

Restaurované originály v dílně

antických Amorů (erotů) a středověkých andílků - si na svůj návrat musely počkat až do letošního roku. Jejich obnovy se v roce 2013 ujal ak. sochař Ivan Tlášek, z torzálních fragmentů sestavil a domodeloval originály, které jsou umístěny v ambitu Domova pro seniory v Blatné. Přesné kopie, výdusky z plastikovaného betonu, byly pak 17. června letošního roku osazeny zpět na své místo, tj. na štít domu č.p. 99 na tř. J. P. Koubka v Blatné. Město Blatná financovalo veškeré náklady z vlastního rozpočtu, restaurování originálů ve výši 98.040,- Kč a zhotovení kopií v ceně 98.900,- Kč.

Měšťanský dům č.p. 99 je nemovitou kulturní památkou od 13. 2. 2007. Je spojen přibližně od roku 1900 s působením zdejšího nejstaršího peněžního ústavu, kterým byla Občanská záložna, založená v Blatné v roce 1862. Právě v roce 1900 do tohoto domu přesídlila a zároveň jej stavebně upravila do současné podoby. Kromě architektonicky hodnotného průčelí se na klenutí průjezdu vzácně dochovala původní dekorativní výmalba. Město Blatná předpokládá v příštích letech navázat na již realizované opravy domu a to s využitím grantových prostředků vyhrazených pro památkově chráněné objekty např. z programů Jihočeského kraje či Ministerstva kultury ČR.

Foto a text Jitka Říhová,
referent státní památkové péče MěÚ Blatná

Rok 2015 – slavte s námi

Rok 2015 bude z pohledu dějin Blatné rokem zajímavých výročí. Tak jako my, lidé slavíme narozeniny, i stavby a události mají svá výročí. Zvýšený zájem pak přikládáme především jejich „kulatinám“, které si zasluhují oslavy s doprovodnými programy, zejména kulturními a vzdělávacími. Nejinak tomu bude i v Blatné.

Blatná jako sídlo si totiž příští rok připomene 780 let od první písemné zmínky o své existenci. Obsahuje ji listina datovaná dnem 17. 2. 1235, která se týká postoupení pozemků ve Stodě králem Václavem I. chotěšovskému klášteru. Jako svědek je na ní uveden šlechtic Vyšemír z Blatné (*originál dokumentu je nyní uložen v Národním archivu v Praze ve fondu Archivy zrušených klášterů - řád premonstrátů Chotěšov*).

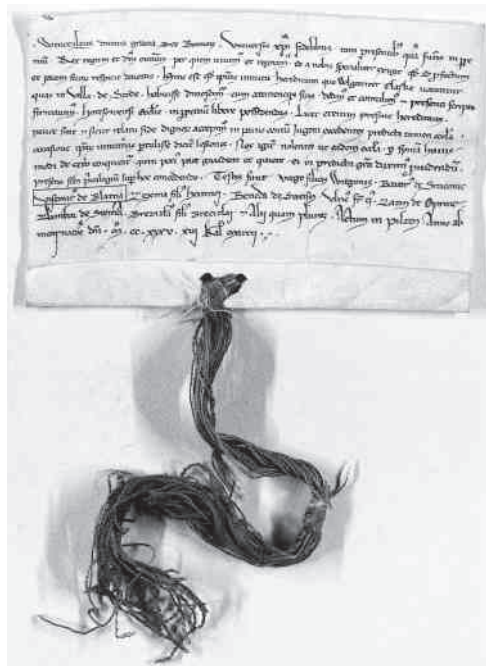
Stěžejní událostí roku 2015, zasluhující si pozornost široké veřejnosti, je pak výročí 500 let od vysvěcení kostela Nanebevzetí Panny Marie v Blatné. Do své současné pozdně gotické podoby síňového dvoulodí zaklenutého sklípkovou klenbou byl kostel přestavěn Zdeňkem Lvem z Rožmitálu kolem roku 1500 na místě starší vrcholně gotické stavby z doby Bavorů ze Strakonice, které předcházela pozdně románská svatyně dochovaná jako dnešní sakristie. Po dokončení přestavby byl kostel dne 8. září 1515, o svátku Narození Panny Marie, vysvěcen.

Se jménem Zdeňkova otce - Lva z Rožmitálu je spojeno i další výročí. Pan Lev byl postaven do čela reprezentativního českého posel-

Torza původní výzdoby

stva, jež mělo na evropských panovníckých dvorech získávat sympatie pro politiku krále Jiřího z Poděbrad, jejímž cílem byla všeobecná mírová unie. Toto poselstvo vyjelo dne 25. 11. 1465 z nádvoří blatenského hradu, tedy v roce 2015 si připomeneme 550 let od této události.

Město Blatná a Římskokatolická farnost Blatná připravují společně vydání publikace „Děkanský kostel Nanebevzetí Pan-

ny Marie v Blatné“, na které se autorsky budou podílet PhDr. Roman Lavička, Ph.D., Mgr. Vladimír Červenka a Mgr. Karel Petrán. Dále ve spolupráci se studenty SOŠ Blatná, Petrem Čonkou a Ivanem Říhou, s odbornou konzultací Mgr. Červenky, vznikla webová prezentace ke dvěma výše zmíněným historickým tématům - město a kostel, kterou již od konce září budete moci najít na www.mesto-blatna.cz. Petr Čonka je současně autorem upoutávky do kina, ta bude zaměřena zejména na 500. výročí vysvěcení kostela. Římskokatolická farnost Blatná bude pořadatelem soutěže pro mladé „Blatenský credencial“ a již 28. 9. 2014 zahájí rok příprav k oslavám s jedinečným programem s tématy v měsíčních cyklech, ve kterém si jistě každý najde to „své“ (více informací v samostatném článku P. Piaseckého). Čekají na Vás poutavé přednášky, různé koncerty, tematické výstavy. Nebude chybět první, autory komentované představení avizované knihy v rámci tradiční blatenské pouti či mše svatá v den slavného výročí.

Text: Jitka Říhová, MěÚ Blatná
Foto Blatenská Madona:

P. Marcin Piasecki
Foto listiny dokladující 1. písemnou zmínku o existenci Blatné zajistil Mgr. Vladimír Červenka

Blatenská Madona

Ctihodný jubilant

Pět set let. Hodně, že? K takovému věku se blíží kostel Nanebevzetí Panny Marie v Blatné, byl totiž vysvěcen 8. září roku 1515. Je samozřejmé, že nejde prožít posvátný den jeho kulatého výročí bez přípravy. Samotný vzácný oslavenec se zvolna připravuje, ale musí se připravit i hosté. Proto blatenská farnost nabízí „rok přípravy“. Náš Jubilejní rok bude mít výjimečnou formu - od září 2014 bude každý

měsíc věnován zvláštnímu tématu, s kterým budou souviset další nabízené akce a události. Jejich přesný seznam najdete u kostela, ve farním zpravodaji či v „Blatenských listech“. Jistě, většina akcí má náboženský ráz, ale jsou i takové, kterých se může zúčastnit každý bez ohledu na vztah k víře.

V rámci přípravy nabízíme mladým soutěž „Blatenský credencial“. Její forma navazuje na doklad poutníků do Santiaga de Compostela. Úkolem je sbírat razítka do tzv. credencialu jako potvrzení o účasti při určitých událostech Jubilejního roku. Kdo se jich bude pravidelně zúčastňovat, může vyhrát cenu. Soutěž je určená dětem a mládeži, tedy rok narození 1996 a později, bez ohledu na bydliště soutěžících. Credencialy lze vyzvednout do 26. září a to na blatenské faře o úředních hodinách, v knihovně nebo v infocentru v Blatné. Soutěž začíná 28. září 2014 a končí 8. srpna 2015. Výhry budou předány o blatenské pouti 16. srpna 2015. A o co soutěžíme? Nechte se překvapit ☺

P. Marcin Piasecki, správce farnosti

Blatná a její obce - Řečice

O Blatné bylo napsáno mnohé. Celá řada publikací se věnuje nejen její historii, tradicím, řemeslům a památkám, ale i osobnostem na Blatensku žijícím či na Blatensku působícím, včetně postav a významných rodáků. Pokud nahlédneme do historie města, zjistíme, že sahá již do 4. století našeho letopočtu. Z tohoto období bylo archeologickými nálezy doloženo první osídlení. Od prvních písemných zmínek o Blatné, sahajících do roku 1235, rostl význam Blatné jako sídelního útvaru, který vyvrcholil povýšením na město v roce 1601. Blatné se v její historii nevyhnuly válečné půtky, selské bouře, požáry či povodně. Ve své historii bylo město i okresem a výraznou kapitolou v dějinách města bylo pěstování růží a rybníkářská tradice, která přetrvává dodnes. Blatná je situována v půvabné a poetické krajině plné rybníků, lesů a pahorků, lákajících k procházkám a turistickým výletům. Při těchto výletech lze navštívit i vesnice či obce, které jsou součástí Blatné a které jsou zákonem o obcích nazývány osadami. Jedná se o obce: Blatenka, Čekanice, Drahenický Málkov, Hněvkov, Jindřichovice, Milčice, Skaličany a Řečice.

V nepravdivém seriálu, který se věnuje zmíněným vesnicím, pokračujeme sedmým dílem, ve kterém se budeme věnovat Řečici. Právě kromě Řečice byly jednotlivé osady ve své historii samostatné a za dob socialismu se v rámci centralizace veřejné správy nuceně sloučili s Blatnou. V 90. letech 20. století tyto osady nevyužili možnost osamostatnění a zůstaly pod správou Blatné. V každé z osad fungují osadní výbory, zvolené trvale žijícími občany v každé osadě. Poslední volby proběhly na podzim roku 2010 a nové budou následovat po komunálních volbách v roce 2014. Předsedové osadních výborů v podstatě vykonávají funkci někdejších starostů a jsou takto v těchto obcích místními občany i chápáni. S městem Blatná komunikují, spolupracují a prostřednictvím nich je v obci zajišťován rozvoj a investiční činnost. Městem jsou pak neoficiálně nazýváni jako tzv. „malí starostové“. Jakousi záštitu nad osadami vykonává na Městském úřadě Blatné odbor majetku, investic a rozvoje.

Řečice je jedinou osadou Blatné bez vlastního katastrálního území a i z tohoto důvodu byla vždy součástí Blatné. První domy zde byly postaveny na obecních pozemcích v 18. století. U vsi se rozprostírá Hajanský rybník (18,6 ha) a rybník Řečický u tzv. „Malé Řečice“. V okolí Řečice je patrná kamenická tradice Blatenska s opuštěnými i fungujícími kamenolomy (těžba granodioritu blatenského typu). V posledních letech se osada rozšiřuje jak počtem obyvatel, tak děním. Dochází k postupnému budování sportovního areálu, především svépomocí místních, kteří mají plno elánu k činnosti. V roce 2012 byl „pokřtěn“ areál sportu historicky prvním ročníkem „Řečického nohecu“ a v nedávné době se zde uskutečnila velká akce nazvaná Ještěrkýjada. V Řečici žijí více než čtyři desítky obyvatel a do vesnice zasahuje katastrální území sousední, samostatné obce Hajany. V blízkosti osady je naplánován jeden z obchvatů Blatné, který by měl sice ulehčit dopravě v Blatné, ale zároveň Řečici patrně trochu oddělí od Blatné. V obci působí soukromý zemědělec Petr Král. Předsedou osadního výboru je Miloš Rozhoň, kterému sekundují Petra Kuparová a Drahomíra Fořtová.

Miloš Rozhoň nám odpověděl na několik obdobných otázek, které obdrželi i ostatní předsedové osadních výborů.

Jak vnímáš fakt, že je Řečice „osadou“ Blatné? Pro mne slovo osada vždy znamenalo spojitost s trampngem, ale toto slovo je oficiálním názvem dle zákona o obcích. Neboli je výhodou, že jste pod Blatnou, nebo by bylo lepší být samostatnou obcí?

Řečice patřila vždy k Blatné a při velikosti Řečice a počtu obyvatel je nereálné nějaké osamostatnění.

Co se v posledních letech na Řečici povedlo a co je nutné ještě udělat, jaké plány máte do budoucna, co zde občanům chybí, co je trápí?

Zejména se jedná o tři věci, které nám chybí – kanalizace, vodovod a plyn, to jsou věci o které mají lidé zájem a mám dojem, že v posledních letech se na nás v tomto ohledu nepamatovalo. Co se povedlo jsou drobné úpravy veřejných prostranství a výstavba víceúčelového hřiště, za což bych chtěl obci poděkovat. Tyto práce byly hrazeny z rozpočtu obce za velkého přispění pracovního úsilí místních dobrovolníků a brigádníků.

Jak se zapojují místní obyvatelé do činnosti v obci?

Zejména jde o brigádnickou činnost a organizování společenských a sportovních akcí. Spolupráce s občany je dobrá a bezproblémová. *Práce pro obec byla vždy jakousi „charitativní“ činností a člověk, který se této práci věnuje musí mít tak trochu hroší kůži. Je to tak?*

Ano, je to tak, nicméně nejsem malým starostou, ale primátorem. Starosta je od slova starat se, primátor od slova velet! K tomu bych dodal, že já osobně starosti nemám.

Oblíbený sportovní klub?

Nohejbalový klub JZD Řečice.

Ptal se a psal Václav Cheníček

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Pohár za třetí místo je doma

V Málkově k červenci neodmyslitelně patří pouť. Zatímco dříve náves zdobil kolotoč, modernější zábavu v posledních letech symbolizuje pouťový turnaj v malé kopané. Nesmí chybět ani večerní pouťová muzika. O fotbale jste měli možnost si přečíst v 14. čísle Blatenských listů. Pouze bych ráda připomněla, že našim klukům, kteří pokračují v tradici „Grandhotelu Málkov“, se podařilo vykopat krásné třetí místo. K čemuž jim gratulujeme. Na večerní zábavě již druhým rokem zahrálo „Hudební

seskupení Karel“, které se staralo o zábavu v průběhu celého večera. Nutno podotknout, že letošní akce se vydařila, zejména kvůli teplému počasí a hojně návštěvnosti nejen místních občanů. Doufejme, že tomu tak bude i na přes rok.

Rozloučení s prázdninami

Poslední srpnovou sobotu se přece jen počasí umoudřilo a dovolilo nám se na chvíli ohřát v záři slunečních paprsků. Tento den si málkovští naplánovali rozloučení s prázdninami. Popovídat si o tom, kdo co zažil,

Naše nejmladší hasička s maminkou Pavlou

jaká místa navštívil a co ho čeká po prázdninách, bylo častým tématem k hovoru. Ke grilované kytě, kterou věnoval pan Miroslav Švihnos se popíjelo pivo Bernard, na které všechny pozvali pánové Milan Štěpánek a Standa zvaný Sedmička. Aby toho nebylo málo, každý přinesl něco dobrého na zub. O příjemné chvíli se pak postaral Tomáš Pártl se svou kytarou a všichni si mohli zazpívat známé i méně známé songy. A jako každý rok i Tonda Balík vykouzlil spousty úsměvů se svou harmonikou.

Text a foto: Lucie Kyliánová

Sbor dobrovolných hasičů Skaličany, Osadní výbor Skaličany
a
FK KOZEL Skaličany

pořádají v rámci skaličanského posvícení

3. ročník FOTBALOVÉHO KLÁNI

„SKALČANSKÁ PENCELÉ“

Skaličany - sobota 11. října 2014

na louce za Bártků

Program:

10:00 hod. MiniTurnaj v malém fotbale

13:00 hod. Turnaj v exekuci a chytání pokutových kopů

15:00 hod. Vyhlášení výsledků, volná zábava s hudbou

*Přijďte se pobavit, přijďte si zahrát, přijďte poklábosit,
občerstvit se, prostě přijďte pobejt na skaličanské posvícení!*

Informace o turnaji a přihlášky na tel: 605 164 959 (V. Cheníček),
email: mech75@seznam.cz

Akce se koná za každého počasí

Odměny pro startující
od sponzoru fotbalového klání!

Občerstvení zajištěno
v běžném rozsahu

HNĚVKOV

O suchu v obci Hněvkov – 2. pokračování

Také v roce 1947 postihlo obec veliké sucho a úroda brambor ničila mandelinka bramborová. O tom je zápis v obecní kronice, i když nijak obsáhlý. Kronikář pan Karel Klas tenkrát zapsal: „Rok tento byl katastrofálně suchý, tak že byl všude velký nedostatek krmiva a pastviny úplně suché (holé) a půda dala špatnou úrodu. Jelikož brouk (mandelinka bramborová) se vyskytl znovu, bylo také tento rok pokračováno v jejím ničení ještě s větší pozorností“.

Protože jsou v obci pamětníci těchto let, tak jsem se vypravil zeptat se, jakou mají povědomost. Musel jsem se obrátit na ty, kteří měli v té

době patřičný věk, byli rodáky, jejich rodiče hospodařili a mohli si něco pamatovat. Nebylo to tak jednoduché, jak se na první pohled zdálo. Mnozí byli příliš mladí, jiní si už nepamatovali a tak výběr padl na paní Otylku Kopáčkovou, pana Klecána a taky na pana Motyku. Paní Otylce v té době bylo 2 2let a pan Klecán měl 14 let a pan Motyka ještě méně.

„Bylo všeho nedostatek, sláma se krmila a podestýlalo se hrabankou z lesa. Krávy byly tak zesláblé, že se sami nemohli postavit a tak si chlapi ze vsi pomáhali, zvířata stavěli koženými opratěmi, které pod ně podvlékli, aby pomohli zvířatům vstát. Kráva, to byl základní hospodářův majetek. Sloužila i do záprahu. Také se krmilo pýrem, který se vyvlácel z polí. U rybníka se vypral a usušil, pak se namočil do čisté vody již doma. Až změkl, tak se nařezal a se slámou krmil. Když otec sekal trochu jetela, který byl ve stínu a nebyl tak žlutý, já držel krávu, aby se trochu napásla. Ta když viděla lepší pastvu, tak se mi vytrhla, vůbec jsem jí neudržel, a v mžiku sežrala to posečené. Tehdy jsem viděl otce plakat. Nebylo co dát ostatním, vzpomínal pan Klecán. U toho rybníka se lidi střídali, protože každý sušil pýr, co měl z pole. A krávy se museli hlídat, aby tam všechno nesežrali,“ vzpomínal pan Motyka.

A paní Otylka, ta byla zamilovaná a vnímala sucho okrajově. S lehkostí dívčího mládí. I tak se dá vzpomínat na dramatické sucho.

Petr Vích, Hněvkov

Ryby pomohly nové fasádě

Po dlouhých letech se podařilo obnovit fasádu na místním obecním majetku. Naše „hasičárna“ dlouho chátrala. Obecní zastupitelstvo pod vedením Filipa Kopáčka zajistilo opravu, která je financována z místního rozpočtu. Tuto finanční injekci se podařilo zajistit z příznivého hospodaření na místním rybníce - Přední. Velkou zásluhu na tom má baštýř pan Jiří Kopáček.

Petr Vích, Hněvkov

Dotace Jihočeského kraje v rámci Grantů Jihočeského kraje pro rok 2014

Dům dětí a mládeže Blatná získal finanční prostředky z programu Podpora sportu v částce 18.600 Kč, které byly použity na nákup žíněnek Tatami pro kroužek Judo.

Z programu Podpora práce s mládeží získal DDM Blatná finanční prostředky v částce 20.000 Kč. Tyto finanční prostředky byly použity na sportovní pomůcky pro kroužek Atletiky.

V Blatné 3. září 2014

Za DDM Blatná Marcela Šebková

Jihočeský kraj

Fotoklub BlaFo

/Blatenští fotografové/ při DDM Blatná

Přijme další zájemce – děti, mládež, dospělé – přijďte mezi nás ...

Fotokroužek – čtvrtek od 16.30hod

Fotoklub BlaFo – čtvrtek od 17.00 hod

Fotografování, úprava fotografií v grafických programech, účast na výstavách a v soutěžích.

Seznam kroužků a kurzů DDM Blatná, školní rok 2014/ 2015

Pondělí:

Paličkování
Beruška - Rodiče a děti
Výtvarná dílna
Florbal
Judo
Atletika
Fitnes

Úterý:

Zdravotní cvičení
Výtvarné tvoření
Patchwork
Sportovky pro kluky a holky
Beruška II.
Powerjoga
Šipky

Středa:

Rybářský
Kytara, Klávesy
Počítače
Keramický
Modelářský
Keramický
Hasičský
Florbal
Florbal
Balanční cvičení
Astronomický

<http://ddmblatna.cz>

Přihlášky v DDM Blatná, Tel. č. 383 422 134, 723 235 058

První schůzky kroužků se konají v týdnu od 22.9.2014

Čtvrtek:

Taneční Sedlice I.
Taneční Sedlice II.
Rybářský
Turisticko - přírodovědný
Kuželky
Aerobic
Fotografický kroužek
Fotoklub BlaFo
Florbal
Atletika
Judo
Angličtina
Jóga
Atletika
Šipky

Pátek:

Výtvarný
Radiotechnický
Rybářský
Taneční školička
Stolní tenis
Orientální tance
Atletika

Sobota:

Cykloturistický klub - mládež, děti, dospělí
Hasičský - Hajany

Jak jsem chytal ryby

V pátek 25. července 2014 jsme si vyjeli s dědou na ryby. Když jsme přišli na místo, rozbil jsem si pruty s krmítkem. Nandal návnadu a nahodil. O pár minut později přišel první záběr. Zasekl jsem a vytáhnul malého cejna. Potom jsem se rozhodnul, že půjdu na malinký spláveček a žížalku chytat okouny. Nahodil jsem a nechával jsem splávek splavávat po proudu. Najednou přišel obrovský záběr a já zasekl. Ryba začala vyskakovat, jezdit sem a tam a táhla jako blázen. Hned mi bylo jasné, že to žádný prcek nebude. Zdolávání nebylo vůbec jednoduché, na malý

prut a slabý vlasec o průměru 0,16 mm s nosností 1,8 kg. Zdolávání ryby navíc ztěžoval druhý problém. Všude byla malá hloubka a ostré kameny. Když se mi podařilo rybu dostat do větší hloubky, zavolal jsem na dědu, ať přijde s podběrákem. Děda přišel a rybu se mu podařilo podebrat na první pokus. Při prvním pohledu na rybu mi bylo jasné, že to je bolen dravý. Odnášeli jsme rybu změřit a zvážit a najednou spatříme, že nám na druhém prutu bere ryba. Běžel jsem k prutu, zasekl jsem a vlasce se přetrhl. Prut jsem nechal ležet a šel nejprve změřit a zvážit bolena. Zjistili jsme, že měří 62 cm a váží 3,00 kg. Bolena jsem zapsal do povolenky a dal do vezírku, potom jsem šel vytáhnout vlasce a utržené krmítko z druhého prutu. Naštěstí utržený vlasce zůstal ležet na hladině, takže jsem ho přitáhl ke břehu podběrákem a začal jsem si vlasce namotávat na ruku. Po chvíli jsem zjistil, že na vlasci s dvěma návazci jsou ryby. Na jednom háčku byl kapr a na druhém cejn. Obě ryby jsem pustil. Chytání jsem si náramně užil.

Petrův zdar

Honza Polanský, 12 let, rybářský kroužek DDM Blatná

Můj první lín

Vyrazili jsme s dědou na ryby. Rozbalil jsem si pruty, nahodil jsem a čekal. Najednou mi zabrala ryba. Myslel jsem si, že je to kapr. Přitáhnul jsem rybu ke břehu a byl to lín. Měřil 36cm a vážil 0,71kg.

Petrův zdar.

Vašík Polanský, 8 let, rybářský kroužek DDM Blatná

Ohlédnutí za prázdninami

I když nový školní rok je již v plném proudu, ráda bych se ještě ohlédla za prázdninami. Nebo spíše připomněla všechny úpravy, které ve škole proběhly a díky nimž se naše škola stala zase o něco krásnější. V první řadě došlo k opravě další části fasády, tentokrát ze dvora, takže už zbývá pouze malá část a škola bude celá v novém. (Více na jiném místě SOBÁČKA. – pozn. redakce)

Vnitřní úpravy se letos týkaly šaten v suterénu, kde nás od povodní v roce 2002 trápí velká vlhkost, a první části spisovny v mezipatře, kde uchováváme všechny důležité listiny týkající se jednotlivých školních roků. Největší změnou, která všechny nadchla, prošla učebna chemie. Nový demonstrační stůl, lavice s laboratorními prvky a nové židle změnily učebnu k nepoznání. Jsme rádi, že díky finančním prostředkům na opravy, můžeme školu stále vylepšovat (i když bychom si mnohdy přáli více prostředků, chápeme, že nejsme jediní, koho má náš zřizovatel na starosti).

„Stodesítkování“

V době, kdy vychází toto číslo, máme již za sebou připomenutí 110. výročí naší školy, o kterém přineseme zprávu v příštím čísle. Čtenáři již ví, že **stodesítka** byla naším letošním číslem čísel.

A co všechno se nechá vymyslet? Posuďte sami, co všechno jsme kromě štafety běžecké (110 x 110m) a plavecké (110 x 100m) vymysleli: při telocviku – 110 hodů na koš, 110 dřepů, 110 kotoulů, 110 hodů kriketovým míčkem, 110 přeskoků přes švihadlo; při hodinách cizích

jazyků – 110 slovíček, při matematice – 110 příkladů na sčítání a odčítání, při vycházce – 110 poznanych rostlin a živočichů, při zeměpisu – 110 míst, které jsme navštívili....

A jaké akce máme pro první část roku naplánované?

- návštěvu prvňáčků v ředitelně školy
- „dravé ptáky“ na letním stadionu
- návštěvu z partnerské školy ve Važci
- besedu o legionářích na italské frontě za 1. světové války – akce k týdnu knihoven
- film a beseda „Nicholas Winton - Síla lidskosti“
- výuku plavání
- návštěvu rodilých mluvčích
- branný den
- zapojení do projektu „Čtení pomáhá“
- divadelní představení

Recyklohraní v ŠD

Co nového nás čeká ve školním roce 2014/15? V první řadě ve školní družině přivítáme žáky z prvních ročníků a novou paní vychovatelku Věru Zemanovou, která povede páté oddělení školní družiny. Přejeme jim mnoho úspěchů.

Pro letošní školní rok jsme pro děti připravili celoroční program „Recyklohraní“. Ochrana přírody je velmi důležitá pro každého z nás a „recyklohraní“ (zábavné seznamování s recyklací) bude napomáhat rozvíjet vztah dětí k životnímu prostředí. Formou tematických her, praktických činností, kvízů, menších projektů a přímou účastí dětí na sběru a třídění odpadu přiblížíme dětem důležitost ochrany přírody.

Navštívíme interaktivní výstavu LES – sladovna Písek a záchranou stanici Makov, s Mgr. Marcelou Karbanovou se naučíme správně třídít odpadní materiály a navštívíme sběrný dvůr v Blatné. Po zámeckém parku se projdeme s paní ing. Radkou Vokrojevou, která nás naučí rozeznávat jednotlivé stromy. Vyrobíme dárečky z odpadních materiálů a čeká nás vánoční a velikonoční jarmark. V plánu máme i sběr PET víček na charitativní účel.

vychovatelky ŠD

Zpráva o činnosti Školního poradenského pracoviště ZŠ JAK

Po prázdninách se opět mohou žáci naší školy a jejich rodiče obrátit na Školní poradenské pracoviště na ZŠ J. A. Komenského v Blatné. Tým odborníků tvoří školní speciální pedagožka Mgr. Kateřina Volfová, školní psycholožka Mgr. Irena Matějková, výchovná poradkyně Marie Vanduchová, metodička prevence Mgr. Hana Kolínská. Na pozici asistenta pedagoga došlo ke změně a od září působí jako asistenti

pedagoga na škole Mgr. Miroslav Šafr, Mgr. Eva Šilhanová, Bc. Martin Voneš a Věra Zemanová. Vyšší počet asistentů pedagoga nám umožňuje podpořit ve výuce větší počet žáků, kteří tyto služby potřebují.

Školní poradenské pracoviště nabízí podporu žákům se speciálními vzdělávacími potřebami, ale i žákům mimořádně nadaným a všem ostatním žákům, kteří podporu při vzdělávacím procesu potřebují. O pomoc pracoviště může požádat sám žák nebo zákonný zástupce. Velmi vítáme pokud nás upozorní na obtíže ve výuce učitel, s nímž pak nadále úzce spolupracujeme. Včasná intervence je základem úspěchu! Díky spolupráci rodiny, vyučujících a poradenského pracoviště dosahují žáci lepších výsledků a zároveň jsou i v lepší psychické pohodě.

Speciální pedagožka pracuje se žáky, jak v průběhu vyučování, tak v odpoledních hodinách při individuální reedukaci. Rodičům nabízí metodické vedení při domácí přípravě žáků. Speciální pedagožka pracuje také s metodou Cogmed – Cogmed Working Memory Training, která je zaměřená na rozvoj pracovní paměti. Na psycholožku se mohou obrátit žáci i rodiče s výukovými, výchovnými i rodinnými problémy.

Speciální pedagožka a psycholožka nově nabízejí žákům rozvoj myšlení pomocí Feuersteinovy metody instrumentálního obohacování, která může probíhat individuálně nebo ve skupině.

Školní poradenské pracoviště nabízí své služby bezplatně pro rodiče a žáky naší školy, kteří nemusejí dojíždět do Pedagogicko-psychologické poradny Strakonice, se kterou spolupracujeme. Navštívit nás můžete v konzultačních hodinách (viz níže) nebo kdykoliv po předchozí telefonické nebo ústní domluvě.

Problémy je dobré začít řešit hned na začátku než jejich řešení odsouvat na později, pak už bývá naše intervence více komplikovaná, pro vaše dítě více zátěžová a stresující. Budeme rádi, když nás oslovíte, pokud budete mít pocit, že vám můžeme být nápomocní.

Konzultační hodiny:

Po – Čt 7:45 – 15:00 a Pá 7:45 – 12:00

1. patro, 2. dveře vpravo od ředitelny

Kontakty:

pevná linka škola: 383 422 094

mobil: 776 870 169; 722 801 717

email: poradenske-pracoviste@seznam.cz

Projekt Školní poradenské pracoviště na ZŠ J. A. Komenského Blatná (registrační číslo projektu: CZ.1.07/1.2.15/02.0010) byl podpořen ze 2. výzvy 2. globálního grantu CZ.1.07/1.2.15 Rovné příležitosti dětí a žáků, včetně dětí a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami v Jihočeském kraji Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost. Je financován z fondu EU a rozpočtu ČR.

klub už čeká na své žáky, pro které připravily spoustu zajímavých akcí, soutěží a výletů.

Svou činnost zahájil hned 1. září i novinářskou kroužek, jehož členem je i David Houzar, který se chopil fotoaparátu a pokusil se první školní den našich školáků zdokumentovat. Nezapomněl také vypovídat jednoho z žáků a jednoho z učitelů. Zeptal se Martina Říhy z 2. A, jak strávil poslední dny prázdnin a poslední prázdninový večer: „Jel jsem na výlet na traktory, protože táta chce kupovat nový traktor.“ A co jsi dělal včera večer, než jsi šel spát?: „Večer jsem si četl Krtečka.“

P. učitel Ondřej Kočovský, který je na naší škole už 3. rok, si letos první vyzkouší roli třídního učitele.

Zeptali jsme se ho, co dělal na konci prázdnin a jak se na svou novou roli těší: „V pátek jsem se zúčastnil volejbalového zápasu krajského přeboru. Na svou novou třídu se těším, protože si poprvé vyzkouším roli třídního učitele. Přiznám se, že cítím lehkou nervozitu, ale doufám, že všechno proběhne tak, jak má.“

Nová posila pedagogické sboru
Mgr. Iveta Rozhoňová

Za Pomocnou ruku výlet do Norska

Členové žákovského parlamentu vyhráli v červnu v soutěži charitativních projektů Gratias Tibi s projektem Pomocná ruka, při kterém žáci doučují žáky, a to ve svém volném čase. Za tuto činnost, které se věnují už třetí rok, byli oceněni studijním pobytem v Norsku. Na čtyřdenní cestu do Norska se 25. června vydala dvě děvčata Anna Venclová (8. roč.) a Kateřina Rážová (9. roč.) spolu s koordinátorkou žákovského parlamentu Ludmilou Růžickovou.

„Studijní zájezd do Norska, který jsme vyhráli v ceně Gratias Tibi, byl nabitý zajímavým programem, ale i přesto nám zbylo dost času navštívit místa, které nás zajímala. Díky Oslo pasu jsme měli vstup do všech muzeí, památek a MHD zdarma, což bylo opravdu bezvadné. Hned druhý den se celá naše skupina jela podívat na poloostrov Bygdoy, tam jsme navštívili muzeum vikingských lodí. Večer jsme si šli odpočinout na střechu opery, po které se může chodit, a pozorovali jsme odtud nezapomenutelný západ Slunce nad Oslem. Poslední den pobytu jsme vyšli na skokanský můstek Holmenkollen, odkud nás čekal krásný výhled na celé město.“ Anna Venclová

„Díky Norskému velvyslanectví a finanční podpoře města Blatná jsme na konci prázdnin zažily nevšední zážitky v norském Oslu. Studijní pobyt, který pro nás připravila Helena Benýšková (Norské velvyslanectví), byl pestrá mozaikou poskládanou z poznávání hlavního města a seznámení se s životem v norských školách a dalších zařízeních zaměřených na práci s mládeží. Navštívili jsme střední školu Stovner, nízkoprahové zařízení Červeného kříže a na závěr jsme se zúčastnili diskuze se členy mládežnické rady města Osla. Vyměnili jsme si zkušenosti a načerpali

První školní den na ZŠ T. G. Masaryka v Blatné

ZŠ T. G. Masaryka v Blatné zahájila školní rok 2014/2015 tradičně 1. září, ostatně jako všechny školy u nás. V letošním roce bude naši školu navštěvovat 307 žáků v 15 třídách. Pedagogové mezi sebou přivítali novou posilu, pí uč. Ivetu Rozhoňovou, která bude třídní učitelkou žáků 2. B. Někteří nedočkavci dorazili už v půl osmé, byli mezi nimi zejména prvňáčci v doprovodu rodičů. Prvňáčků se v hale školy ujali naši nejstarší žáci – deváťáci, kteří jim budou po celý rok dělat „patrony“. Patronát nad prvními třídami má v naší škole dlouhou tradici, a tak ani letošní deváťáci nepřijdou o společné akce s prvňáčky. Ty začnou tradičním pasováním prvňáčků na začátku října. Ani školní družina nezůstala beze změn. Pro žáky jsme letos otevřeli nové oddělení v přízemí školy. Jak školní družina, tak školní

inspiraci do naší další práce. Velmi příjemné bylo i setkání s dalšími výherci soutěže Gratias Tibi. Doufáme, že jsme se společně neviděli naposledy." Ludmila Růžicková, koordinátorka ŽP

„Chtěla bych strašně moc poděkovat mé, teď už bývalé, koordinátorce Ludmile Růžické za to, že má tak dobré nápady, kterými nás dokázala «teleportovat» až do Norska.“ Kateřina Rážová
Škola pro demokracii na ZŠ TGM Blatná

Žákovský parlament na ZŠ TGM v Blatné se i v tomto roce bude věnovat projektu Škola pro demokracii, jehož součástí se může stát jakákoliv škola, má-li chuť pracovat na vývoji demokratického klimatu a na zapojení žáků či studentů do chodu školy. Naše škola působí od loňského roku jako Konzultační centrum pro žákovské parlamenty. Rozjiřďujícím se žákovským parlamentům nabízíme publikace, plakáty a samozřejmě i rady, jak činnost ŽP vylepšit, jak získat na svou stranu podporu učitelů a rodičů. V loňském roce jsme se pokusili podpořit a inspirovat ŽP na ZŠ Hvozďany a ZŠ Tylova v Písku. Rádi se budeme věnovat i vaší škole J.

Více informací o projektu škola pro demokracii můžete získat na webu www.skolaprodemokracii.cz nebo na webových stránkách naší školy www.zstgmblatna.cz. Pokud vás projekt Škola pro demokracii zaujme a budete se chtít stát jeho součástí, neváhejte kontaktovat naše konzultační centrum. Všechny materiály potřebné k odstartování projektu jsou k dispozici zdarma.

Ludmila Růžicková, koordinátorka ŽP ZŠ TGM Blatná

Aktuality ze SOŠ

Střední odborná škola Blatná zahájila nový školní rok rozsáhlou výměnou všech oken v areálu a vylepšením zateplení stěn. Tato akce (s finanční podporou ze Státního fondu životního prostředí z Operačního programu životního prostředí) bude probíhat až do zimy a ještě o ní budeme informovat. Samozřejmě se rozběhla i výuka všech tří oborů (Elektronické počítače, Informační technologie a Obchodní akademie) i další akce pro současné i budoucí žáky.

Počítačový kroužek pro žáky ZŠ

Již tradičně od října 2014 otevírá počítačový kroužek pro žáky základních škol. Kroužek probíhá každý pátek od 14 do 15.30 hod. Je zdarma a je zaměřen na aktivní práci s počítačem. Probírá se úprava fotografií, tvorba webových stránek, 2D grafika, 2D animace, 3D grafika, programování v javascriptu i v jazyce C#. Může přijít kdokoli po dohodě na kozlovsky@blek.cz nebo na čísle 383 412 233. Začíná se od úplných základů, předchozí znalosti nejsou nutné.

Kroužek je v moderní počítačové učebně SOŠ Blatná s datovou projekcí. Každý mladý člověk má svůj počítač a přidělený účet. Výuka probíhá na nejnovějších počítačích a programovém vybavení, které se používá i v profesionálních firmách. Kroužek je limitován počtem do 18 žáků.

V minulých letech žáci na kroužku aktivně pracovali na počítači, vyzkoušeli si základy nejnovějších softwarových technologií a počítačové grafiky, které se vyučují na SOŠ Blatná v oborech Informatika v ekonomice, Elektronické počítače, v omezené míře i na oboru Obchodní akademie. Webové technologie, programování, instalace počítačů a jejich zapojení do sítě, grafika, elektrotechnické, ekonomické a všeobecné předměty se vyučují na SOŠ Blatná na nadstandardní úrovni (více na www.blek.cz).

Na kroužku se podle zájmu probírají témata:

- Úpravy fotografií v programu Zoner Photo Studio. Žáci si fotografie retušují, odstraňují vady, tvoří fotomontáže, panoramata, snové HDR fotografie, odstraňují kolinearitu, tvoří kalendáře, generují fotogalerii na webové stránky aj. úpravy.
- Tvorba webových stránek ve značkovacím jazyce XHTML pomocí kódu či designéru ve vývojovém prostředí Microsoft Visual Studio. Žáci si vytvoří webové stránky s textem a obrázky, upravují je a umísťují na server školy nebo na free servery.
- Základy jazyka Java Script, který dodá webovým stránkám dynamičnost. Žáci si programují měnící se obrázky po přejetí myši,

javascriptové hlášky, tvorbu fotogalerie, generování náhodného obrázku apod.

- Kaskádové styly CSS. Pomocí těchto technologií v prostředí Visual Studia se žáci seznámí s tvorbou efektivního kódu, s jehož pomocí se vytvářejí profesionální webové stránky.
- Základy vyššího objektově orientovaného programovacího jazyka C#.
- Stříhání filmů v programu Movie Maker, spojení filmů pomocí přechodů, přidání zvuku, titulků, hudby, převod do zvoleného formátu.
- Vektorová grafika v programu Corel Draw. V ní se tvoří pozvánky, reklamní plakáty, vizitky, loga, grafické prvky na webové stránky.
- 2D animace v programu Corel R.A.V.E. Žáci tvoří jednoduché dynamické bannery, pomocí nichž se tvoří internetové reklamy či legrácky na webové stránky.
- 3D grafika v programu ProgeCAD. Vytvářejí se zajímavé prostorové objekty, 3D logo apod. Znalost CAD prostředí je důležitá pro uplatnění ve strojnických a elektrotechnických profesích.

Na kroužku jde o to žákům základních škol ukázat, že informatika je též aktivní tvořivá práce, ve které lze nalézt realizaci i uplatnění v budoucí profesi.

Aleš Drobník

ZÁCHYTNÉ KOTCE MĚSTSKÉ POLICIE BLATNÁ

BROK, kříženeček jezevčíka, pes, 5 let
Dne 3.9.2014 byl do našich kotců přivezen Brok. Panička se o Broka z vážných zdravotních důvodů dál nemůže starat, proto ho s těžkým srdcem nabídla k adopci. Brok se narodil 1.6.2009 a celý život trávil na zahradě rodinného domku. Není tedy zvyklý žít v bytě, kde bez přítomnosti paničky štěká. Je to mazal, který miluje lidi. Ostatní psi mu nevadí, radši má však fenky. Nehodí se do domácnosti ke kočkám, které rád prohání. S jinými domácími zvířaty zkušenost nemá, není zvyklý ani na děti. Brok bude spokojený v zateplené boudě na zahradě. Je očkováný a odčervěný.

Jsme na internetu! Adresa: www.kotce-blatna.estranky.cz

ČENDA, kříženeček jezevčíka, pes, 2 roky
Dne 9.9.2014 byl městskou policií přivezen pes odchycen v Blatné v ulici Vrbenská. Jedná se o křížence drsnosrstého jezevčíka. Jsou mu asi 2 roky. Čenda je milý, mazlivý, nekonfliktní pejsek. Miluje lidi, nevadí mu psi ani fenky. Čenda je momentálně v léčení, na krku má nezhojenou ránu. Do adopce bude vydán po dolečení.

- Adresa správy kotců: Městská policie Blatná, Zahradnická 171, 388 01 Blatná
- Adresa zachytných kotců: objekt čistírny odpadních vod Blatná – Lapač
- Velitel MP Petr Vaněk, tel. 777 285 254
- Služebna MP: 383 423 467 nebo 720 513 321
- telefon: (ČOV) 383 423 717
- e-mail: m.policie@mesto-blatna.cz
- otevírací doba: vydávání pejsků - po dohodě s městskou policií

Máme i facebookové stránky: Záchytné kotce MP Blatná

ROSNIČKY SKS Tricykl zvou na I. TURNAJ V iBOCCIE

Kdo jsou ROSNIČKY? družstvo hráček v iBoccie, které hrají I. Jihočeskou ligu

Co je iBoccia?

- Integrovaná boccia (čti boča) je sport, který má upravená pravidla klasické boccii (paralympijského sportu). Je obdobou francouzského PETANQUE.
- Hraje se obvykle v třech až šestičlenných týmech a smyslem hry je umístit (červené nebo modré, kožené) míčky svého týmu co nejbližší k Jacku (bílému míčku - označovanému v obdobných hrách jako prasátko či košonek).
- iBoccia je sport, který mohou i na vrcholové úrovni spolu hrát absolutně zdraví, ale také velmi hendikepovaní lidé. Vzhledem k upraveným pravidlům zde hendikep nehraje žádnou roli.
- Podrobná pravidla naleznete na www.skstricykl.estranky.cz či přímo v den turnaje u pořadatele

Kdo se může účastnit turnaje?

iBoccia se hraje bez rozdílů hendikepů (v družstvu mohou být i zcela zdraví lidé) a bez rozdílů věku (včetně dětí a seniorů)

iBoccia integrovala boccii určenou pouze handicapovaným sportovcům mezi sporty, kterým se mohou společně s handicapovanými věnovat i zcela zdraví sportovci – od dětí až po seniory. Proto je tento sport pro mnoho lidí skvělou příležitostí k integraci (přirozeně, skrze společné sportovní prožitky, kde hendikep ani věk nehraje žádnou roli).

Kdy: 22. listopadu 2014 od 10.00 v Komunitním centru Blatná (vedle restaurace U Datla v Nádražní ulici)

Přihlášky: posílejte do 15. listopadu 2014 (jednotlivci nebo tříčlenná družstva) na
e-mail: boccia.blatna@seznam.cz nebo na mobil: 728 881 358

Míčky zajistí pořadatel akce!

Ceny a občerstvení zajištěno

Partneři akce: Centrum kultury a vzdělávání Blatná, Město Blatná, Svazek obcí Blatenska

Tricyklistka Iveta Kolínská na 3. místě ve světovém bodování

Blatenští závodníci SKS Tricykl Blatná zahájili letošní závodní sezónu poněkud netradičně až v červnu, kdy se roztočil seriál závodů evropského a světového poháru. S radostí jsme zjistili, že se tricyklistická konkurence utěšeně rozrůstá a boje o dobrá umístění jsou stále náročnější.

Po úspěšných startech v Itálii, Německu a velké tour po Španělsku získala Iveta Kolínská body, se kterými obsadila k 31. srpnu celkové 3. místo a Václav Vokůrka 15. místo, což je v první půlce závodního pole.

Letošní paracyklistické MS se jelo na přelomu srpna a září v americkém Greenville a start našich tricyklistů byl nad naše finanční možnosti. Je to škoda, protože oba naši závodníci zcela určitě utrpí bodové ztráty. Ty se pak budou snažit dohnat na posledních závodech EP, které se jedou koncem září v Bělehradu (Srbsko) a v závěru letošního seriálu EP, který hostí Praha.

Start našich tricyklistů podporují:

Jihočeský kraj, Svazek obcí Blatenska, Město Blatná, Blatenská ryba, Lesy ČR, Konto Bariéry, STROM PRAHA a.s. Lnáře, Nadace ČEZ, Fundacion SAIATU Bilbao (Španělsko)

Iveta Kolínská na startu časovky SP v Segovii

Iveta Kolínská přebírá vítězný trikot na EP v Bilbao

Tricyklisté na SPORTÁČKU 2014

SPORTÁČEK je tradiční sportovní festival, který se koná vždy první zářijovou nedělí v Praze. Je to den plný pohody, kterým provází Zorka Hejdová a Pavel Cejnar, báječní moderátoři rádia EVROPA 2. Rozmanité sportovní aktivity zde v letošním roce nabízelo více jak 200 sportovních klubů převážně z Prahy. Nechyběly však také zajímavé nabídky např. skoků na lyžích a akrobatického lyžování. A tak ačkoliv byl krásný letní den a teploty trhaly rekordy, návštěvníci si mohli zkusit ryze zimní sporty, a to na opravdovém umělém sněhu. Ke zkoušení byly naprosto všechny možné disciplíny. A tak si zejména malí návštěvníci mohli vyzkoušet například fotbalovou přípravu Sparty i Slávie, mohli běhat biatlon (samozřejmě na

sněhu), „k mání“ byl hokejbal, florbal a další i velmi netradiční disciplíny.

Znamé osobnosti se střídali nejen na pódiu, u autogramiád, ale leckdy i při samotných sportovních aktivitách. A tak jsme mohli zjistit, jaké byly sportovní začátky Lukáše Bauera, plážových volejbalistek Kiki a Maki, akrobatky na lyžích Evy Samkové a na své úspěchy zavzpomínal také akrobatický lyžař Aleš Valenta.

Celá akce slouží zejména jako příjemný a smysluplný nábor malých sportovců. SKS Tricykl velmi rád využil pozvání pořadatelů a v letošním roce se této báječné akce účastnil již podruhé.

Více informací o akci získáte na www.sportacek.cz

Knižní TOP 5

Nežádanější tituly v Městské knihovně Blatná za období červenec a srpen 2014

Knihy pro dospělé:

1. Přemysl Čech, Trefen šumavským genem
2. Kamila Läckberg, Andělíčkářka
3. Jonas Jonasson, Analfabetka, která uměla počítat
4. Marcela Mlynářová, Požitkářka
5. Vlastimil Vondruška, Smrt ve Vratislavi

Knihy pro děti

1. Jim Benton, Můj milý deníčku
2. David Williams, Babička drsňačka
3. Thomas Brezina, Případ pro tebe a klub tygrů. Půlnoční setkání
4. Velká kniha komiksů
5. Clotilde Bruneau, Malý princ a planeta velkého šaška

I letos se zapojí Městská knihovna do celostátní akce Týdne knihoven, která probíhá 6. – 12. října 2014. Na naše čtenáře čeká registrace na rok zdarma, amnestie upomínek pro zapomnětlivé, zprovoznění půjčování elektronických čteček, pro děti malá tvůrčí dílna a pro dospělé již tradiční literární zájezd. Předpokládaný termín zájezdu je úterý 7. října.

Program Centra kultury a vzdělávání Blatná (CKVB) a Komunitního centra aktivního života Blatná (KCAŽ)

AKCE

18. - 19. 10. 2014 | SO + NE | MEZINÁRODNÍ KONTRABASOVÁ SOUTĚŽ Františka Simandla.

Více informací na: <http://www.ckvb.cz>

23. 10. ČTVRTEK | 19:00 | JAKUB SMOLÍK & BAND
Koncert, Sokolovna Blatná, vstupné: 1. - 10. řada | 280,- Kč | děti, studenti, senioři 260,- Kč | 10. - 24. řada | 260,- Kč | děti, studenti, senioři 240,- Kč |

28. 10. úterý | 14:00 | DEN REPUBLIKY | KCAŽ

KCAŽ

1. 10. středa | 17:00 | TANEČNÍ ČAJE O PÁTÉ ZUBAŘE BARTOŠE
Kavárna, KCAŽ | Vstup volný

Každé úterý | 19H KULTURNĚ-VZDĚLÁVACÍ ÚTERKY
Kavárna/velký sál, KCAŽ

Aktuální program naleznete na:

<http://www.ckvb.cz/komunitni-centrum-2/>

Každý čtvrtek | 18H ATELIÉRY

KCAŽ Aktuální program naleznete na:

<http://www.ckvb.cz/komunitni-centrum-2/>

Na ateliéry je nutné nahlásit se předem na tel: 776 712 858, počet míst je omezen.

sobota | 17 – 21.30H TANEČNÍ PRO MLÁDEŽ: 17-19.30h | TANEČNÍ PRO DOSPĚLÉ: 20-21.30h

Velký sál, KCAŽ

Více informací na: www.tanecni-blatna.webgarden.cz nebo email: tanecni.blatna@centrum.cz

každé pondělí | 11 – 19H MANŽELSKÁ A PŘEDMANŽELSKÁ PORADNA STRAKONICE

Malá klubovna, KCAŽ Blatná

MPP poskytuje manželům, snoubencům, rodinám i jednotlivcům odborné sociálně právní a psychologické poradenské služby, pomoc při řešení partnerských, rodinných a mezilidských vztahů. V případě zájmu kontaktujte PhDr. Doležalovou na tel. 724 046 602 nebo na email: info@manzelskaporadna-strakonice.cz.

PO – ČT JAZYKOVÉ KONVERZACE | Klubovna, KCAŽ

Pondělí 18:00 NĚMČINA

Úterý 18:00 ŠPANĚLŠTINA S RODILÝM MLUVČÍM

Středa 18:00 ANGLIČTINA

Čtvrtek 18:00 ČEŠTINA PRO CIZINCE

VÝSTAVY

27. + 28.9. | SO + NE | 9:00 – 17:00 |

MARTIN WÁGNER: NA VÝCHOD OD RÁJE

Zámek Blatná, Starý palác

Černobílý dokument ze zemí bývalého Sovětského svazu od fotografa, který sbírá jednu cenu za druhou na Czech press photo.

| 20. 9. – 26. 10. | ÚT – NE | 9:00 – 18:00 |

ROMAN VONDROUŠ: STEEPLECHASE

Městské muzeum Blatná

Hlavní cenu za sportovní fotografie na nejprestižnější světové soutěži *World press photo* za rok 2013 získal Roman Vondrouš, fotograf ČTK, který vystaví velký soubor fotografií z Velké pardubické.

VÝZVA

Malujete rádi? Věnujete se grafice, fotografování či jinému výtvarnému umění? Pokud ano a máte chuť svou tvorbu ukázat ostatním, pak máte jedinečnou možnost vystavit svá díla v prostorách KCAŽ. V případě zájmu se hlase na tel.: 734 274 292 nebo na e-mail: sikorova@ckvb.cz

Po stopách Mikoláše Alše - celodenní výlet bělčické cykloskupiny

Po splnění povinností různého druhu např. neodkladných agrotechnických lhůt na našich polích a zahrádkách, si naše skupina, doplněná spřízněnými cykloturisty z Blatné a Březnice našla termín pro dlouho plánovaný celodenní naučný výlet. Sešli jsme se dne 27. 7. 2014 na bělčickém náměstí.

Cílem naší cesty byla naučná turistická stezka mezi Čimelicemi a Miroticemi, památník Mikoláše Alše a Matěje Kopeckého v Miroticích. K návratu jsme zvolili cestu po stopách Mikoláše Alše přes Lučkovice, Myštice, Drahenický Málkov až do Alšova mlýna v Závišíně.

Po srazu na tradičním místě, na předzahrádce Snackbaru v Bělčicích, jsme se vydali nejkratší cestou (cca 20 km) přes Podruhlí, Hostišovice, Uzeničky, Svučice, Slavkovice a Rakovice do Čimelic. Po prvním krátkém občerstvení v krásné zahradní restauraci Na Knížecí jsme nastoupili na Alšovu stezku.

Naučná turistická trasa zachycuje nejzajímavější místa mezi Čimelicemi a Miroticemi. Je vhodná pro pěší turistiku nebo horská kola, takže se dalo předpokládat, že někteří z nás budou muset občas opustit sedlo kola a jít po vlastních nohách. Délka trasy Čimelice - Mirotice je asi 12 km.

Čimelice jsou městečko s bohatou stavební historií, v současnosti nákupní centrum oblasti. Čimelický zámek je jedinou palácovou architekturou v barokním stylu na Písecku.

Ze zámeckého parku jsme projeli alejí prastarých červených dubů do Rakovic, podél samoty u Nováků (historie místa byla zachycena v po-

vídce Terezy Novákové Železný kříž), minuli jsme hrad u Bud, pravěké hradiště ze starší doby železné, vybudované mezi 7. stol. a 1. pol. 5. stol. př. Kr.

Botanickou přírodní památku „Malý Kosatín“ – chráněnou louku se zajímavou vlhkomilnou květenou, uváděnou v průvodcích, jsme opravdu nenašli, ale nahradili ji slibovaným vedením kola v řepkovém strništi, což byla nejkratší cesta do obce Boudy. Zaslouženým pohodovým sjezdem jsme přes hospodářský budský dvůr (založený v r. 1721, rodiště Mariny Kailové, manželky Mikoláše Alše) a kolem mirotického židovského hřbitova, který je jeden z nejstarších a nejzachovalejších v jižních Čechách, dojezdi do Mirotic, bývalého královského městečka. Městečko je malebně umístěné na březích Lomnice. Zde jsme na místním náměstí nevynechali prohlídku restaurace U Alše, fotografování u sochy M. Alše od Antonína Lhotáka a samozřejmě návštěvu památníku Mikoláše Alše a Matěje Kopeckého.

Na náš předem avizovaný příjezd byla průvodkyně paní Toušová skutečně dokonale připravena. Její obsáhlý výklad, zejména životopisu Mikoláše Alše, nás všechny zaujal. Byla dojata zjištěním, že je v naší skupině Pepa Aleš, současný vlastník závišínského mlýna a přímý potomek strýce Mikoláše Alše, za nímž malíř docházel do závišínského mlýna.

Po prohlídce památníku jsme pokračovali kousek proti toku Lomnice, přes Lučkovice a bývalý mlýn Kostřata, občerstvili jsme se v zájezdní hospůdce na hrázi rybníka Labuť v Myšticích. Přes Chobot a Drahenický Málkov jsme dojezdi do Závišína, kde jsme zakončili výlet prohlídkou Alšova mlýna.

Pro všechny účastníky to byl krásný den v naší jihočeské krajině. Celková délka trasy do 50 km. Všele doporučuji.

Mirek Novotný - Bělčice

Domácí kompostér do každé rodiny

Koncem roku 2013 byla naší obci nabídnuta možnost zúčastnit se projektu „Domácí kompostování v Jihočeském kraji“, jehož garantem se stal Svaz měst a obcí Jihočeského kraje (= SMOJK). Cílem je snížení množství biologicky rozložitelného komunálního odpadu ve směsném komunálním odpadu (trávy, listy, padaných jablek apod.).

SMOJK domácí kompostéry pořídí a následně je naše obec bude distribuovat svým občanům proti podpisu. Kompostéry jsou pořizovány z dotace (obec zaplatí pouze 10% ceny kompostéru), občané je dostanou do užívání zdarma. Po dobu 5-ti let budou kompostéry ve vlastnictví SMOJK (je to podmínka dotace) a po uplynutí této doby se již definitivně stanou vlastnictvím občanů.

Předpokládaný termín dodání kompostérů je listopad 2014. Počet objednaných kompostérů se stanovil tak, aby jej dostala každá rodina, která vlastní rodinný domek nebo chatu. Přestože nemáme přesný přehled o tom, kdo vlastní pouze zahrádku, mělo by se dostat i na tyto občany. Protože obecní úřad nemá skladovací prostory na tak velký počet kompostérů, bude nutné je distribuovat občanům ihned po dodání. Žádáme proto hlavně ty, kteří zde nemají trvalé bydliště, aby se domluvili s někým, kdo jim kompostér převezme. Tuto osobu prosíme pak nahlásit na obecní úřad, abychom věděli, komu máme kompostér předat.

Věříme, že kvalitní domácí kompostéry přispějí k ochotě našich občanů lépe třídit biologicky rozložitelný odpad tak, aby nemusel končit ve

směsném komunálním odpadu (tento nešvar je rozšířen hlavně v přilehlých osadách, kde jsou velkoobjemové kontejnery) a drazé platit za jeho vyvážení. Pokud se podaří snížit objem drazé vyváženého komunálního odpadu, tak by se nemuselo přistoupit ke zvýšení poplatků za odvoz komunálního odpadu (poplatky od občanů jsou od r. 2009 stále na stejné úrovni a zdaleka nepokrývají náklady obce na likvidaci odpadu). Rovněž doufáme, že již nebude důvod zakládat černé skládky (i padaná jablka jsou vhodným materiálem pro kompostér) a občané naší obce tak přispějí k lepšímu životnímu prostředí.

Malá divadelní společnost Kostým a Knihovna Bělčice Vás zvou na divadelní představení

Hašler! Hašler! Hašler!

*Písničky psané životem
Karla Hašlera*

Cucáte hašlerky? Ale kde se vzal jejich název?

Zpíváte Hašlerky? U mnohých možná nevíte, že jejich autorem je právě Karel Hašler.

Jak žil Karel Hašler? Koho miloval? Co všechno uměl? A jak skončil?

Hudební monodrama Vám odpoví! Nahlédneme do doby První republiky i nacistického protektorátu.

Uslýšíte nejen známé staropražské písničky, ale také politické písně tehdejší doby. Budete překvapeni, jak byla politika První republiky podobná té dnešní.

Hraje a zpívá: Michal Boška

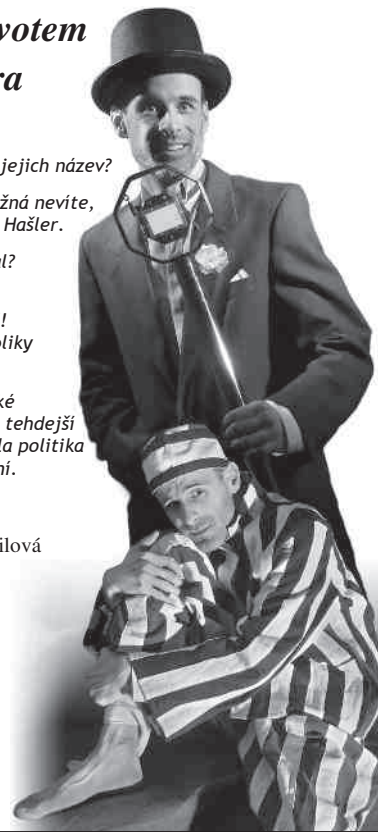
Napsala: Květa Drahokoupilová

Hudba: Přemysl Zíka

**sobota 11. října 2014
od 15 hodin
Knihovna Bělčice**

vstupné dobrovolné
srozumitelné pro děti od 12 let
<http://www.divadlo-kostym.cz>

Poděkování

Dobrý den, chtěl bych touto cestou jménem Sdružení nezávislých kandidátů Bělčicka poděkovat všem, kteří nás podpořili svými podpisy, abychom mohli kandidovat v nadcházejících komunálních volbách. Řada věcí je rozpracována a připravena k realizaci, v příštím roce by měla být zahájena rekonstrukce druhé části náměstí a Újezdecké ulice, dále je zvažována výstavba zařízení pro seniory a další záležitosti. Jako jedna z hlavních priorit je, a věřím, že i zůstane, podpora školství v Bělčicích a příprava parcel pro výstavbu RD. V neposlední řadě i podpora kulturního, sportovního a společenského života a činnosti spolků. Stále stoupající zájem o pěší a cykloturistiku inspiruje nejen k budování cyklostezek a cyklotras, ale i různých zajímavostí. Např. u Lipovice byla zřízena naučná stezka a vysazeno několik původních ovocných dřevin v rámci projektu „Putování krajinou básníka a spisovatele Ladislava Stehlíka“. Myslím, že velmi zajímavá je i možnost zpřístupnění štolý Barbora v Újezdci. Ještě pro úplnost uvádím, že tak jako i v minulosti, i v nedávné době bylo podáno několik žádostí o dotace z národních, evropských i krajských zdrojů. O tom, zda obec uspěla, bude rozhodnuto začátkem října tohoto roku. Toto je malý přehled toho, co nás čeká a co je potřeba udělat. Také je na místě připomenout, že obec hospodář bez dluhů a bez problémů zvládá i výkon státní správy.

Závěrem mi dovolu poděkovat všem za dosavadní projevenou důvěru a popřát vše dobré do dalších let.

Josef Zeman, starosta obce Bělčice

“Zázračná” studánka s živou vodou

Kde studánku najdete? Nachází se u Závěšinského potoka, v lese, asi 4 km severně od Blatné mezi obcemi Bezdědovice a Závěšín. V místě, kde stával Bílý most, se postavte čelem proti proudu potoka. Studánka je na pravém břehu asi 450 m proti proudu potoka vpravo vedle lesní cesty pod prudkým svahem.

Podle pověstí je voda ve studánce léčivá a údajně je možné ji pít anebo si jí potírat bolavá a nemocná místa. Říká se, že má velmi

blahodárný vliv na oči a zrak, pomáhá při léčení všech možných zánětů a střevních potíží a má také pozitivní účinky při léčbě diabetiků. Léčivé je prý i samotné místo kolem studánky, které v sobě soustřeďuje pozitivní energii.

Dříve byla studánka ve stavu ryze přírodním, vyvěrala v lese pod svahem a byla dokola obestavená několika kameny. V roce 2004 dostala první dřevěnou střechu a tu nyní jsem udělal v červenci roku 2014. Od roku 2004 studánka postupně chátrala. Byla tak zanedbaná, zanesená a nepřístupná, až se nám jí s manželkou zželelo a studánku jsme letos zpřístupnili, prosekali k ní cestu, vyčistili, udělali odtok a samozřejmě již zmiňovanou novou stříšku a informační tabulku (viz přiložené foto). Více na webových stránkách www.estudanky.eu/158

Návštěva studánky je zajímavý námět na výlet a to nejenom pro rodiče s dětmi, ale i pro širokou veřejnost.

Text a foto Zbyněk Tauš

Závěšinský ateliér vystavuje v Plzni

Po úspěšných výstavách v Blatné a ve Strakonici se nyní představují závěšinské výtvarnice Eva a Jana Ďurčové v plzeňském hotelu „U Pramenů“. Výstava s názvem „Mezi anděly“ byla zahájena slavnostní vernisáží v první školní den. Obě výtvarnice, které jsou zároveň učitelkami, tak originálně oslavily zahájení nového školního roku.

Matka a dcera tentokrát neprezentují svoji hlavní činnost – keramiku, ale celá výstava je netradičně věnována jen a pouze malbě a kresbě. Eva Ďurčová se ve své tvorbě zaměřuje na olejomalbu a tvorbu ilustrací. Obrazy ukazují několik etap ve vývoji její malířské cesty. Setkáváme se jak s obrazy poetickými, tak s příjemně barevnými velkoplošnými abstrakcemi. Náměty tvoří především andělé a šašci. Pro většinu figur

je charakteristický charismatický obličej, který přitahuje pozornost diváka a z kterého vyzařují klid a pohoda. Obdobně působí na diváky i abstraktní malby. Většina obrazů je laděna do modrozelených tónů, i když v poslední době se objevuje také sytá červená a žlutá barva. Při jejich tvorbě používá autorka kombinovaných technik, např. kombinaci akrylových a akvarelových barev s akvarelovými pastelkami. Ve svých ilustracích dosahuje velice jemných barevných přechodů. Tato technika ji umožňuje vytvářet snové obrázky se silným pozitivním nábojem.

Proč jsou obsahovým centrem výstavy právě andělé? Každý z nás v životě potkal svého anděla, i když možná ne vždy ho poznal. A tak není divu, že se s anděly, přesněji řečeno s andělkami, na obrazech Evy Ďurčové setkáváme. Jedná se o poetická stvoření, která nás nejen chrání, ale která nám i přinášejí klid do duše. Ale andělé nejsou jediné bytosti, které ožívují obrazy. Setkáme se zde i se šašky, kteří v dobrém, ale i ve zlém ovlivňují náš život. Některý šašek se pokusí život člověka zkazit, zkomplikovat, jiný naopak pohladí člověka po duši, snaží se ho chránit a pomoci mu.

Jana Ďurčová se v Plzni poprvé výrazně představuje jako malířka. Její projekt „Tovární města“, který zachycuje originální vidění industriální krajiny s výraznou abstraktní barevností, představuje zcela nový, experimentální směr v její začínající tvorbě. Obrazy svým podáním silně evokují představu magické ohnivé noční záře nebo zapadající sluneční kotouč nad průmyslovým městem. Tematickým protipólem „Továrních měst“ se pak jeví obraz „Andělka na koloběžce“, který nás zavádí do andělského světa tak vzdáleného od industriálního ruchu. Vedle těchto zajímavých výtvarných počínů se Jana představuje i svou olejomalbou „Modrý slon“ a několika drobnými kresbami.

Pro obě výtvarnice bylo ctí, že mohly na vernisáži jejich výstavy přivítat i paní PhDr. Hanu Gerzanicovou, básnířku, která dlouhá léta prožila v exilu v Austrálii. Za svou anglickou tvorbu byla Mezinárodní společností básníků a Národní knihovnou USA vyznamenána oceněním Básník roku 1997. V roce 2002 převzala medaili Za mezinárodní zásluhy o poezii a byla zařazena do Mezinárodní síně slávy v americké Filadelfii.

Miroslav Hoštička

*Z ničeho se nedá dělat věda,
ani z vědy ne,
natož pak ze života.
J. Werich*

**Info z Bezdědovic,
Dobšic a Pařtik**

Letní prázdninové sportování

Turnaj v malé kopané

Dne 12. července 2014 byl v Bezdědovicích uspořádán 4. ročník turnaje v malé kopané „O pohár starostky obecního úřadu“. Do sportovního areálu přijelo 8 mužstev a to: Blatná, Vráž u Písku, Štěkeň, Lions Písek, Telekom Blatná, Indické placky, Stará promiň a Vačice ze Strakonice. Mužstvo z Bezdědovic, které mělo obhajovat loňské prvenství, turnaj nestihlo pro účast na páteční svatbě svého spoluhráče. Vítězem 4. ročníku turnaje se stala Štěkeň, druhé místo obsadil Telekom Blatná, třetí skončilo mužstvo Blatné, na čtvrtém místě Vráž u Písku, páté byly Indické placky, na šestém místě Vačice ze Strakonice, sedmá skončila Stará promiň a osmé skončilo mužstvo Lions Písek, jehož páteř tvořili vnuci pořadatele Zdeňka Jáchy. Turnaj byl bohatý na střelené branky. Kanonýrem turnaje se stal hráč Diviš ze Štěkyně, který zatížil konto soupeřů dvanácti brankami. Na druhém místě se šesti brankami byl Kuba Nový z Blatné a třetí místo obsadili hned čtyři hráči, kteří nastříleli každý po pěti brankách - Prokeš ze Štěkyně, Mertl z Vačice, Křivanec z Blatné a Koubek z Telekomu. Letos pořadatelé ocenili také nejstaršího hráče turnaje, kterým byl Pavel Zeman z mužstva Vráž. Svým objektivním rozhodováním přispěl k dobré úrovni turnaje rozhodčí pan František Batěk ze Starého Plzeňce.

Novinkou turnaje bylo to, že pořadatelé připravili pro každé mužstvo i diváky občerstvení domácími cukrářskými výrobky, o což se postarala paní Zdena Merhautová.

K dobré úrovni turnaje a ocenění všech účastníků přispěli sponzoři, kterým bych chtěl zvlášť poděkovat: Obecní úřad Bezdědovice, Blatenská ryba, Tesla Blatná, Řeznictví Janota, Maso uzeniny Písek, Suchánek Jaroslav a Houdek Lukáš. Celkově lze říci, že se turnaj opět vydařil a účastníky byl hodnocen kladně.

Text: Zdeněk Jícha

Foto: Oléé

Turnaj v nohejbale trojic

V sobotu 5. července 2014 se konal ve sportovním areálu v Bezdědovicích turnaj v nohejbale trojic. Turnaje se zúčastnilo šest trojic z firem působících na Blatensku. Během celé akce bylo zajištěno občerstvení a bohatý nápojový lístek. Na turnaj se přišlo podívat mnoho místní i přespolních. Všichni diváci fandili a oceňovali dobré sportovní výkony. První místo obsadila trojice Technické služby Blatná, druhá skončila trojice TJ ČAK Bezdědovice a třetí se umístila trojice ČEVAK Blatná. Pro všechny hráče byly připraveny za jejich výkony hodnotné ceny.

Alena Vestfálová

Sedmiboj dvojic

V sobotu 2. 8. 2014 se v Bezdědovicích konal 8. ročník tradičního „Bezdědovického sedmiboje dvojic“. Tentokrát se turnaje zúčastnilo šest dvojic. Sedmiboj se skládal z těchto disciplín: nohejbal, kop na fotbalovou branku, střelba na branku hokejkou, hod na koš, šipky, stolní tenis a střelba ze vzduchovky. Nejlépe si se všemi disciplínami poradila dvojice KAPŘÍCI ve složení Jaroslav Suchánek a Tomáš Kapr, kteří obhájili loňské vítězství. Druhá skončila dvojice SPARTA (Stanislav Brda a Jiří Vydra), třetí skončila dvojice DC Vikings (Alena a Pavel Vestfálovi). Obě tyto dvojice měly stejný počet bodů. Vítězná dvojice převzala od organizátorů za první místo poháry.

Text: Alena Vestfálová

Foto: Dominika Vohryzková

Naši jubilanti...

Mnoho štěstí neboť je krásné,
mnoho zdraví neboť je vzácné,
mnoho lásky neboť je ji málo a
mnoho všeho, co by za to stálo.

V měsíci září oslavila životní jubileum paní Anna Ředinová, Bezdědovice (70 let)

Zastupitelstvo obce přeje všechno nejlepší, pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Narodili se ...

23. 2. 2014 Václav Koubek, Bezdědovice

4. 6. 2014 Kryštof Krejčí, Bezdědovice

Vítáme Vás, Vašíku a Kryštůfku, v tom světě mezi námi, ať pýchou jste a pokladem šťastného táty, mámy.

Za obec Miluše Kubátová, starostka

Svoz komunálního odpadu vždy ve čtvrtek:

18.9. 2.10. 16.10. 30.10. 16.11. 27.11. 11.12.

25.12. a 8.1.2015

A na jaké akce se můžete těšit!

11.10.2014 Posvícenský nohejbalový turnaj trojic, bezdědovický sportovní areál od 9:30 hod.

11.10.2014 Posvícenská taneční zábava skupina „Čejka Band“ v Obecním hostinci od 20:00 hod.

12.10.2014 Posvícení - posezení s hudbou v Obecním hostinci

Na všechny akce Vás srdečně zveme!

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese

www.bezdedovice.cz

Rozloučení s prázdninami

V sobotu 23. srpna se v Hajanech u rybníka Kahoun od 16 hodin konal 2. ročník úspěšné akce pro děti a mládež nazvané „Rozloučení s prázdninami“.

Na louce byla připravena stanoviště s disciplínami, kterými například bylo lovení limonád, házení míčkem na cíl, chůze na chůdách

a určitě nejoblíbenější byla střelba ze vzduchovky na špejle, na kterých byly navázané laskominky. Po pravdě - u všech stanovišť čekala na malé sportovce sladká odměna. Mimo jiné se děti vydováděly na nafukovacím skákacím hradu a třešničkou na dortu byla hasičská plošina, zapůjčená SDH Chrást, která zájemce vyzvedla do výšky 27 metrů a tím jim poskytla krásný výhled na Hajany a okolí. Součástí této akce byly i hasičské závody našich nejmenších. Jako první se nám představila příprava z Hajan. Jejich závod připomínal malé „broučinky“, kteří sotva unesou hadici, ale nakonec bravurně pokořili oba připravené terče. Po nich nastoupili mladší žáci, kde se utkala dvě družstva: Hajany a Tchořovice. Zvítězili domácí. Nejočekávanější kategorií byli starší žáci, ve které závodila tři družstva a to Hajany, Tchořovice a Mirovice. Opět nejlepší byli domácí. Vítězové byli odměněni medailkami a všichni zúčastnění obdrželi odměnu za snahu.

Celá akce byla velmi zdařilá, malí i velcí se dobře bavili a určitě jim v tu chvíli nevadilo, že se loučí s prázdninami!

Memoriál Václava Vaněčka

Již druhým rokem pořádalo SDH Hajany ve spolupráci s Obcí Hajany noční hasičskou soutěž „Memoriál Václava Vaněčka“. Soutěžila sedmičlenná družstva od nastartovaného stroje, osvětlená byla pouze základna a terče. Útok byl proveden dle starých pravidel hasičského sportu.

Celé klání vypuklo ve 20,00 hod. na louce u rybníka Kahoun. Do kategorie žen se přihlásila 4 družstva, Hajany A, Hajany B, Tchořovice

a Sedlice. Naše ženy Hajany B se umístily na krásném 1. místě a družstvo Hajany A na pěkném 3. místě. Do mužské kategorie se přihlásilo osm kolektivů. I zde byli nejlepší hajanští hasiči! Všechna vítězná družstva byla odměněna krásnými poháry a lahvinkou na zahřátí. Veškeré dění i výsledky jed-

notlivých družstev profesionálně komentoval pan Karel Zbírál a hudební doprovod jako již tradičně zajistila blatenská kapela Anča Band.

Velký dík patří všem dobrovolným hasičům i nehasičům, kteří se podíleli na realizaci obou úspěšných akcí. Naše malá obec si zaslouží velkou pochvalu!

Zdeňka Jestřábová

Hajanská pouť 2014

Vzhledem k tomu, že v letošním roce si obec Hajany připomněla 20 let svojí samostatnosti, slavila se Hajanská pouť trochu velkolepěji. V průběhu pouťových oslav natáčela v naší obci česká televize pořad Náš venkov s režisérem Bohdanem Bláhovcem.

Páteční večer patřil hlavně „omladině“. K tanci a poslechu zahrála skupina Anča Band. Na programu sobotního odpoledne bylo „Rybí hodování“. Pánové Mašek a Milota nám ukázali, jak připravit sladkovodní ryby – kapr, makrela, pstruh. Samozřejmě nechyběla ochutnávka připravených rybích specialit. Pro děti byl nachystaný odpolední program plný her a soutěží. K tomu všemu nám zahrála kapela Z Vršku.

Nedělní odpoledne zahájila Hudba pana Koubka, která vyhrávala u místní kapličky. Ve 14,30 hodin za tónů státní hymny položila starostka obce paní Dana Vohryzková spolu s panem Ing. Josefem Kalbáčem věnec k pomníku padlých hrdinů v I. světové válce. Paní Jana Bláhová předala slavnostně sošku Svatého Floriána starostovi SDH. Pak už přišla na řadu Mše Svatá, kterou sloužil blatenský farář pan Marcin Piasecki. V obecním domě si zájemci mohli prohlédnout výstavu obrazů hajanského malíře pana Petra Štěpána. Během odpoledne ještě zahrála v místní hospodě Hudba pana Koubka.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě pouťového programu. Myslím, že byl celkově zajímavý a každý si v něm něco našel. Poděkování za ochotu, velice milý přístup a vstřícné jednání při domlouvání Mše Svaté pak patří také panu Marcinu Piaseckému. V letošním roce to bylo poprvé po čtrnácti letech, co v Hajanech Mši Svatou sloužil blatenský farář.

Dana Vohryzková, starostka obce Hajany

Letní hasičské soustředění 2014

Již čtvrtým rokem jezdíme na hasičské soustředění. Letos jsme po druhé zavítali do rekreačního areálu ve Střelských Hošticích. 12. července dopoledne jsme od hajanské hospody odcestovali „na místo činu“.

Vedoucí pro nás po příjezdu připravili menší šipkovanou, na jejímž konci jsme našli pirátské šátky. Druhý den jsme se vydali k řece, kde jsme si každý našli kámen a po obědě si ho ozdobili ubruskovou technikou. Před večeří jsme si ještě zahráli několik zajímavých her. Třetí den pro nás byl nejlepší, protože jsme jeli na vodu. Vyploovali jsme ze Sušice. Sjížděli jsme řeku Otavu a jako správní vodáci jsme sjížděli jezy, které nebyly příliš prudké. Plavba po řece nám trvala přibližně 8 hodin. Čtvrtý den se nesl ve výtvarném duchu. Vyráběli jsme na karton pirátské lodě z víček, krepového papíru pomocí temper, fixů a pastelek. Večer jsme si v aule pouštěli Piráty z Karibiku a mezitím pro nás vedoucí připravovali noční hru. Pátý den bylo velké horko, tak jsme se šli vykoupat do řeky. Po koupání nás čekalo překvapení, přijel pan Gregor z Hajan se sanitkou a předvedl nám její vybavení. Po večeři jsme si pouštěli další díl Pirátů z Karibiku, který se nám líbil více než ten předchozí. Šestý den ráno jsme hráli „aktivitu“. Odpoledne jsme šli do herny, kde jsme plnili kvíz. V noci jsme měli bojovku, která byla opravdu strašidelná. Sedmý den jsme po snídani odpočívali po náročné noci, po které byli všichni fyzicky i psychicky vyčerpaní. Jako vyvrcholení celého pirátského týdne jsme absolvovali cestu za pokladem. Všechny úkoly po cestě byly psány morseovkou a my jsem je museli rozluštit. Poklad jsme nakonec našli zakopaný u řeky a byly v něm krásné pirátské amulety. Když se setmělo, šli jsme pouštět lampiony štěstí. Poslední den jsme se sbalili a odjeli domů. Tento tábor byl opravdu skvělý a pořádně jsme si ho užili.

Anna Venclová a Julie Jestřábová

Info z obce

Ze získané dotace Program obnovy venkova od Jihočeského kraje 2014 ve výši 96 tis. Kč byl pořízen inventář obce:

Název inventáře	Cena celkem s DPH
motorová pila 1 ks	19 990 Kč
kontejner na odpad (železo) 1 ks	20 933 Kč
stůl masiv 5 ks (do klubu SDH)	25 520 Kč
židle masiv 30 ks (do klubu SDH)	57 750 Kč
stůl masiv+laminová 1 ks (sál)	3 569 Kč
židle masiv 14 ks (sál)	14 515 Kč
lavice masiv 5 ks (venkovní posezení)	5 090 Kč
Křovinořez 1 ks	14 290 Kč
Celkem za požadovaný inventář	161 657 Kč

Vlastní podíl obce k dotaci POV JČ činí 65 657 Kč.

V letošním roce bylo ještě pořízeno z prostředků obce:

- výměna lina v klubu SDH za 14 622 Kč,
- nové skříňky do klubu SDH za 22 590 Kč,
- nový kontejner na elektro odpad za 13 213 Kč,
- sochy andělů na oltář za 11 tis. Kč.

Do konce roku ještě bude zakoupena sběrná nádoba na použité zářivky a žárovky.

Srdečně Vás zveme na akce do naší obce:

- Beseda s promítáním o ISLANDU s p. Jaroslavem Kortusem dne 24. 10. 2014 v 18,00 hod.
- Posvícenské posezení s muzikou p. Šebka dne 1. 11. 2014 od 20 hod.
- Vánoční koledy v kapli sv. Floriána v neděli 14. 12. 2014 odpoledne. Čas bude upřesněn.

Chlumská kaple

Kaplička zasvěcená sv. Janu Nepomuckému stojí na chlumské návsi v její horní části a je nepřehlédnutelnou ozdobou obce a místem setkávání občanů při různých slavnostech.

První zmínkou o chlumské kapličky je historický zápis ve staré kronice, kde se píše: „R. 1781 začali stavěti Kapli Jana Nepomuckého. Zžádali občané vrchnost, by jim dala potřebné prejzy a háky na její přikrytí v tunější ceně. Žádosti jejich vrchnost vyhověla.“

Oprava kaple dne 12.7.2014

Oprava kaple dne 29.7.2014

Předchůdcem kapličky byl od nepaměti zvon, umístěný na dřevěném sloupu, pomocí kterého si lidé oznamovali denní čas, zvonili ráno, v poledne a večer tak zvané klekání. Zvoněním se dozvídali také dobré i špatné zprávy. Zprávy o narození dítěte, úmrtí rodáka, přicházející bouře nebo jiné živelné hrozbě. Zvoníky bývali místní občané. Také kaplička měla své zvoníky z řad místních občanů. Jména těch nejstarších se nedochovala. Posledním známým zvoníkem podle místních pamětníků byla Berta Pěčová, nar. 1899, zemřela 1992.

V letošním roce se zastupitelé obce rozhodli pro rekonstrukci kapličky. Její současný stav nebyl dobrý, zvláště střechu a stropní trámy bylo třeba vyměnit. Upravit bylo zapotřebí také vlhkost zdí a vytvořit odvětrání vnitřní části. Výběrové řízení, které zastupitelé obce na opravu kapličky vypsal, vyhrála firma PRASTŘECHA pana Karla Prachaře za

nejnižší nabídnutou cenou. Na opravě zdí kapličky se podílí také místní občan Bohuslav Bártík ml., který v roce 2012 opravoval fasádu kapličky.

Oprava kaple dne 2.9.2014

Oprava kapličky začala začátkem července odstraněním staré omítky. V polovici srpna byla dokončena horní část nové fasády a k poslednímu srpnu je stržena střecha kapličky.

Rekonstrukce kaple by měla být ukončena k poslednímu říjnu letošního roku.

Miluše Kordulová

Informace z Chobota

V minulém čísle jsme se zaměřili na naše hasiče a jejich bohatou aktivitu. Nyní něco co se týká chodu obce.

V rámci programu obnovy venkova se dokončila akce rozšíření veřejného osvětlení – osvětlení lávky a požární nádrže, dále nové zavedení elektřiny do hasičské garáže. Hodnota tohoto díla je 71 tisíc Kč celkem, příspěvek krajského úřadu v částce 35 tisíc Kč. Další akce z programu obnovy venkova byla provedena oprava kontejneru a nákup odpadkového koše pro část obce Újezd u Skaličan. Hodnota tohoto díla je 47.500 Kč celkem, příspěvek krajského úřadu v částce 26 tisíc Kč. Toto je shrnutí akcí, které se udělali v tomto roce.

Trochu z kultury: V sobotu 30. 8. 2014 se uskutečnil turnaj v nohejbalu za účasti 8 družstev. Vítězství si odvezli hráči z Blatné. Pro účastníky

turnaje a obecnostvo bylo připraveno bohaté občerstvení. Radost všem účastníkům udělalo počasí, sluníčko svítilo po celý den. I děti si poslední volné dny užily, skončily dvouměsíční prázdniny a nyní jim nastanou povinnosti ve škole.

Dosavadní zastupitelstvo připravuje tradiční posvícení a v listopadu setkání důchodců.

V obci je připravena kandidátní listina na říjnové volby do zastupitelstva obce.

Chobot 31. 8. 2014
Kubátová Anna

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Nežijte život s hněvem a nenávistí ve svém srdci. Škodíte tím více sami sobě, než lidem, které nenávidíte.“

Neznámý autor

Tak a je to tady, prázdniny nám daly vale, předvolební diskuse jsou v plném proudu a podzim se nám připomíná již od srpna. Volby do zastupitelstev obcí, proběhnou souběžně se senátními v pátek 10. října a v sobotu 11. října 2014 a senátní budou

pokračovat ještě následující víkend. Ať bude výsledek voleb jakýkoliv, bude to odraz vůle Vás, všech voličů.

I přes předvolební shon stále pokračuje uzavírání nájemních smluv na hrobová místa pro hřbitov v Kadově. Informace k uzavření smluv získáte na Obecním úřadu v Kadově č.p. 65, tel: 383 491019 nebo 724 181 049. Smlouvu lze uzavírat v průběhu celého roku.

Naopak spěchat byste měli s platbami za odvoz komunálního odpadu, ty by měly být uhrazeny do konce června 2014.

Vladimíra Tomanová, starostka obce Kadov

Snažíme se, abyste všechno, co se u nás děje, mohli sledovat na našich stránkách www.kadov.net. A děkujeme všem občanům, kteří nejsou lhostejní a posečou si nejen na zahradě, ale i před vraty, zúčastní se brigády, iniciují konání sportovní nebo společenské akce, či seberou zahozený papír.

Koncert duchovní hudby

Skvělý, již 7. koncert duchovní hudby se konal v sobotu 26. července od 18.00 hodin v kostele sv. Václava v Kadově. Tento koncert byl poslední před zahájením základní opravy vzácných místních varhan, na které farnost získala finanční podporu z grantu Jihočeského kraje.

Účinkující jihokorejští studenti ze sboru Soul Oratorio a studenti pražské konzervatoře podali excelentní umělecké výkony a nechybělo ani vystoupení studentky v korejském národním kroji s tradičním korejským hudebním nástrojem. Touto akcí přibýlo ze vstupného ke stávajícímu 127 897,15 Kč dalších 12 500,- Kč, ředitel sboru Soul Oratorio pan Choi věnoval do vstupného 15.000,- a obecní zastupitelstvo odsouhlasilo finanční příspěvek na účet veřejné sbírky ve výši 100.000,- Kč. 31. 8. 2014 byl stav konečného zůstatku veřejné sbírky 255 899,- Kč!!! Na dalším jednání zastupitelstva odsouhlasilo OZ pokračování veřejné sbírky, protože to nově již zákon umožňuje. Chtěli bychom v podpoře opravy varhan pokračovat. Před kostelem byla v průběhu koncertu vystavena fotodokumentace z průběhu opravy věže kostela sv. Václava. Tato dokumentace je stále přístupná v kostele v Kadově v době mše svaté každou 1. a 3. neděli v měsíci 18:00 (letní čas) / 16:00 (zimní čas). Děkuji všem spolupřátelům, účinkujícím a ženám, které přišly kostel uklidit.

Vladimíra Tomanová, starostka obce Kadov

Podzim na Poli

Otec říkával, že léto začíná přiletem rorýsů a s jejich odletem zase končí. Alespoň že někteří ptáci mají úplnou volnost. Kupříkladu husy chované lidmi jsou na tom hůř. Čeká je totiž datum - 11. listopad, což je svátek sv. Martina. To znamená jejich konec. Stejně tomu bude i letos.

Pro zámek v Poli je toto období v jistém slova smyslu také závěrečné, bude se tou dobou dokončovat obnova fasády na jeho západní straně. Tím nastane propojení pohledů na stavbu v novém hávu. To bude určitě příjemným důvodem k již tradiční návštěvě areálu zámku, jehož otevření pro veřejnost je letos plánováno na sobotu dne 8. 11. 2014. Znovu obnovenou tradici bude zahájení dne otevřených dveří areálu renesančního statku v Poli mši svatou v kapličky sv. Václava panem otcem Marcinem Piaseckim od 11,00 hodin. Všichni místní i přespolní jsou srdečně zváni.

Stanislav Dvořák

Rybářské závody - 4. ročník

Dne 16.8.2014 uspořádal SDH Lnářský Málkov již 4. ročník rybářských závodů. Celkem se zúčastnilo 15 soutěžících. Nejen že se soutěžilo

o největší součet všech nacytáných ryb, ale i o nejmenší a největší rybu. Prvenství si odnesl p.Šefl - 820cm /24ks, druhé místo si vychytil p.Prokopius V. - 652cm/23ks a třetí místo obsadil p.Fořt L. - 541cm/18ks. Nejmenší rybu chytil p.Prokopius V. - 14cm, největší p.Fořt L. - 56cm. Nacytalo se 105ks ryb o celkové délce 3.273cm.

Celá soutěž se zakončila večerním posezením s grilováním několika nacytáných kousků.

Občanské sdružení „ Přátelé Lnářského Málkova „ uskutečnilo dne 6.9.2014 Zakončení prázdnin. Při akci nám počasí přálo. Sešli jsem se v hojném počtu.

Další připravované akce:

V průběhu října uspořádáme Drakiádu

25.10.2014 Podzimní tancovačku

29.11.2014 Společné vytváření Adventních věnců

6.12.2014 Zdobení vánočního stromku

23.12.2014 Zpívání koled u vánočního stromku

31.12.2014 Silvestrovské posezení

Jak ten čas letí

Pomalu, ale jistě se blíží závěr roku 2014. Ani se tomu věřit nechce, že to již budou celé čtyři roky od posledních voleb do zastupitelstev obcí. Právě s koncem volebního období je ten pravý čas na zhodnocení našeho konání v Zastupitelstvu obce Kocelovice. Nebudu hodnotit, co se nám povedlo a co se nám nepovedlo, to musíte zhodnotit Vy, občané Kocelovic. Spíše připomenu akce, které se za uplynulé čtyřleté období realizovaly.

Největší akcí celého volebního období byla jistě modernizace sálu v prvním patře budovy bývalé školy. Při této akci došlo ke spojení již existujícího sálu a vedlejší místnosti, dříve jedné ze tříd obecní školy, čímž vznikl společenský sál ve tvaru písmena „L“ s dostatečnou kapacitou pro naši obec. Součástí této akce byla také modernizace sociálního zařízení. Ve všech prostorách byla provedena kompletní výměna elektroinstalace. Na nově vzniklou část společenského sálu byly položeny parkety a na místo zrušené místnůstky s výčepem byl pořízen nový barový pult. Část původní dlažby z chodby byla umístěna na zeď do vstupní chodby, jako vzpomínka na to, jak to ve škole v minulosti vypadalo. První svoji velkou akci zažil společenský sál v létě roku 2012 při srazu rodáků naší obce. Tehdy se do sálu vešlo téměř dvě stě rodáků a přátel naší obce.

V současné době sál využívá obec ke svým akcím, dále jej využívá Sbor dobrovolných hasičů Kocelovice a Český svaz žen Kocelovice k pořádání společenských akcí, oddíl stolního tenisu Tělovýchovné jednoty Lnáře zde hraje svá mistrovská utkání a občané Kocelovic zde pořádají své rodinné oslavy. K dokonalosti by bylo ještě třeba sál dovybavit nábytkem, stoly a židlemi, část současného vybavení je již zastaralá a zasloužila by výměnu. V úvahu přichází nástěnná výzdoba v podobě fotek z okolí naší obce a obrazy. Součástí modernizace sálu a srazu rodáků v roce byla také renovace a doplnění pomníků padlých z I. světové války a vedle stojícího křížku. Opravena byla také pamětní deska na budově již zmiňované bývalé školy, která vzpomíná místního rodáka Jaroslava Průchu.

Ještě téhož roku bylo pořízeno venkovní osvětlení kostela svatého Bartoloměje, který neodmyslitelně k naší obci patří. Původní myšlenka byla taková, že osvětlení bude zapínáno jen v období oslav a svátků jako je pouť, Velikonoce, Vánoce a podobně. Nakonec však kostel zůstává osvětlen celoročně. V souvislosti s kostelem a obecním hřbitovem je nutné vzpomenout opravu hřbitovny zdi a chodníků vedoucích hřbitovem. Těmito úpravami získal hřbitov na důstojnosti, kterou jistě všichni chováme ke svým zde odpočívajícím příbuzným, kamarádům a známým.

Další velkou akcí v tomto období byla modernizace kanceláře a zasedací místnosti obecního úřadu v budově bývalé „Kampeličky“. Touto modernizací získala obec kvalitní prostory pro svoji reprezentaci i činnost. Nyní se přímo nabízí modernizace obecní knihovny a přilehlých dvou místností. V celé budově požární zbrojnice byla vyměněna stará dřevěná okna za nová plastová, včetně vchodových dveří. V současné době v obecním bytě v požární zbrojnici probíhá modernizace koupelny. ástečnou opravou a modernizací prošla také naše hospůdka. Byla provedena oprava elektroinstalace, výčepního pultu a zázemí hospůdky. Rozšířeno o dvě lampy bylo také veřejné osvětlení v naší obci, hlavně instalace osvětlovacího tělesa k cestě k číslu popisnému třicet šest byla velice potřebná.

Pokračovalo se v opravě komunikací a cest ve vlastnictví obce. Konkrétně se jednalo o spojovací cestu Kocelovice – Hornosín, která je celkem hojně využívána jak cyklisty tak i motorovými vozidly. Také byla opravena cesta kolem osady Paračov, která je dosti zatěžována vozidly projíždějícími na pilu Nový dvůr. Jedním dechem je třeba dodat, že pro naši obec je lepší, že vozidla navážející dřevo na pilu Nový dvůr jezdí právě kolem Paračova, než kdyby jezdily přes naši obec. Vyčištěna byla také část Hajanského potoka a to především v okolí mostu v naší obci, kde se právě nejvíce usazuje sediment. Právě v této části potoka se také rýsuje potřeba opravy kamenného tarasení, které se pomalu, ale jistě rozpadá. Pro zvýšení bezpečnosti z hlediska silničního provozu v naší obci probíhá v současné době instalace dvou radarových měřičů rychlosti. Jeden bude umístěn na příjezdu do obce od Bělčic a druhý na příjezdu od Lnář. Instalace těchto dvou radarových měřičů by měla přispět ke snížení rychlosti projíždějících vozidel naší obcí.

Nejenom prací a pracovními povinnostmi žije člověk, proto i naše obec

žije kulturou a sportem. Myslím, že největší událostí tohoto volebního období pro naši obec bylo vydání knihy „Naše Kocelovice“, která byla vydána u příležitosti srazu rodáků. Nutno přidat, že největší zásluhu na zrodu uvedené knihy má její autorka a kocelovická kronikářka, paní Milada Cihlová, za což jí patří velké díky. Další velkou událostí pro naši obec v oblasti kultury jistě také bylo pořízení a udělení obecního znaku a obecní vlajky. Zde patří poděkování panu Mgr. Vladimíru Červenkoví, který je autorem návrhů.

V oblasti kultury nelze zapomínat na společenské akce jako je oslava Dne matek a setkání důchodců, oblíbené se také dostává zpívání koled na Štědrý den u venkovního vánočního stromu. Nelze zapomínat ani na spoluúčast obce při pořádání oslavy Mezinárodního dne žen.

V naší obci nezapomínáme ani na sport a sportovní život. Již k tradicím patří fotbalový turnaj „O pohár starosty“, běh Kocelovice – Hornosín – Kocelovice, kterého se rok od roku účastní více běžců. Velkým přáním hlavního organizátora Ing. Martina Holana je, aby na letošní ročník dorazilo padesát aktivních běžců. Myslím, že za svoji snahu a obětavost by si to zasloužil.

Asi největším sportovním děním v naší obci je požární sport v podání mladých hasičů, mladých hasiček a zapomínat nelze ani na naše veterány. Nutno dodat, že toto všechno díky velké podpoře obce, která zakoupila speciální sportovní stříkačku. Po počátečních nezdarech a získávání zkušeností nyní přichází čas, kdy především mladí hasiči a mladé hasičky začínají zúročovat svoji snahu a pílí tím, že dosahují velice dobré výsledky při soutěžích v okolí. Myslím, že takové aktivity mladých lidí je třeba podporovat, neboť i zde získají mnoho zkušeností, tolik potřebných pro další život.

Další aktivitou směřující na mladé lidi a zde především na ty nejmladší, je účast obce na spolufinancování dětského hřiště v naší obci. Zapomínat také nelze na podporu činnosti neziskových organizací v naší obci a to Sboru dobrovolných hasičů a Českého svazu žen.

Přínosem, alespoň pro některé občany naší obce, je provoz prodejny potravin a místní hospůdky v naší obci. Je sice pravdou, že tyto provozovny nemohou v ničem konkurovat supermarketům, ale mají jednu obrovskou výhodu především pro naše starší spoluobčany, kteří nemusí za těmito službami nikam cestovat, což není v dnešní době nic jednoduchého.

Na chodu prodejny a hospůdky se podstatnou měrou obec také spolupodílí. Závěrem svého příspěvku bych chtěl poděkovat zastupitelům, se kterými jsem měl tu čest spolupracovat a kteří mě v těchto činnostech podporovali. Poděkování patří také zastupitelům, kteří mě nepodporovali, spíše naopak, ale i zde jsem získal mnohé zkušenosti, které snad někdy také zúročím.

Děkuji provozovatelům prodejny potravin paní Kůtové a panu Kůtovi. Děkuji Evě a Janu Rážovi, kteří donedávna provozovali naši hospůdku. Děkuji představitelům a členům Sboru dobrovolných hasičů Kocelovice za jejich činnost, reprezentaci obce a za jejich práci pro naši obec. Děkuji paní Miladě Cihlové za výkon funkce kronikářky a panu Janu Cihlovi za výkon funkce knihovníka. Děkuji všem těm, s kterými jsem měl tu čest spolupracovat ve funkci starosty a v neposlední řadě děkuji Vám všem občanům, kteří jste mne v mé činnosti a snaze udělat něco prospěšného pro naši obec podporovali.

Karel Lukáš, starosta obce

Ze společenské kroniky Kocelovic

V červenci oslavil životní jubileum pan Josef Diviš 85 let.

V srpnu se dožila paní Marie Divišová 78 let

a pan Václav Jánský se dožil 72 let.

Všem oslavencům gratulujeme a přejeme hodně zdraví, elánu a spokojenosti do dalších let.

V srpnu zemřel po těžké nemoci

pan Miroslav Diviš ve věku nedožitých 28 let.

Přehled počasí za červenec a srpen 2014 na MS Kocelovice

Letní prázdniny roku 2014 utekly jako voda a můžeme se podívat, jaké počasí nám přinesly:

Červenec byl teplotně nadnormální (normál je 17,5 °C, bylo 19,1°C). Nejvyšší teplota byla 31,8°C 20.7., nejnižší 7,8°C dne 2.7. Ve výšce 5 cm nad zemí klesla ten den na 4,9°C. Byly 2 tropické dny s teplotou 30,0 °C

a více a letních dnů s teplotou 25,0°C a více bylo 20. Srážkově byl červenec slabě nadnormální (normál je 81,3 mm, spadlo 87,6 mm srážek). Nejvíce napršelo 32,6 mm 8.7. Celkově bylo 17 dnů se srážkami. Bylo 13 dnů s bouřkou, kroupy ani silný vítr se nevyskytly. Sluneční svit v červenci byl výrazně nadnormální (slunce svítilo 268,4 hod, normální svit je 233,8 hod). Nejvíce slunce svítilo 15,4 hod 3.7. V červenci bylo 5 dnů s mlhou, žádný den nebyl zcela jasný, zatažených dnů bylo 11. Celkově lze říci, že červenec 2014 byl počasově příznivý měsíc pro prázdninové radovánky.

Srpen již tak příznivý nebyl. Dá se říci, že 10. srpna skončilo letošní léto. Teplotně byl srpen podnormální (normál je 17,0°C, bylo 15,6°C). Nejvyšší teplota byla 29,4°C 10.8 a pak už se jenom ochlazovalo, 25.8. klesla ráno teplota na 3,5°C a je to absolutní minimum pro tento den od roku 1975. V přízemní vrstvě bylo naměřeno pouze 0,6°C. Nebyl ani jeden tropický den a pouze 5 dnů letních. Srážkově byl srpen mírně nadnormální (normál je 78,5 mm, napršelo 94,2 mm). Nejvíce napršelo 26,7 mm 26.8. Bylo 20 dnů se srážkami, 8 dnů s bouřkou, kroupy se nevyskytly, silný vítr, pokud byl, nepůsobil žádné škody. Sluneční svit v srpnu byl podnormální (normál je 226,5 hodin, nasvítlo jen 180,1 hodin). Nejvíce slunce svítilo 12,3 hodin 10.8. a 28.8. Ani v srpnu nebyl žádný jasný den, bylo 10 dnů zatažených a 9 dnů s mlhou.

Vladimír Kovář, 1. září 2014
Meteorologická stanice Kocelovice

Kocelovická pouť

Jako všechny okolní vesnice, tak i my slavíme svoji pouť. Kocelovická pouť je zasvěcena svatému Bartoloměji a právě proto se jí říká též Bartolomějská pouť. Letos to vyšlo úplně přesně a pouť se u nás konala v neděli 24. srpna, právě v den, kdy tento patron slaví svůj svátek.

Pouť nemohla začít jinak než slavnostní mší v našem kostele, kde milým zpestřením byl bělčický duchovní sbor zvaný BEDRS, který provázel svými písněmi celou mši. Nemohu mluvit za všechny, kteří kostel v tento den navštívili, ale za sebe mohu říci, že z jejich krásných kostelních písní mi běhal mráz po zádech. Je vidět, že to, co tito lidé dělají, dělají s láskou a plným nasazením. Tímto jim patří velký dík za to, že nás poctili svojí návštěvou, a rádi je uvidíme i příští rok.

V odpoledních hodinách pak Obecní úřad Kocelovice uspořádal na zpevněné ploše u hospůdky Hudební pouťové odpoledne, kde zahrála kapela Náhoda. Hrály se moderní i lidové písničky. K této příležitosti byla otevřena i místní hospůdka, takže nechybělo ani občerstvení. Počasí se bohužel moc nevydařilo, a tak se po skončení hudebního vystoupení většina návštěvníků přesunula do tepla pohostinství.

Ale abych nemluvil jen o nedělním programu. V sobotu 23. srpna uspořádali místní hasiči Pouťovou zábavu v místním sále. K tanci a poslechu zahrála skupina Minimax. O občerstvení se postaral hostinský Tomáš Hanousek. Vzhledem k tomu, že se v Hajanech v ten samý večer konala noční hasičská soutěž, byla namístě starost, aby vůbec někdo přišel. Ale nakonec dorazili jak místní, tak přespšní, a účast tak byla poměrně vysoká.

A protože máme konec září, končí léto a s ním i hasičská sezona. Jakožto mladí hasiči jsme se účastnili soutěží téměř každý letní víkend. Byly to soutěže v okolních obcích i soutěže v rámci Šumavské hasičské ligy. Výsledky pořad nejsou podle očekávání, ale oproti loňskému roku jsme se určitě zlepšili. A abych tady nemusel popisovat detailně všechny závody,

kteří jsme objeli, rád bych odkázal na webové stránky Sboru dobrovolných hasičů Kocelovice, které najdete pod adresou sdh.kocelovice.cz a které byly vytvořeny právě z tohoto důvodu. Věnovány jsou hlavně mladým hasičům, kteří provozují požární sport, a informacím o soutěžích, výsledcích, apod. Neslouží jako všeobecné informace o místním sboru a nejsou v nich zahrnuti všichni členové, kteří jsou kocelovickými hasiči! Na stránkách můžete nalézt harmonogram soutěží, na které se hasiči chystají, výsledky z jednotlivých závodů, fotodokumentaci a z některých útoků i videa.

Jakožto člen místního hasičského sboru musím poděkovat Obci Kocelovice za to, co pro nás jakožto mladé hasiče dělá. Jde hlavně o finanční podporu, protože bez peněžních prostředků bychom si nemohli dovolit účastnit se soutěží v takovém měřítku. Začali jsme s tímto sportem zhruba před třemi roky a za tu dobu jsme zjistili, že tento sport není rozhodně levná záležitost. My se to zase snažíme splácet různými brigádami pro obec a snad i dobrou reprezentací obce v různých místech našeho kraje.

Martin Lukáš

Mateřská škola Lnáře Vítáme děti v novém školním roce

Přestože jsou Lnáře malou obcí, snaží se zřizovatel obnovovat a rekonstruovat prostory zdejší mateřské školy. Tak tomu bylo i o letošních prázdninách. V době uzavření došlo k několika úpravám. 1. září 2014 přišly děti do mateřské školy po nově zbudovaném chodníku s bezbariérovým přístupem. Místo dřevěné verandy byl vystaven nový přístřešek s krásnými vchodovými dveřmi. A na zahradě naší školky stojí pěkný zahradní domek. Také v prostorách školky se v době uzavření pracovalo. Některé místnosti byly vymalovány, vyčištěny koberce a vše uklizeno a připraveno tak, aby děti zahájily nový školní rok v příjemném a upraveném prostředí.

V tomto roce je zapsáno do naší jednotřídní školičky 28 dětí. Slavnostní zahájení proběhlo za účasti rodičů nových dětí a starostky obce p. Stanislavy Maškové, která všem popřála úspěšný školní rok. A hned začátkem nového roku jsme pro děti připravili několik milých překvapení. 9. září navštívíme výstavu p. V. Klimtové v Tvrzi ve Lnářích pod názvem Pohádková země. Necháme se vtáhnout do pohádkové říše skřítků, víl a elfů. 15. září navštíví naši školku divadélko Vysmáto s pohádkou Žabí království. 4. října vystoupí nejstarší děti z mateřské školy s programem při vítání nově narozených dětí. Dále plánujeme vycházku do podzimního lesa, pozorování výlovu místních rybníků, pouštění draků a jiné podzimní radovánky.

Přejeme tedy všem dětem spokojené a radostné dny v naší mateřské škole, hodně kamarádů a společných zážitků.

Za MŠ Lnáře: Alena Mašková

Na soutěži v Bezdědovicích 2014

Základní škola Lnáře Hurá do školy!

V letošním školním roce připadl datum 1. září na pondělí a tak jsme po dvouměsíční pauze zahájili zároveň pracovní týden i nový školní rok. Slavnostní přivítání žáků i rodičů začalo již tradičně před budovou základní školy. Všechny přítomné uvítala nejprve ředitelka školy Jitka Venclová. Krátce pohovořila o dění ve škole během prázdnin a o organizaci nového školního roku a poděkovala Obci Lnáře za podporu, kterou nám každoročně poskytuje. Poté se slova ujala starostka obce Stanislava Mašková, která žákům i učitelům popřála hodně štěstí, zdraví a úspěchů. Projevila také radost z hojného počtu prvňáčků, kterých se letos sešlo dvanáct. Poté byli naši nejmladší žáci přivítáni kornoutem plným sladkostí a pamětním listem na první školní den. Následovalo fotografování a potom se žáci rozešli se svými paní učitelkami do tříd.

Jsmo moc rádi, že jsme se první školní den mohli opět sejít a přivítat všech 38 dětí, které k nám letos nastoupily. Abychom uspěli v dnešním světě, potřebujeme správnou kvalifikaci, správné školy a správné přátele na správném místě a takovým místem naše malá školička určitě je.

Zdeňka Jestřábová, učitelka ZŠ Lnáře

Prvňáček Adam

Prvňáček Tereza

Trocha historie nikoho nezybije dnes o mlynářích, krajáncích a sekyrnících (citace ze zahorčické kroniky, zápis z roku 1936)

„Mlynář - Chtěl-li kdo mít mouku nejen že si dovezl obilí do mlýna ale musel si to jít přenášeti, pokud ještě bývali staročeský mlýny. Za času roboty bývali na potoce jenom jedno mlýnské složení tj. u Barochů u Červenků u Minaříků a u Netušilů. Po zrušení roboty po r 1849 kdy se životní úroveň venkovského člověka pozvedla stavěli mlynáři ještě druhý mlýnské složení. Nejpozději jedno složení měl až asi do r 1874 Fr Červenka mlynář v Předmíři č 31. Největší kolo měl mlynář v Metlí po něm menší na diváku po něm menší v Zamlýně, po něm menší u Minaříků, po něm u Halků, po něm u Červenků a nejmenší kolo měli u Barochů. Dnes má na Diváku turbinu, též v Zamlýně a též i u Barochů. Lidé se chodili ptáti kdy půjdou do mlýna a nebo aby jim mlynář vzkázal. Šla-li voda byl stále někdo ve mlýně a k obědu neb k večeri každého mlynář pozval a taky každý musel jít. Taky se stalo že mlynář řekl: Jez hlupáku vzdyť je to z tvého! Tak se ve mlýně sešli dobří sousedi, nebo soupeřové nebo se ve mlýně sešla omladina jichž známosti nebylo přáno. Šlo-li více vody mlel mlynář na obě složení na horejší a na dolejší. Musel stále mlýn opravovat, pustil-li více do kamene mlýn se hltal a jestli pustil míň tak se mlýn příliš rozbíhal. Chod mlýna naznačovala pružina připevněná v otvoru na hoře v kameně a v jednom místě byl zub a na tom místě pružina klepla. Dle toho mlynář slyšel jak mlýn jde.

Přišel-li mlynář do hostince kolem r 1896 všichni hosté podávali pantátovi sklenice s pivem aby si připyl. Každý si mlynáře vážil aby mu brzo a dobře semlel. V dnešní době je to naopak. Mlynář si dnes váží mleče, neboť dnes na válcových mlýnech se toho semele že by se mohlo 2/3 mlýnů zrušit a ještě by to stačilo. Jindy se hledali řemeslníci kteří by nějakou práci udelali a dnes naopak : kdo tu práci dá udelat. Jindy kolem r 1896 se hledali lidi kteří by něco prodali : Obilí zemáky a podobně. Dnes se hledají lidi kteří něco koupí.

Když se postavili válcový mlýny a nejdřív ho měl Kohout ve Lnářích r 1896 Bouše v Zahorčicích č 29 r 1897, na Diváku r 1897 Francouzský kámen s výtahama pak Nepodal v Zamlýně r 1904, Minařík z Předmíře r 1906 a Hopp z Předmíře r 1908 tak mlynáři vyměňovali za obilí hned mouku a sice : 12 kg měřičné 2 kg na „výpary“ 34 kg výraž a 34 kg chlebová a 28 kg otrub. Za to že mleč nejde dnes do mlýna přenášet melivo tak se platí od 1 q 3 Kč. Na mlynářské vyhlášce stojí napsáno : Od 100 kg semlít se dává (bere) 12 kg a 2 kg výpary. Takhle ve skutečnosti nám mele jen 88 kg a ostatní je mzda. Není nám nic platno že mají mnoho pěkných strojů vždyť dnes v r 1936 dávají 55 kg žitné mouky a pšeničné 64 kg z 88 kg. Jsou mlynáři jsou chlapíci když jim křešou kameníci, jsou mlynáři jsou když jim mlejny jdou. Mlival-li mlynář kolem r 1900 ve dne v noci byl nevyspalý, ale byl veselý a i mlynářka byla veselá, ale jestli mlynář nemlel jenom jeden měsíc a vyspal se dost chodil smutný po dvoře jakoby něco drahocenného ztratil a hledal to.

V tom našom mlejně kola jdou stejně jedno se netočí a druhý nejde. Okolo mlejna vodička stejná, ať žijou mlynářský se sekyrníckejma (řemeslník na stavbu mlýna staročeskýho.) Pode mlejnem nade mlejnem husy se pasou vem pepičku vem flintičku zabij některou Já ty husy nezabiju já ty husy znám jsou to husy panimámy kam já chodívám (z r 1900)

Bývalo zvykem ještě kolem r 1895 že mleč nosil mouku hned jak jí trochu napadalo v putně na zádech domů od Barochů. Jenom otruby se dávali do pytle. Mouka se nosila protože se šetřilo aby se neumoučil pytel a přišel by na zmar nějaký ten miligram mouky a dále to byl vžitý zvyk. Starý mlýnice byly ze dřeva stěny a pokrytý šindelem střechy. Že měli v čas roboty jenom jedno složení byli docela malý.

Krajánek – Mlynářští dělníci kteří hledali práci kolem r 1890 a šli ode mlýna ke mlýnu se říkalo krajánek. Posměšně se jim říkalo „plavajs“ husa proti vodě neb plavajs husa po vodě. Byli mezi nimi velmi pořádný, ale většina byla kořalkové. Přešlo jich některý den několik. Přišel do mlýna a šel do mlýnice jestli šel mlýn a před mlynářem srazil paty k sobě udelal úklon a sundal čapku a řekl : prosím o „fedrunek“. Mlynář mu dal 1 až 3 krejcare. Co dostal u Barochu, u Červenků, u Minaříků tak zašel v Předmíři do hostince a za 4 kr měl „paňáka“ (1/4 litru žitné kořalky). Z Minaříkovic vršku si takový kořalkové posměšně ukazovali :

OBEC LNÁŘE ZVE NA VYSTOUPENÍ KAPELY

Mistríňanĕka ♥

10. 12. 2014 od 19:00 hodin

KULTURNÍ DŮM LNÁŘE

Vstupné : 180,- Kč

Vstupenky v předprodeji od 3.11.2014

ve Tvrzi v knihovně PO – PÁ 9:00 – 16:00 hodin

Tam je mlynář sedlák, tam dál je taky sedlák, dál je mlynář krejčí a dál švec. /V Předmíři, v Zamlýně, na Diváku, v Lomnici/ Znamenalo to že oni odborníci mlynářští že musejí s rancem na zádech chodit světem a člověk který se mlynářem neučil má mlýn (kolem r 1900)

Sekyrník – Byl to řemeslník který uměl postavit mlýnské zařízení : Vodní kolo, paleční kolo hřidel, koš s korčákem, moučnou truhlu, srotovou truhlu, (dolejší), zejbrovadla na žito ta byla jednoduchá a na pšenici dvě síťka nad sebou. Dále truhlu kde se kropila pšenice ošpicovaná, neb v létě příliš suché žito a neb se kropil ječmen před mletím neb ječmen ze kterého se dělali krupky (kroupy). Sekyrník musel umět sekat se širočinou tak jako tesař a sice mlýnský hřidel na 16 hran do kruhu v průměru asi 24 coulů. Tak taky otesal dubový trám který byl upevněn vodorovně asi 1 m 50 pod kamenem a jeden konec železného hřídele byl v lůžku v tomto trámu a na druhém konci byl nasazen kámen mlýnský. Trám se pomocí páčky pohyboval na horu a dolů a tím se kamen přiskládal. Hřideli železnému se říkalo „železí“. Sekyrník musel umět sestříhnout prkna k sobě a sklížit je k sobě tak jako truhlář. Musel umět dělat truhlářský zářezy tak zvaný cinky. Když postavil mlýn tak mlynář mu dal pytel žita a sekyrek mlel a sledoval bystře chod mlýna a opravil co bylo třeba. Sekyrník byl hledaný a dobře placený a byl ve mlýně i přes noc. (V Mlynařovo bytě). Mlynářka sekyrníkům vařila co nejlepší mohla. Když mlýn dobře šel mlynářka udělala dobrou svačinu pro sekyrníky a mlynář šel s nimi do hostince a tam to zapili až nemohli trefit domů.“

Připravila Marie Vrátná

Lnářští lékaři – dokončení MUDr. Karel Taraba

Hlavní postavou třetího dílu vyprávění o Lnářských lékařích, kterým tento seriál také končí, je MUDr. Taraba. Přesto, že jeho jméno je dosud živé v paměti obyvatel Lnář a okolí, je kolem osoby tohoto lékaře řada otazníků. Vzpomínky na něj shromáždil, sepsal a autorovi tohoto příspěvku laskavě poskytl Ing. Karel Krejčí, kronikář obce Tchořovice. MUDr. Taraba měl podle nich působit na Lnářsku asi v letech 1946–1950. Prý to byl cizinec neznámého původu, snad Jugoslávec nebo Bulhar, a působil jako osobní lékař u nějakého šejka nebo emíra kdesi v Orientu. Jistě pobýval v Indii.

Mezi lidmi byl uznáván především pro svoji dobrosrdečnost, ale i schopnosti. Rád prý se uchyloval k alternativním způsobům léčení. Zvláště preferoval česnek, cibuli, švestky, celer, puškvorec a křen. V době epidemie žloutenky (údajně roku 1947) léčil na venkově tuto nemoc u dětí zcela spolehlivě pomocí křenu, a to následujícím způsobem. Z litrové láhve bílého vína se odlila polovina, která se doplnila nastrohaným křenem. Obsah se nechal vyluhovat minimálně 24 hodin a pak se podával po 1 lžici 3krát denně jako lék. Tato léčba prý byla natolik úspěšná, že nikdo z pacientů, kterým ji naordinoval, nemusel do nemocnice, ani později netrpěl následky prodělané choroby.

Právě zkazky o netradičních metodách léčby, které MUDr. Taraba používal, a skutečnosti, že působil ve Lnářích, mne přivedly k tomu, abych se o jeho osobu začal trochu více zajímat. Nahlédl jsem nejprve do kroniky obce Lnáře. Kde jinde by přece měla být o jeho působení zde alespoň základní informace. Byl jsem úspěšný a našel zde zápis:

„V podzimu přistěhoval se do naší obce opět lékař a to MUDr. Karel Taraba. Ordinuje každý den dopoledne mimo soboty a neděle.“ Dozvěděl jsem se tedy, že křestním jménem byl Karel, ale ouha. Do Lnář přišel až roku 1957. Kdy odsud odešel, to jsem již nezjistil. Časové zařazení jeho působení se tedy posouvá nejméně o deset let, než jak uvádějí pamětníci. Na druhou stranu zase není vyloučeno, že měl se Lnářskem co do činění dříve, ale ne jako obvodní lékař. Tím byl totiž od 1. listopadu 1945 MUDr. Ladislav Steller, kterému byla přidělena ordinace v konfiskované vile Klementa a Leonie

Lnářští lékaři_Karel Taraba
jako vojenský lékař

Lilgenauových č. p. 164, kterou, jak již uvedeno v prvním díle našeho seriálu, postavila Anna Říhová, manželka MUDr. Vojtěcha Říhy.

Hledal jsem tedy dále, abych se o MUDr. Tarabovi dozvěděl více a narazil jsem na článek Ivana Procházky „Českoslovenští lékaři ve službách Britské armády v letech 1940–1945“ publikovaný v odborném časopise *Historie a vojenství* (ročník 56, číslo 2, 2007). Zde byl mimo jinými také medailonek MUDr. Karla Taraby. Ten se narodil 20. dubna 1908 ve Vídni, ale domovskou příslušnost měl v Daliměřicích na Turnovsku. Před druhou světovou válkou působil jako praktický lékař v Opatovicích nad Labem. Z jiného zdroje, který se opírá o ústní podání, se dovídáme, že měl ordinaci přímo v nedaleké Pohřebačce (část obce Opatovice n. L.), kde koupil takzvanou Bačinovu vilu č. p. 45. Po únoru 1948 prý emigroval do Anglie. Ivan Procházka ale uvádí, že již v květnu 1939 opustil Čechy a odešel na Slovensko, kde ilegálně překročil hranice s Polskem. Zde se záhy stal lékařem u Zahraniční vojenské skupiny československé. Po přepadení Polska německou armádou v září 1939 působil v Legionu Čechů a Slováků a po jeho porážce se dostal do zajateckého tábora v Rusku. Odtud však uprchl a v dubnu 1940 se vrátil ke své jednotce. Na podzim pak odjel s transportem vojáků přes Istanbul do Británie, kde byl 30. října 1940 odveden do čs. armády a začal zde působit jako vojenský lékař. S povolením prezidenta republiky Dr. Edvarda Beneše vstoupil 4. září 1941 v hodnosti poručíka do RAMC (Royal Army Medical Corps – Královské armádní lékařské jednotky) a působil na různých místech v Británii až do první poloviny roku 1942. Poté byl převelen do Indie. Zde sloužil u 42. indické všeobecné nemocnice v Meerutu a posléze u jedné z divizí v Assamu na hranicích s Barmou. V Asii zůstal až do konce války. Do čs. armády se vrátil 11. února 1946 a hned následujícího dne byl přeložen do zálohy.

Třebaže pro to zatím není dostatek důkazů, zjevné styčné body s vyprávěním a údaji o stejnojmenném doktoru Tarabovi ve Lnářích, především několikaletý pobyt v Indii, kde mohl získat vztah k alternativní medicíně, umožňují vyslovit domněnku, že mohlo jít o tutéž osobu. Ale je tomu opravdu tak? Nejde jen o náhodnou shodu? A kde vlastně působil MUDr. Taraba po svém návratu do Československa před tím, než jej osud zavalí právě do našeho kraje? Co se s ním stalo, když ze Lnář odešel? To vše jsou otázky, které čekají na svou odpověď. Třeba ji bude znát některý z čtenářů našeho zpravodaje. Třeba MUDr. Tarabu někdo pozná v připojené fotografii, ačkoli ta pochází z jeho mladších let, kdy působil ještě jako vojenský lékař. Za poskytnutí fotografie a doplňujících údajů děkuji na tomto místě již citovanému Ivanu Procházce a těm, kteří budou ochotni podělit se v budoucnu o své vzpomínky a informace o jednom pozapomenutém Lnářském lékaři, vyslovuji své poděkování předem.

Vladimír Červenka

Lom

Obyvatelé Lomu a Neradova dostanou toužebně očekávaný nový vodovod

Problémy s kvalitou vodního zdroje trápí občany z Lomu a přilehlých osad Neradova a Mířče již řadu let. Obec sice disponuje dostatečným počtem studní a vrtů s bohatým obsahem životně důležité tekutiny, ale kvůli nadlimitnímu počtu dusíkatých látek a manganu ve vodě v roce 2009 vydal KHS Jihočeského kraje zákaz používat ji k přímé lidské spotřebě. Místní jsou tak nuceni kupovat si do svých domácností balenou vodu. Ze stávajícího vodovodu, jehož větší část byla v 80. letech zasazena do plastu a část menší se stále nachází v železném potrubí, je tak možno čerpat zdroj pouze pro užitkové účely. A to ještě musí Obecní úřad v Lomu dvakrát do roka odebírat vzorek vody a žádat KHS o prodloužení výjimek alespoň v tomto ohledu.

Východiskem z poměrně zoufalé situace je napojení stávajících rozvodů v katastru na vodárenskou soustavu Římov, která začala být budována počátkem roku 2013 ve směru ze Sedlice do Mirotic.

Zastupitelstvo obce Lom odstartovalo přípravné práce již roku 2011, kdy rozhodlo o zpracování projektu pro územní řízení na stavbu vodovodu Lom - Neradov. Roku 2013 bylo úspěšně požádáno o poskytnutí dotace na Krajském úřadě Jihočeského kraje. Ta činila 2.200.000 korun. Jihočeský vodárenský svaz přispěl částkou 515 000 korun. Celkové náklady byly ovšem předběžně vyčísleny na 5.297.000 korun.

Začátkem června letošního roku se započalo se stavbou, která v současnosti čeká na kolaudaci. Na pitnou vodu z vlastních zdrojů se mohou občané těšit zřejmě už v říjnu. Do budoucnosti se samozřejmě počítá také s připojením osady Mířeč.

Text: Vladimír Šavřda

Foto: Václav Kafka

Ve fotbalovém memoriálu lomská „domobrana“ obstála se ctí, stříbrný vítr jim příjemně pocuchal vlasy

Pouze Inářská fotbalová sestava dokázala být v tradičním „Memoriálu Miloslava Vaňáče a Jiřího Himla“ na hřišti v Neradově, jehož 33. ročník připadl na sobotu 2. srpna, úspěšnější než mužstvo TJ Sokol Lom. I tak domácí „kanonýři“, měli z turnaje na počest zesnulých fotbalových průkopníků dobrý pocit a radost. Pohár za třetí místo zdvihli při závěrečném slavnostním ceremoniálu fotbalisté z Kasejovic. Na chvostu výsledkového žebříčku tentokrát zůstala parta z Českých Budějovic, která se tak místo lesklé trofeje musela spokojit s lahví vína.

Tak výborné a moderní zázemí pro národní sport jménem kopaná, jaké mají už desítky let v osadě Neradov, je na Blatensku vlastně výjimečné. Za ním stojí především právě jméno Miloslava Vaňáče z Lomu: „On už v roce 1965 položil základy fotbalového života u nás. Jeho dílem není jen velké hřiště v Neradově. Dokázal na okrese sehnat finanční prostředky i na navazující projekty. Náš sportovní areál se stal prvním na Strakonicku, který se mohl pochlubit umělým osvětlením. Protože ale otec zemřel tak předčasně, v pouhých 48 letech, dočkala se této vymoženosti jen polovina hřiště. Každopádně byl táta po všech

Foto Václav Kafka

stránkách ohromně schopný, vůdčí typ a silou své osobnosti dokázal „zbláznit“ do fotbalu všechny lidi v okolí,“ vzpomíná syn Miloslav, který memoriál dlouhá léta zaštiťuje.

V roce 1980 získali lomští fotbalisté skvěle vybavené kabiny, které od té doby prošly několika rekonstrukcemi. Po sociálních zařízeních a sprchách přišel na řadu kiosek s občerstvením a v roce 2012 střecha. Významným zásahem do obohacení sportovního dění bylo vybudování asfaltového plácku pro nohejbal, volejbal a tenis roku 2005. Zasloužil se o to místní Obecní úřad za grantové podpory z fondu Jihočeského kraje.

Vladimír Šavřda

Blahopřání oslavencům

Krásných 84 let se 17. září dožila paní Miluška Štědroňská z Mířeč. O pět dní později oslavila kulaté narozeniny - 70 let - paní Růžena Šípová z Neradova. Oběma jubilantkám touto cestou přeje Obecní úřad v Lomu v čele se starostou Václavem Kafkou k významným životním výročí mnoho štěstí, pevné zdraví, veselou mysl a ještě mnoho dalších příjemně trávených let na pozemské pouti světem.

Vladimír Šavřda

Účast klientů Domova PETRA na Speciální olympiádě v Brně

Klienti Domova PETRA Mačkov se zúčastnili 11. České letní Speciální olympiády v Brně, která se konala 30. 6. - 2. 7. 2014. Naše družstvo nás velmi úspěšně reprezentovalo. Celkem získalo 13 medailí, z toho 5 zlatých.

V plavání vybojovaly zlato Olga Pešková, Marie Ťulpová a Marta Šebestová, která přivezla i stříbrnou medaili. Ve stolním tenise získala Jana Loužecká jednu zlatou a dvě bronzové medaile a Václav Čížek ve čtyřhře s Janou vybojovali bronz. V atletice se čtyřbojařka Anna Křížová umístila na

třetím místě, stejně jako Miluše Netřvalová ve vrhu koulí a Vladimír Richter ve skoku do dálky. Nejúspěšnější atletkou v naší výpravě se stala Dana Procházková se získáním bronzové medaile za hod míčkem, stříbrné v běhu na 100 m a společně s ostatními i zlaté medaile ze štafety.

Vrcholem úspěchů je nominace plavkyně Olgy Peškové jako náhradnice na Světové speciální olympijské hry v Los Angeles v roce 2015.

Všem medailistům patří velká gratulace!

Pozvánky na akce v Mečichově

2. listopadu 2014

Posvícení

28. listopad 2014

Rozsvícení vánočního stromu na návsi

6. prosince 2014

Mikulášská nadílka

Poděkování Kamile Novotné a Petru Šípkovi

Kamila Novotná z Výšic využila dotačních možností v programu Mládež v akci a realizovala projekt, Mysleme na prameny (Think of spring), zaměřený na revitalizaci studánek v okolí Myštic. Díky tomuto projektu byly nejen revitalizovány studánky na obecních pozemcích, ale byla vytvořena i místa k posezení u těchto studánek a celá řada informačních panelů, které jsou osazeny v krajině. Tyto panely se netýkají pouze informací o obcích a jejich historii, ale také přírodních zajímavostí myštického regionu. V této fázi se projekt Kamily Novotné protnul s projektem Petra Šípka z Myštic, který vytvořil osm informačních panelů týkajících se tematicky fauny a flory našeho mikroregionu. Tyto informační panely jsou umístěny v krajině podél cest a v obcích tak, aby nejen turisté, ale i místní, měly možnost získat znalosti o zdejší přírodě. Technickou instalaci panelů pak zajistila obec. O studánkách byla v regionální jihočeské televizi dokonce odvysílána i reportáž (<https://www.facebook.com/pages/Think-of-spring/712289145468378>).

Kamilo, Petře díky.

Dvoretické libování po sedmé – fenomén konce léta

Nástup Alzheimerů

Konec prázdnin je již tradičně v našem regionu spjat s Dvoretickým libováním. V letošním roce se tento divadelní festival páně Kočárka odehrával ve znamení Pekla ve všech jeho podobách. Po zahájení měly možnost více jak tři stovky diváků shlédnout představení Vladimíra Gutha Čertova díra u Třeboně a loutkové Peep Show Pikle v pekle aneb Kašpárek zhoubou markýze de Sade, což bylo autorské dílo mistra Jana Kostrouna, který se svou ženou

Boží soud

Polévka z vidlí

Útěk z pekla

tohoto i na počasí nádherného odpoledne pak předvedli hru na bubny a tance přátel ze Senegalu.

Děkujeme všem protagonistům, organizátorům a zejména všem Kočárkům za příjemně prožité odpoledne. Již se těšíme na další.

Malé mateřské centrum v Myšticích

Opravdu stručně. V Myšticích pod „ochrannými křídly“ a za velké invence Jany Štědrné Halló se podařilo zrealizovat jakési mateřské centrum a mini školku pro děti, které nebyly přijaty do mateřských škol v okolních obcích. Díky této aktivitě tak rodiče mohou nastoupit do svých původních zaměstnání a nemusí složitě řešit hlídání svých ratolestí. V případě zájmu o umístění dětí v tomto centru vám Jana Halló ráda poskytne na tel. čísle 605 507 134 podrobné informace.

Návštěva Švýcarska - výměnný pobyt myštických školáků v partnerské obci Riggisberg

Ve dnech 18. - 22. srpna 2014 se uskutečnilo první kolo výměnného pobytu žákyň ZŠ z Myštica u stejně starých vrstevníků z partnerské obce Riggisberg. Pobytu se zúčastnilo 5 děvčat ve věku od 10. do 13. let (Adéla Bejčková, Leontýna a Kristýna Kosíková, Barbora Koželuhová a Alžběta Vavřincová). Doprovod a dopravu zajišťovali Ing. Michal Truneček a Mgr. Petr Šípek, PhD.. Z partnerské strany byla akce zajišťována především Marisou a Christopherem Jaggi-Maffioli. Děvčata byla ubytována každá zvlášť u partnerské rodiny (4 rodiny z obce Riggisberg, 1 rodina z obce Mühlethurnen). Každá rodina k tomuto

účelu dostala příspěvek 100 CHF z prostředků obce Riggisberg. Naše děvčata absolvovala náročný program, který obsahoval 3 půldny plné školní výuky (tělocvik, němčina, italština, vaření, dílny atp.) a dva výlety (Bern a jezero Thun) a jedno odpoledne v místním klubu pro mládež. Večery byly částečně v dikci hostitelské rodiny (pondělí, úterý) nebo se konalo společné grilování (středa) či závěrečný večer s přípravou domácí pizzy. Přijetí děvčat třídním kolektivem i jejich zapojení do výuky či aktivit v klubu pro mládež bylo rovněž vynikající. Až na výlety, neměla děvčata možnost využívat překladatelských „služeb“ svého doprovodu, čímž vznikla potřeba komunikovat za každou cenu. S touto překážkou se však naše děvčata statečně popasovala a jejich motivace komunikovat se svými vrstevníky i jejich rodiči byla obdivuhodná. Bohužel je znát, že naše školství klade daleko větší důraz na znalostní (gramatika) než na komunikační složku jazykové přípravy. Celkově nezbývá než hodnotit akci jako jednoznačně prospěšnou jak pro naše děti, tak i pro jejich hostitelské rodiny. Slzy při loučení byly jednoznačným a nezfalšovateľným důkazem. Velice nás potěšil zájem Švýcarské strany o pokračování projektu. Bohužel nemáme kapacity na „rodinné“ ubytování všech švýcarských dětí z partnerské skupiny, které by chtěli přijet, ve hře je tak kromě návštěvy dětí z hostitelských rodin i školní výlet celé třídy z Riggisbergu do ČR spojený s návštěvou Myštic a okolí.

Za všechny zúčastněné Michal Truneček a Petr Šípek

Úprava návsi v Předmíři

Na přelomu měsíce července a srpna byla zrealizována poslední část úpravy návsi v Předmíři. Po obnově fasády kapličky, opravy opěrné zdi a vyčištění a obnově písma na pomníku padlým došlo k pokácení tují, které začaly svými kořeny poškozovat celou zeď. Tůje nahradila směs rostlin, které budou vyžadovat minimální údržbu a nebudou dosahovat takového vzrůstu.

Nově upravená náves v Předmíři, archiv obce

Poutové posezení v Předmíři

Stejně jako v předchozích letech, tak i letos, se konalo v Předmíři poutové posezení. Letos poprvé jsme byli nuceni, vzhledem k nepříznivému počasí, přesunout celou akci na sál. To mělo za následek mnohem

menší účast, než v minulých letech. Přesto přítomní nelitovali, „Toulavá kapela“ hrála jako o život a všem se postarala o dobrou náladu.

Svoz velkoobjemového odpadu a elektroodpadu

Na konci měsíce října se v našich obcích uskuteční svoz velkoobjemového odpadu. Svoz proběhne během posledních dvou víkendů, kdy budou rozmístěny kontejnery následovně:

— 18. – 19. října bude kontejner přistaven v obcích Předmíř a Zámlyni

— 25. – 26. října bude kontejner přistaven v obcích Metly a Řiště

Další víkend, tedy 1. 11. – 2. 11., bude v Předmíři umístěn kontejner na elektroodpad. Tímto bych chtěl požádat všechny občany, aby využili této možnosti a nevyhazovali odpad v okolí obce a v místních lesích. V průběhu měsíce srpna byly na území obce totiž nalezeny dvě černé skládky. O jejich likvidaci se tentokrát postarali členové mysliveckého sdružení, resp. dobrovolníci. Následná likvidace odpadu si vždy vyžádá nemalé finanční náklady, které by se mohly využít daleko smysluplněji.

Poděkování

Vzhledem k tomu, že končí volební období současného zastupitelstva, chtěl bych tímto poděkovat všem členům zastupitelstva za jejich práci a dále všem občanům, kteří nám po celé čtyři roky pomáhali jak při pořádání kulturních a společenských akcí, tak s údržbou obce.

V těchto dnech oslavili, nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané

Klingorová Magdaléna (72), Trnková Marie (74), Nepodal Jaroslav (80), Hlínová Helena (80), Straková Jiřina (60), Uřešová Marie (75)

Všem uvedeným občanům jménem obecního zastupitelstva blahopřeji a do dalších let přeji pevně zdraví a mnoho životních úspěchů.

Pavel Karlík, starosta obce

„Mlýny a mlynáři na Lomnici“

představení nové knihy Milady Cihlové

sobota 8. listopadu 2014 od 13:00

Předmíř – kulturní sál v budově OÚ

Aktuálně z radnice

V srpnu byla úspěšně dokončena **výměna kanalizačního potrubí k čistírně odpadních vod**. Jednalo se o výměnu 518 m betonového kanalizačního potrubí z 80. let minulého století. Potrubí bylo v několika úsecích propadlé a v celém úseku netěsné v důsledku čehož hrozila „ekologická havárie“ a byla omezena činnost

nové ČOV. Nové kanalizační potrubí PVC 300 včetně nových šachet bylo v části, kde je zamokřené nestabilní podloží uloženo na betonovou desku. V ostatních úsecích bylo uloženo na původní terén s pískovým obsypem. Náklady činily 2.781.224,-Kč. **Dotace od Jihočeského kraje 1.821.677,-Kč.**

Jihočeský kraj

- V srpnu bylo uvedeno do provozu **nové parkoviště u Základní školy**, které je po vybudování chodníku dalším prvkem, který přispěje k bezpečnosti dětí zejména při příchodu do školy. Parkoviště není určeno k dlouhodobému parkování aut, ale zejména k vystoupení a nastoupení školáků do aut, nebo k parkování pro strážníky školní jídelny apod. Na celkové náklady 400.181,-Kč vč. DPH **přispěl jihočeský kraj z POV 170.000,-Kč.**
- 1. září byla otevřena v budově Základní školy **již druhá nová třída MŠ** pro předškoláky. Díky tomu se podařilo zajistit ve školce místa pro všechny děti z Radomyšle a okolí. V současné době je v MŠ 95 dětí. Velkou zásluhu na tom, že třída byla zkolaudována a otevřena včas má paní ředitelka Škodová. Investiční náklady na tuto akci činily 527.255,-Kč. **Dotace od Jihočeského kraje 334.640,-Kč.** Poděkování za podporu projektu patří také zastupitelce Jihočeského kraje paní Baborové z Radomyšle.

Předškoláci v nové třídě MŠ

- v září proběhlo závěrečné vyhodnocení projektu „**Moderní úřad v Radomyšli**“ v rámci kterého byly nově vybaveny kanceláře účtárny a matriky na Úřadu městyse. Celkové náklady činily 235.780,-Kč včetně DPH. **Dotace ze SZIF ve výši 175.374,-Kč** bude proplacena do konce roku.

- byla dokončena **oprava zvonice a krovu kapličky v Rojicích**. Zvonice, ale i část krovu byly v havarijním stavu a tak se celkové náklady nakonec vyšplhaly na 269.431,-Kč. Opravu prováděla firma VERTIGO Písek, která minulý rok opravovala věž kostela sv. Martina v Radomyšli. Při demontáži **bylo nalezeno pouzdro se dvěma vzkazy z roku 1891, kdy byla kaplička postavena a z roku 1937, kdy pro-**

běhla oprava zvonice (podrobnosti naleznete na www.radomysl.net). Opis těchto vzkazů byl opět do zvonice uložen společně se zprávou o současnosti Rojic, kterou napsal předseda osadního výboru p. Hřebejk ve spolupráci s občaný Rojic.

- 11. srpna byla zahájena největší akce tohoto roku **rekonstrukce „Letního areálu“ (koupaliště) v Radomyšli**. Celkové výdaje očekáváme ve výši 12.250.076,-Kč vč. DPH. Předpokládaná **dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad 8.628.675,-Kč.**
- v programu ROP NUTS II Jihozápad máme podanou žádost o dotaci na **výstavbu komunikace včetně parkovišť „u bytovek“ v Radomyšli**. Předpokládané výdaje činí **8.862.116,-Kč vč. DPH**. Požadovaná **dotace 5.745.728,-Kč**. V srpnu jsme obdrželi „Oznámení“, že akce je zařazena mezi náhradní projekty a tak stále žije šance, že bude nejpozději v roce 2015 realizována.
- v září zahájila firma VERTIGO další etapu **rekonstrukce kostela sv. Martina v rámci které proběhne kompletní oprava fasády věže včetně oken**. Na celkové náklady **660.000,-Kč** přispěje **Ministerstvo kultury částkou 600.000,-** a o zbývající část se podělí městyš Radomyšl s Římskokatolickou církví.
- v současné době se zpracovává projekt na **rekonstrukci silnice II/139 v Radomyšli ul. Písecká**. V rámci této akce dojde také k přeložení plynovodu, el. vedení, výměně stávajících vodovodních přípojek a rozšíření VO. Pracovní verze projektu bude projednána s obyvateli ulice Písecká včetně možnosti připojení na vodovod a plyn, tam kde není.
- vše důležité o dění v Radomyšli najdete na www.radomysl.net
Luboš Peterka, starosta

Jen několik poznámek...

Začal nám nový školní rok, oficiálně udáváný jako 2014/ 2015. Jako asi většina svých kolegů ředitelů bývám někdy tak trochu nervózní, ale zase ne tak moc, z toho faktu, kolik se nám 1. září dostaví či nedostaví studentů. V letošním školním roce jich evidujeme 161, což je konstanta velice slušná, na vesnickou školu více než slušná. Ono to mám celkem dobré, v tomto smyslu, neboť v Radomyšli se dost změnilo, postavilo mnoho domů či bytů, z toho je zřejmé, že je zde více občanů, a tak nějak výše uvedené z tohoto faktu logicky vyplývá. Na základě dalších informací, ať jsou již od pana starosty či paní ředitelky naší sousední školky, vím, že do budoucna se můžeme těšit na další bohaté přírůstky. V souvislosti se zmiňovanou situací již mateřská školka využívá část prostor naší školy, přesně to je od školního roku 2011/ 2012 jedna třída, od letošního školního jsou zde umístěny třídy dvě, v celkovém počtu 35 dětí. Jak jsem se tak nějak informoval, předškoláků by mělo být a k zápisu do školy jich v lednu přijít 28. Mám ještě něco dodávat? Snad jen to, abych všem pracovníkům ve školství popřál, když ne vyloženě krásný a klidný, tak v žádném případě špatný či kritický následující školní rok, hodně zdraví, pokud možno i radosti nad dosaženými výsledky, pohodu a klid na pracovišti a konečkonců i vše dobré v životě soukromém. Poslední tvrzení či výroky mého povídání bych si dovolil rozšířit do obecné roviny pro všechny lidi...

Jiří Peší, ředitel ZŠ Radomyšl

První školní den

„Tak jak?“ vyzvídaly kolegyně při mém vstupu do sborovny. „Uf, holky, mám to za sebou,“ zněla má odpověď. Tak, jako se připravuji na svůj první den ve škole prvňáčkové, stejně tak jsem se plná obav vypravovala 1. září ráno do školy i já. Ono totiž vstoupit do plné třídy, kde na vás hledí spolu s dětskými kukadly i jejich rodiče mnohdy s namířenými fotoaparáty či dokonce kamerami, malí sourozenci školáčeků a často i prarodiče, není opravdu žádný med. Nicméně naše první společné chvíle proběhly úspěšně. Děti jsem spolu s panem ředitelem přivítala, rodičům sdělila nezbytné informace, popřála jim hodně zdaru, pevně

nervy a zadala jim první školní úkoly – podepisování, vyplňování, zkrátka a dobře nastaly jim rodičovské starosti malých školáčků. Během doby, kdy jsem hovořila k rodičům, již novopečení prvňáčci pilně vybarvovali připravené omalovánky – jejich první dílo na výtvarnou nástěnku. Zhruba po 45 minutách jsme se všichni rozloučili a já doufám, že se již bez zbytečných obav, plni optimismu a elánu můžeme vrhnout do společné práce.

Eva Lukešová, třídní uč. 1. tř. ZŠ Radomyšl

Hasiči v Leskovicích oslavili 50. výročí

Leskovičtí hasiči slavili od svého založení sboru dobrovolných hasičů již 50 let. Oslavy byly zahájeny páteční schůzí, kde jsme mohli vyslechnout spoustu zajímavých proslavů na nejrůznější témata, která se týkala právě Leskovic. Zabroušeno bylo jak do historie, tak do současnosti. Zúčastnili se zástupci hasičů z okolních obcí, jako například sousedé z Chrástovic a Radomyšle. Na schůzi se předávaly diplomy a ocenění těm, kteří si jej za dlouhodobou spolupráci a pomoc místnímu sboru náležitě zasloužili. Sobota patřila již hlavním oslavám. Průvod hasičských sborů zahájil slavnost, která probíhala po celé odpoledne. Hasiči předvedli ukázkou dálkové dopravy, dále kdo chtěl, se mohl účastnit soutěže pádlování člunem přes místní rybník Návesák. Myšleno bylo samozřejmě i na malé návštěvníky, kteří s námi přišli oslavovat. Pro děti zde byly nejrůznější stanoviště, kde musely ukázat své schopnosti. Jednalo se o vázání uzlů, střelbu ze vzduchovky na terče, lezení po lanech, první pomoc, požární ochranu a tak dále. Za nasbíraná razítka dostaly sladkou odměnu. Jelikož sluníčko hrálo opravdu intenzivně, žízeň jsme hasili v místní klubovně a ve venkovním občerstvení. Jako třešnička na dortu byl slavnostní ohňostroj, který vypukl těsně před 22. hodinou večerní. Děkujeme tímto všem, kteří se na organizaci akce podíleli a i těm, kteří za námi do Leskovic osobně dorazili.

Tereza Kadlecová

Radomyšlské noční klání potřetí

Ani nepříznivé počasí neodradilo radomyšlské hasiče v pořádání 3. ročníku netradiční hasičské soutěže v požárním útoku a dalších netradičních disciplínách O pohár starosty městyse Radomyšl. Byla to poslední akce v letním areálu před jeho rekonstrukcí. Příští soutěž bude již v nových podmínkách.

Na silně podmačené trati se představilo 7 družstev. 6 mužských a 1 ženské. Své sbory zastupovali hasiči z Radomyšle, Leskovic, Chrástovic, Doubravice (ženy) a Dubí hory. Domácí hasiči vytvořili dokonce 3 družstva (Radomyšl „old“, Radomyšl „A“ a Radomyšl „fresh“).

Všechny poháry zůstaly v Radomyšli

Družstva soutěžila v požárním útoku upraveném o netradiční start od stolu spojený s konzumací pěnivého moku, který dodal strakonický pivovar. Při útoku ovšem nešlo pouze o dosažený čas, ale i provedení z hlediska uměleckého. Po skončení útoku přísná a neúplatná porota hodnotila umělecký dojem z předvedeného výkonu a tak o různé taneční kreace, holubičky a kotouly nebyla nouze. Bylo se opravdu na co dívat. A než hasiči smotaly hadice, dva vybraní členové družstva soutěžili v dalších disciplínách, které prověřily jejich fyzickou zdatnost. V hodu savičí do dálky a v převalování pneumatiky ze stavebního nakladače, která byla vyrobena z „echt“ materiálu a tak i ti nejsilnější měli co dělat a proto v této disciplíně spolu soutěžili dva hasiči z jednoho družstva. Zdravá soutěživost, přátelství a uvolněná atmosféra se nesly celým večerem, všichni se výborně bavili a už dnes je jasné, že příští rok soutěž bude!! Jak to nakonec dopadlo? Dobře! Jako v pohádce! První tři místa obsadili radomyšlské hasiči v pořadí Radomyšl „A“, Radomyšl „fresh“ a Radomyšl „old“. V uměleckém dojmu zvítězily dámy z Doubravice. V hodu savičí „Mech“ z Leskovic a v převalování pneumatiky též borci z Leskovic. Předání cen, které věnovala firma PROTOM, Strakonický pivovar, Jatky Hradský a ESCO Production s.r.o., bylo závěrem krásné soutěže a díky „Toníkovi“ i velice humorné. Vítězové mají výsadu noční koupele v bazénu a za ovací a potlesku přihlížejících. A tak i letos skočil celý tým do studené vody.

PS: Toníku příště se musí koupat kromě mojí manželky i paní Colombová! Je to jasný?!

Pavel Kříž, starosta SDH

Jedno malé podzimní zastavení nejen pro Baráčníky

Pomalou a jistě začíná svoji vládu přebírat podzim. Období málo vlídné a pro většinu lidí ne moc oblíbené, neboť přináší představu dlouhého času zimního, který je před námi a ještě pár čerstvých vzpomínek na odcházející léto. Nevím, jaký bude letošní podzim, zatím přívětivou tvář nenastavuje, ale ráda vzpomínám na jeden podzimní den v minulých letech, snad proto, že se po delších letech skvěle vydařil. Krajina se oblékla do neskutečné krásy a barevnosti. Nešlo prostě jinak než vzít fotoaparát a vše důkladně zdokumentovat. Záběry, které příroda nabízela, byly neuvěřitelné. Začala jsem okolím Kaletic na Skalce. Zdejší alej ovocných stromů se ve zlatovém slunci, které vše důkladně umocnilo, proměnila ve skvost a žlutočervené koruny stromů s lemy hnědé barvy se nádherně vyjímalí proti jasné modré obloze. Obrovskou podívanou byly také keře, které si ve větru pohrávaly svými malými větvičkami a drobnými lístky v žluté, hnědé, červené ba i zelené kombinaci barev a nabízely svoji prostou krásu. Nedaleko Radomyšle v zahrádkářské kolonii, bylo vidět ještě kvetoucí růže, které svojí jedinečností půvabu dominovaly podzimnímu času. Jakoby spojovaly právě uplynulé léto a nadcházející zimu. Houpaly svými hlavičkami a říkaly my jsme ozdobou vždy, a mají skutečně pravdu. Všechno toto ve mně zanechávalo příjemný pocit a to jsem ještě netušila, jaký se mě naskytne pohled o kousíček dál na Cihelně mezi rybníky. Když jsem zvědavě pohlédla na to, co udělal podzim s břázami, zůstala jsem dlouho stát bez hnutí a jakéhokoliv pohybu, neboť to co jsem uviděla, byl obraz hoden všech umělců světa. Dlouhé líány větvi bříz zalité sluncem a proto vypadající jako by byly ze zlata se odrážely v temné modré vodě rybníků a přinášely pohádkovou scénérii, nad kterou se tajil dech.

Baráčnícké mláďa na Země živitelce

V tu chvíli mě napadlo, uvědomujeme si vlastně, kde žijeme, co nám příroda v naší vlasti nabízí, co dokáže vytvořit a co vlastně máme za humny. Umíme vlastně přírodu pochopit, co nám chce říct a učit se od ní, o lásce, pochopení a vzájemné pomoci. Myslím, že málokdo vnímá, že nám příroda nabízí myšlenku pravého smyslu života. Prostě tahle nádhra mě v tu chvíli velmi obohatila, tím že mě stávající problémy a starosti připadaly bezvýznamné. Naplnila mě pocitem klidu a usmíření. Tohle vše nám příroda přináší pořád, ale bohužel většina z nás to nevnímá, obírá se sama sebou a materiálním světem, který okolo nás plyne. Ještě že jsou chvíle této nádhery, která nás přinutí se na chvíli zastavit a prohlédnout. Přeji Vám hodně těchto zachovaných okamžiků, které jsou duševním majetkem každého z nás.

Jůzková Zdeňka, panímaminka
Obec baráčnická Radomyšl

Baráčníci se představili na výstavě „Země živitelka“

Obci baráčnické v Radomyšli se letos dostalo té cti, díky panu starostovi Ing. L. Peterkovi zúčastnit se výstavy „Země živitelka“ v Českých Budějovicích. Baráčníci tuto výzvu berou jako možnost představit činnost spolku veřejnosti, protože dnes již málo lidí ví, kdo jsou to vlastně baráčníci. Vystoupili jsme 30. srpna s programem, který je nám blízký, a to převážně v režii naší mladé chasy. Samozřejmě tancem Česká beseda, neboť ta slaví letos v naší obci 60. výročí, kdy byla poprvé uvedena na „dožínkách“ v září r. 1954 při nacvičení tetičkou Čížkovou. Dále Československá beseda, kterou tančíme poměrně krátký čas, je neokoukaná a proto byla sledována s velkým zájmem. Proběhlo i pásmo krátkých lidových tanců a poměrně rozsáhlá přehlídka našich národních krojů. Návštěvníky upoutala i baráčnická hymna „Baráčník být ...“, která nakonec zazněla. Vše proběhlo ke vší spokojenosti. O všechny členy naší obce bylo skvěle postaráno jak technickým zázemím, tak v zajištění občerstvení. Víme dobře, že je to díky našemu panu starostovi Ing. L. Peterkovi, který vše osobně zajistil. Ještě jednou díky naší mladé chase, která nás v tanci velmi dobře zastoupila, a my jim rádi předali pomyslná žezla.

Přeji krásné dny nejenom baráčníkům.

Jůzková Zdeňka, panímaminka
Obec baráčnická Radomyšl

Chvalov 2014

Jak už je v Radomyšli zvykem, proběhl i letos, letní tábor u rybníka Chvalov. Uskutečnily se opět dva turnusy. V letošním roce přálo počasí více prvnímú běhu, ale nás ani kapky deště nezaskočí, i když jich bylo místy zbytečně moc. Tak jako každým rokem, tak i letos nás navštívili vojáci ze strakonické posádky, strakonická policie, hasiči z Radomyšle a mnoho jiných. Všem jim patří veliké díky za zpestření programu. V programu tábora pochoptitelně nechyběly soutěže, hry, stezka odvahy,

Vedoucí 2. turnusu letošního tábora.

výlet, koupání, prostě vše co ke správnému táboru patří. Děti si odvezly mnoho zážitků a hlavně medailí. A už se všichni těšíme na příští prázdniny a na krásné noci strávené spaním pod širým nebem. Zvláštní poděkování patří všem těm, kteří se postarali o zdárný průběh obou turnusů a všem těm, kteří nám jak materiálně, tak finančně pomohli vše zdárně uskutečnit.

Jana Šípková

Stezka odvahy, aneb za humny jsou strašidla

Tak jako v loňském roce, tak i letos se děti z Radomyšle a okolí rozloučily s prázdninami společně se spoustou strašidel. Již podruhé uspořádala TJ Radomyšl pro malé i velké Stezku odvahy. Sraz všech strašpytlů byl na stadionu TJ, kde jsme si čekání na tmou ukrátili hraním různých her. A hlavně nás přijeli pobavit hasiči z Radomyšle. Z počátku nás trochu potrápilo počasí, ale nakonec se vše v dobré obrátilo. Cesta ke kostelu sv. Jana Křtitele byla nasvícena svíčkami a už nezbyvá jenom, aby se setmělo. Na trase děti plnily různé úkoly, které si na ně strašidla vymyslela a že jich tam bylo, bezmála třicet. Děti se na trasu vydalo 150. Na posilněnou dostal každý účastník stehýnko z kuřátka a kofolu. Veliké díky patří všem, kteří pomohli tuto akci uspořádat a všem, kteří nám přispěli finančně a materiálně.

Jana Šípková

S těmi hodnějšími strašidly se mohly děti vyfotit

Po prázdninách kluci, holky, spěchejte do naší školky. Školička jak kytička, je v ní slyšet písnička.

Začal nový školní rok 2014/ 15 a v září jsme v Mateřské škole v Radomyšli přivítali celkem 95 dětí. MŠ Radomyšl provozuje tři

Zahájení školního roku v 1. třídě

1. třída MŠ

třídy v budově MŠ a další 2 třídy v budově ZŠ Radomyšl. První třídu v budově ZŠ Radomyšl jsme otvírali v září 2011. V průběhu letošních letních prázdnin vznikla v budově ZŠ již druhá třída MŠ. Kapacita mateřské školy je zcela naplněna a díky navýšení kapacity v roce 2011 o dvacet míst a nyní o dalších 15 míst jsme schopni uspokojit požadavky všech rodičů. Děti jsou rozdělené podle věku do pěti tříd - Myšky, Žabky, Včelky, Berušky a Motýlci. Posíláme Vám pozdrav z naší zahrady.

Na přivítanou si děti zaskákaly na skákacím hradě, který vykouzli úsměvy i na tváři nových dětí, pro které je nástup do mateřské školy velkou změnou. Doufáme, že se jim v naší školce bude líbit a že společně prožijeme spoustu pěkných zážitků.

Renata Škodová, ředitelka MŠ

Bábinky prázdniny neдрží

I o prázdninách probíhala pravidelná posezení v hospůdce Na Křenovce, která jsou každé první pondělí v měsíci od 17 hodin. Přijďte se i vy. Prostě přijďte si popovídat a uvidíte, jestli přijdete příště zas. K ničemu se nezavazujete, nikde se nehlásíte. V červenci jsme se vydali na výlet do Příbrami.

Kaplička Jana Nepomuckého díky rodině Žákových dostala nový, pěkný vzhled a je to tam moc pěkné. V srpnu jsme se vydali na Sedlickou krajku vlakem, který nejel. Situaci zachránila „starostovic“ rodina a odvezla nás tam auty. Program byl pěkný, krajkářky šikovné, počasí přijatelné a tak se výlet vydařil. Září zahájily bábinky setkáním v Leskovické hospůdce a povídáním se sochařkou Jitkou Křivancovou. Její sochy můžete vidět kousek za Lázem. Bylo to velmi příjemné posezení.

za bábinky Slavka Klasová

Setkání s Jitkou Křivancovou

Springer mejdan dojel k plnoletosti

Od pátku 8. do neděle 10. srpna proběhl v přírodním areálu koupaliště v Radomyšli již osmnáctý ročník srazu motorek bez rozdílu značky či kubatury.

V současné době se jedná již o nejstarší kontinuálně probíhající motosraz v Jihočeském kraji. Za oba dny se zde sešlo cca 250 motocyklů a 450 příznivců jedné stopy. Počasí celému víkendů vcelku přálo, v pátek večer zahrály kapely Starý psi a Speedozer (Belgie), v sobotu od 13 hodin byla vyjížďka do motomuzea v Oselcích u Nepomuka, poté proběhly tradiční soutěže ve třech disciplínách. Pak nastoupili na pódium postupně Moonshine Howlers, strakoničtí Bags, Hejtman a nakonec výborní punkoví Ramones revival. Takže za rok znovu, již se zrekonstruovanými bazény a dalším zázemím!

Štěpán Kučera

Rally AGROPA se jela také přes Láz a Leskovice

S velkou radostí a uspokojením, bezprostředně po skončeném jubilejním ročníku, se mi píší tyto řádky. Výsledek snad už ani nemůže být lepší. Letošní rally se nám vydařila po všech stránkách. Po sportovní, bezpečnostní, organizační. I to počasí nám přálo a taky jsme měli určitě notnou dávku štěstí, bez kterého se dá těžko něco dělat. Faktem je, že jsme mu šli naproti a snažili jsme se nic nenechat náhodě. Štěstí přeje připravenému. Chci poděkovat orgánům a úřadům v povolovacím procesu za vstřícnost, všem starostům, starostkám a zastupitelstvům dotčených obcí za pochopení, podporu a spolupráci, stovkám pořadatelů na trati za výborný výkon a službu. To jsou slova ředitele rally ing. Pavla Štípka.

Připojuji se k poděkování občanům Leskovic a zejména Lázu za to, že umožnili jезд závodu do svých obcí. Podrobnosti o závodě včetně reportáže ČT, kde jsou záběry z průjezdu oběma obcemi, najdete na www.radomysl.net.

Luboš Peterka

Tělovýchovná jednota Radomyšl
pořádá

4. SPORTOVNÍ PLES

29. 11. 2014 - 20:00 h
Sokolovna Radomyšl

Hraje: Fatima
Vstup 90,- Kč

Vyhlášení nejlepších sportovců roku Městyse Radomyšl

Bohatá tombola
Předprodej: HOSPODA NA KŘENOVCE
Výběr točených pív: Dudák, Kozel, Pilsner Urquell

Sbor dobrovolných hasičů Radomyšl

pořádá v sobotu **15.11.2014 od 20.00 hod.**

Posvícenskou zábavu

Hudba: Tallsman

Divadelní spolek Radomyšl

Vás srdečně zve

Na divadelní představení

B. Smetana – K Sabina:

Prodaná nevěsta „po jihočesku“

Jedná se o třetí verzi Prodané nevěsty z roku 1869 ještě před zásadní změnou, kdy došlo k nahrazení mluvené prózy zpívanými recitativy.

Režie: Richard Semiginovský

Sokolovna Radomyšl

Premiéra: 17. října 2014 od 19:00 hodin

Další termíny: 19. a 26. října 2014 od 16:00 hodin

24. října 2014 od 19:00 hodin

Předprodej vstupenek v prodejně COOP Jednota Radomyšl

Jihochesky kraj

Krajkářské slavnosti - 1. část

9. srpna se konal v Sedlici již III. ročník Krajkářských slavností, které pořádalo město Sedlice spolu se Sedlickou krajkou. Akci jsme odstartovali v 10.00 hodin a myslím, že jsme měli návštěvníkům opravdu co nabídnout. Řemeslný jarmark, kde jste mohli vidět a samozřejmě i zakoupit nepřeberné množství rukodělných výrobků a kde jste měli možnost sledovat ukázky výroby těchto ručních prací a řemesel jako např. kováře, přadleny, šperkačky, perníkáčky, vázání březových košťat a mnoho dalších.

Mezi stánky měly i své místo naše krajkářky, bez kterých by naše slavnosti neměly tu správnou atmosféru. Po celý den neúnavně předváděly toto krásné umění a trpělivě odpovídaly na zvědavé otázky návštěvníků, jakže se to ty překrásné kraječky vlastně vyrábějí. V rámci slavností také probíhala na městském úřadě výstava již II. ročníku soutěžní přehlídky v oboru paličkování krajky „Bienále sedlické krajky“ a sešli se nám krajky ze všech koutů republiky a i Slovensko tu mělo své zastoupení. Výstava vždy přiláká spoustu příznivců a obdivovatelů paličkování krajky a myslím, že se opravdu bylo na co dívat. A tohle nebyla jediná výstava kraje, kterou jste v Sedlici mohli shlédnout. Zcela výjimečnou a ojedinělou výstavu kraje s církevní tematikou jsme vystavovali na místě pro toto téma zcela příhodné a to v kostele sv. Jakuba. Krajky zapůjčil náš bavorský partner obec Tiefenbach, kde výroba kraje má také svou tradici a určitě naše slavnosti tím byly obohaceny o další netradiční prvek a to stále ještě nebylo vše. Jako perličku jsme tu měli vyhlášení pokusu o zápis do České knihy rekordů - „O nejdelší upalčikovaný řetězek největším počtem lidí“. Jako metu jsme si dali 10 metrů, což se nám podařilo hravě překonat. Naším cílem bylo nejenom dosažení rekordu, ale i zapojení široké veřejnosti a bylo jedno, zda jste krajkářka nebo naprostý laik, který se s touto technikou nikdy nesetkal. Šlo hlavně o to ukázat, že výroba kraje není až tak složitá, že to chce pouze trochu odhodlání, času a trpělivosti. Každý kdo měl chuť se do našeho pokusu zapojit se pouze musel zaregistrovat v našem informačním stánku Sedlické krajky, o.p.s. a pak už stačilo jenom se do toho pustit za dohledu a pomoci našich zkušených lektorek, které dohlížely na to, aby se mohl zúčastnit opravdu každý. A kolik že jsme toho řetězku vlastně vyrobili? Desetimetrová hranice opravdu padla a náš anebo vlastně Váš řetězek měl krásných 26 metrů a 62 centimetrů a byli jsme tak zapsáni do České knihy rekordů. Tohle vše na Vás čekalo na našich slavnostech.

Téma letošních slavností byl středověk a v tomto duchu byl sestaven i náš program. Mohli jste vidět strakonickou skupinu historického šermu Vendettu v napínavém souboji, svým muzikantským uměním Vás bavila středověká kapela Holba, dále jsme Vám nabídli dobové tance v podání taneční skupiny Rozálie v překrásných kostýmech, zahrála Osečanka, byla tu i malá ochutnávka tradičních irských tanců brněnského tanečního souboru La Quadrilla a v neposlední řadě veselé a hravé vystoupení dětského tanečního souboru ZŠ a MŠ T. G. Masaryka Sedlice pod vedením paní učitelky Šárky Zbíralové, která nás také celým dnem provázela, coby moderátorka. A mysleli jsme i na naše nejmenší návštěvníky, pro děti tu byl k dispozici skákací hrad, loutkové divadlo s poutavým představením, dětská dílna, kde si děti mohly vyzkoušet výrobu perníčků, tvořit z papíru a kreslit. Měli jsme tu pro ně oblíbené malování na obličej (facepainting) a strakoničtí šermíři si vzali na starost dobové hry, jako chytání kroužků na zbraně, střelení z kuše a luku, házení nožů a šipek na terč apod.

Byla to příjemná prosluněná sobota. A jestli Vás zajímá, co vše se ještě dělo na našich slavnostech - jací hosté vystupovali v odpoledním programu a jak dopadlo „Bienále sedlické krajky“ - cí krajky vybrala porota jako nejhezčí a koho jste vybrali vy, návštěvníci slavností a udělili cenu „O nejmilejší kraječku“. To vše a ještě něco navíc se dozvíte v příštím vydání SOBÁČKU.

Příjemné babí léto Vám všem.

Text: Martina Srbová, ředitelka Sedlické krajky, o.p.s.

Foto: Jan Srb

Blanka Matoušková při výrobě březových košťat

Stánek Sedlické krajky

Dagmar Hálová při výrobě skleněných figurek

Naši malý tanečníci-děti z MŠ a ZŠ v Sedlici

Osečanka

Výherkyně v dětské kategorii

Soutěžní práce nejmladších krajkářek

Dětská dílna

Krajkářky předváděly své umění návštěvníkům slavnosti

Krajkářské slavnosti 2014

Soutěžní práce dospělých

Na pokusu o nejdelší řetěz se chtěl podílet každý...

Pokus o nejdelší řetěz, bude to rekord?

Celkově měřil řetěz rekordních 26,62 metru

Ještě ke Krajkářské slavnosti

Dá se říci, že se stalo již tradicí, že v každém sudém roce se v Sedlici konají „Krajkářské slavnosti“, které jsou přehlídkou prací krajkářek. Tyto slavnosti se pořádají za účelem podpoření oživení a udržení lidové tradice s více jak 450 letou historií.

O vlastním průběhu bude dozajista podrobně informovat Sedlická krajka. V tomto článku se chci vrátit k některým zřetelným momentům těchto slavností. Stalo se již dobrou tradicí, že nad jejich pořádáním přebírá zástitu hejtmán Jihočeského kraje pan Jiří Zimola, který byl i letos jedním z významných hostů. Tradičním hostem a velkým podporovatelem sedlické krajky je senátor pan Miroslav Krejča, který byl společným pořadatelem několika výstav krajek – 2x Senát ČR, hotel Bílá Růže Písek atd. Hostem letošních slavností byl také senátor pan Tomáš Jirsa. Ve výčtu významných hostů nesmíme zapomenout na „domácího účastníka“ pana Jiřího Vačkáře – zástupce Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Stalo se téměř pravidlem, že slavnosti mají i mezinárodní zastoupení a ani jinak tomu nebylo v letošním roce.

Velmi významnými a milými hosty byli „přátelé“, dnes se dá již říci z bavorské partnerské obce Tiefenbach v okrese Cham v Německé republice v čele s panem starostou Ludwigem Pröglerem, předchozím starostou panem Johanem Müllerem a ředitelkou „Krajkářského spolku v Tiefenbachu“ paní Siglinde Prögler. Dalšími významnými hosty byli přátelé z hornorakouského Hirschbachu pan Joseph Plöchl s manželkou (ředitel místního muzea „Malovaného selského nábytku“ a pan Johan Pammer s manželkou. Pan Prögler zakončil své vystoupení slovy: „Naše obec Sedlice a Tiefenbach: Jste skvělé!“

Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravách technického zabezpečení slavností, trpělivým krajkářkám, které celý den předváděly ukázky výroby krajek a pomáhaly při pokusu vytvoření rekordu v délce upaličkování řetízku, těm kteří připravili obě výstavy a zabezpečovali jejich chod, všem vystupujícím za přípravu nádherného kulturního programu, panu faráři Piaseckému a členům farnosti Sedlice za umožnění výstavy „Bavorská krajka“ a pomoc při její přípravě v kostele sv. Jakuba a poskytnutí prostor fary pro naplnění programu našich přátel z Tiefenbachu. No prostě pořadatelé město Sedlice a Krajka Sedlice o.p.s. děkují všem, kteří přiložili ruku k dílu a pomohli na svět dobré věci.

Jiří Rod, starosta města

Paličkování spojuje *(přeloženo z Bavorských novin)*

Delegace z Tiefenbachu navštívila Krajkářské slavnosti v jihočeské Sedlici

„Uvidíme se nejpozději příští rok“, s tímto slibem se v sobotu rozloučili starosta Sedlice Jiří Rod a jeho kolega Ludwig Prögler z Tiefenbachu. Druhý jmenovaný společně s 30-ti členou skupinou podnikl cestu do jihočeského městečka, aby se zde zúčastnili tradičních Krajkářských slavností. Byla to velmi přátelská návštěva, jejímž hlavním tématem byla krajka a paličkování.

Není divu, Sedlice má stejně jako Tiefenbach velmi dlouhou tradici paličkování. Opakovaně byla během druhého bienále paličkování krajky připomínána. Krajkářský spolek Tiefenbach přispěl velmi pěkným počinem, když poskytl paličkování kříže na výjimečnou výstavu v místním kostele.

Cesty se zúčastnili jak členové krajkářského spolku, ale i zájemci z okolí, stejně jako bývalý starosta Johann Müller. Přesně 130 km urazil autobus lehce za rovné dvě hodiny. Bavory očekávali již na náměstí starosta Jiří Rod a Miroslava Vacková, která fungovala jako perfektní tlumočnice. Po krátkém přivítání se šlo do nedalekého kostela, kde byly ve vitrínách vystaveny církevní motivy z Tiefenbachu. Výstavu společně zahájili oba nejvyšší představitelé obcí a popřáli jí mnoho návštěvníků. Přišlo jich docela dost a bavorská krajka vyvolala velký zájem.

Další zastávka byla na radnici, kde byly v rámci soutěže vystaveny práce dětí a mládeže a dospělých.

Po obědě následovalo na náměstí oficiální přivítání. Rod vyjádřil radost z návštěvy hostů z Tiefenbachu, zatímco hejtmán Jihočeského kraje Jiří Zimola vyzdvihl snahu obce uspořádat již třetí Krajkářské slavnosti. Ludwig Prögler ve svém projevu zdůraznil, že je to velká čest,

při příležitosti bienále představit krajky z Tiefenbachu.

Nešlo ale jen o pouhé obohacení výstavy, ale také o chuť navštívit obec na okrese Cham. Zmínil také malé, ale milé muzeum paličkování krajky. Zmínil také, že po pádu železné opony mohly být opět navázány dobré sousedské vztahy mezi Bavorskem a Čechami; ke kterým by chtěl přispět i Tiefenbach. Starostovi Jiřímu Rodovi, Miroslavě Vackové a Martině Srbové, předsedkyni o. p. s. Sedlická krajka, předal dárky na památku.

Hodiny do odjezdu domů utekly jako voda. Na náměstí se konal řemeslný trh, který nabízel nejrůznější zboží. K tomu probíhal velmi pestrý kulturní program s tanečními, hudebními a šermířskými výstupy.

Exkurze do Sedlice se uskutečnila v rámci EU projektu Cíl 3 „made in Cham“, muzejního odboru okresu Cham, který mapuje bavorsko-českou historii výrobků uplynulých 200 let a představuje kousek hospodářských dějin regionu. Představují se tím řemeslné tradice a dřívější průmyslové provozy a jejich historický vývoj.

Waldmünchen, 11. srpna 2014

Přátelé ze Slovenské Sedlice slavili 90. výročí založení DHZ Sedlice

V dubnu letošního roku jsme obdrželi pozvání z partnerské obce Sedlice na Slovensku na oslavy 90. výročí založení místního dobrovolného hasičského sboru od představitelů obce a výboru tamních hasičů. Ihned byly zahájeny přípravy na tuto družební cestu a nacvičování kulturních vystoupení. Této cesty se zúčastnili členové a členky SDH Sedlice, taneční soubor a někteří zastupitelé města. Celá výprava se shromáždila 18. července v brzkých ranních hodinách na náměstí T. G. Masaryka v Sedlici před radnicí. Před 5 hodinou bylo vše naloženo (hasičské žebříky, kroje, zavazadla atd.) a autobus se mohl vydat na asi 12-ti hodinovou cestu do „Sedlice“. Po příjezdu nás čekalo tradičně vřelé přivítání starostou obce Sedlice panem Imrichem Krajňákem, zastupiteli obce a členů výboru hasičů.

Na první celý den našeho pobytu nám přátelé připravili návštěvu muzeí – Letectví v Košicích a Hasičstva v Prešově. V 19 hodin byla zahájena slavnostní výroční schůze DHZ Sedlice k oslavě 90. výročí založení sboru. V rámci diskuze jsme předali připravené dárky – hasiči mimo jiné předali pamětní hasičskou sekerku s věnováním (cca 85 cm dlouhá) a kuriózní hasičský přístroj „na hašení žízně“, který se těšil velké oblibě. Město Sedlice hasičům věnovalo pamětní stuhu k 90. výročí založení sboru na slavnostní prapor.

V neděli ráno v 9:45 hodin byly zahájeny oslavy požehnáním sochy sv. Floriána nainstalovaného na budově hasičské zbrojnice. Po té následoval slavnostní průvod, jehož cílem byl místní kostel, kde se následně uskutečnila slavnostní mše svatá. Po obědě byl zahájen odpolední gala-program: vystoupení našich žen hasiček, které předvedly tradiční hasičské cvičení na žebřících, které mělo obrovský obdiv. Dále se uskutečnila soutěž v požárním sportu mužů a žen, ukázky požární techniky atd.. Hasičské sportování bylo doplněno bohatým kulturním programem, ke kterému jsme svojí troškou přispěli vystoupením Tanečního souboru města Sedlice, který předvedl další z řady besed „Československou besedu“.

Jednou stinnou stránkou naší třídní návštěvy byl čas, který velmi rychle utíkal, a než se kdo nadál, bylo pondělní ráno – doba loučení a našeho odjezdu. Řada lidí by si nejraději naši návštěvu prodloužila na celý týden, ale nám nezbývalo než poděkovat našim hostitelům za srdečné, kamarádké a přátelské prostředí, kde jsme se všichni cítili jako doma.

Sedlická obora – 1. část (též zvaná Holušícká)

Zmínky o staré sedlické oboře nacházíme ve starých zápisech a mapách. Sedlickou oboru najdeme východně od obce Sedlice v prostoru přiléhající k silnici 20, vedoucí ze Sedlice do Písku. V minulosti též zvanou „Rybářská“. Cesta kolem dlouhé zdi jistě probouzí zájem, co se za touto zdí chová. A tak nahlédneme prostřednictvím lesního správce Ing. Nůska a oborníka Ing. Brožovského za její zeď, která obepíná oboru v délce více než 6 km.

Historická mapa, zdroj MAPY.CZ

Obora byly založeny v 18. století. Zaujímá rozlohu 255 ha a je v nadmořské výšce 466 - 483 m. Na ploše obory, se zajímavě členitým terénem, nalezneme cenné, původní smíšené lesní porosty, které byly vyhlášeny v roce 1985 za přírodní rezervaci (na ploše o výměře 25,84 ha). Přírodní rezervaci tvoří smíšený listnatý porost s bohatým bylinným patrem v podrostu. Velmi cenný je lipový porost, který dosahuje stáří okolo 200 let a rozsáhlé porosty buku. Součástí obory je také několik rybníků. Uvnitř obory je lovecká chata a řada dalších mysliveckých zařízení. Celé území je protkáno hustou sítí lesních cest. Obora tvoří protáhlý šestiúhelník.

V oboře se dnes chová černá a dančí zvěř s jelenem Sika-Dybowského. Jelen Sika-Dybowského se liší od daňky lesního hlavně tvarem paroží, více připomínající paroží jelena „osmeráka“. Zvěř se udržuje na stavech, které obora užívá. Nyní je to 78 kusů dančí a 38 kusů Sika-Dybowského.

Sedlická obora patří mezi historické oborní chovy (první písemná zmínka je z r. 1732) a může se pyšnit dlouhodobými vynikajícími výsledky v chovu černé zvěře. Dne 5. ledna 2005 v ní byl uloven kňour, jehož zbraně (zuby, pozn. autora) byly národním rekordem ČR – 133,25 b. CIC. Dne 15. 2. 2013 byl v Sedlické oboře uloven loveckým hostem panem Georgem Stamplem ze SRN kňour, který byl dne 19. 6. 2013 mezinárodní komisí obodován na hodnotu 134,35 bodů CIC. Sedlická obora, tak opět navýšila bodovou hodnotu národního rekordu.

9. listopad 2007 byl pro jihočeskou oboru Sedlice (Lesy České republiky, s. p., Lesní správa Vodňany) důležitým dnem. Za přítomnosti významných hostů v ní byla slavnostně otevřena Myslivecká síň, trvalá expozice věnovaná minulosti i současnosti jednoho z našich nejvýznamnějších oborních chovů.

Dozvědět se něco o historii oborního chovu, seznámit s výsledky práce mysliveckého a lesního personálu a prohlédnout si významné trofeje, se zrodil před několika lety v hlavě ing. Viktora Blašáka, bývalého lesního správce LS Vodňany. V r. 2004 přednesl ing. Blašák tuto myšlenku vedení LČR a získal pro ni podporu. K vybudování Myslivecké síně byla vybrána historická budova stojící jen několik desítek metrů od hlavní oborní brány. Chátrající stavení bylo původně hájenkou, poté sloužilo jako ubytovna lesních dělníků. Od demolice domek na poslední chvíli zachránil projekt Myslivecké síně.

Ta je po dohodě přístupná veřejnosti, kde se návštěvníci dozvědí zajímavosti o myslivosti, chovu oborní zvěře, pěstování dřevin a mnoho dalšího o lesním hospodaření. Její návštěvu je nutné si předem domluvit, protože obora je les se zvláštním určením podle zákona o lesích a chov zvěře v oboře má prioritu.

„Tvrdá zima 2012/2013 způsobila nevídaný úhyn selat. O rok později, ale bylo vše naopak – kvůli velmi mírné zimě jsme měli a stále máme plné ruce práce s udržením početních stavů mladé černé zvěře na únosné úrovni. Teprve v oboře,

Ing. Jindřich Brožovský, současný oborník, foto Petr Vích

Podzim v oboře. Foto Radka Vokrojová

kde lze takové výkyvy sledovat snáze než ve volné přírodě, si člověk uvědomí, jak je důležité obecně nepodceňovat odstřel černé zvěře. Její populace se během jediného roku dokáže při vhodných podmínkách rychle zregenerovat. A ještě jeden poznatek k divočákům: za orkánu Kyrill nám přes plot oddělující část obory pro černou od části pro daňčí zvěř spadl strom a několik prasat vniklo k daňkům. Nevěřil byste, jak je těžké dostat divočáky z místa, kde je nechcete mít, pokud tam mají dobrý kryt," vypráví Jindřich Brožovský.

'Rýsuje' se nový rekordní kňour?

„V letech 2004 a 2005 jsme dovezli dva kňoury ze Slovenska,“ pokračuje ing. Brožovský. „Od nichž si slibujeme přínos do chovu zejména v souvislosti se zvýšením tělesné hmotnosti zvěře. Co to udělá s parametry zbraní, uvidíme. Jinak je naším cílem udržení vysokého standardu našeho chovu. Dlouhodobě dosahujeme u přibližně 45 % lovňích kňourů zlaté medaile, což chceme udržet. Na polovině výměry obory se chová daňčí zvěř. U daňků se nám v r. 2006 podařilo dvakrát překročit bodovou hranici 200 b. CIC, a to trofejemi v bodových hodnotách 205,86 a 200,58 b. CIC. V případě prvního jmenovaného daňka z r. 2006, jehož dermoplastický preparát je vystaven v Myslivecké síni, jde navíc o druhou nejsilnější trofej obory. Za cenné považujeme, že o naši živou zvěř – jak černou, tak daňčí – je zájem v jiných oborách.“

Petr Vích

Září v ZŠ Sedlice

Po letních prázdninách se naplno rozběhl nový školní rok. Přes léto se ve škole usilovně pracovalo na zlepšení prostředí. Některé třídy se rozzářily novými barvami, nový kabát dostaly šatny u tělocvičny.

V pondělí 1. září proběhlo tradiční slavnostní zahájení školního roku. Po úvodním slovu ředitele školy Marka Charvátá vystoupil starosta města Sedlice, Ing. Jiří Rod, který popřál žákům mnoho úspěchů v letošním školním roce a připomněl úspěchy našich žáků ve školních i mimoškolních soutěžích. Poté se žáci odebrali do svých tříd, kde si vyslechli další pokyny od svých třídních.

V letošním školním roce bude naši školu navštěvovat 141 žáků, z toho 19 prvňáčků. Oproti loňskému stavu nám přibyli čtyři žáci a potvrdil se vzestupný trend z posledních šesti let. Děti budou moci opět navštěvovat řadu kroužků. ZUŠ Blatná u nás povede výtvarný kroužek, výuka hry na flétnu po mnoha letech, bohužel, skončila rozhodnutím ředitele ZUŠ. Tradiční je i kroužek keramický, který bude opět otevřen pro začátečníky a pro pokročilé. Pátým rokem bude pokračovat kroužek paličkování. Pokračovat bude i výuka hry na kytaru a modelářský kroužek. Třetím rokem bude fungovat kroužek florbalu. Pro druhé dívky zajišťujeme nepovinnou výuku angličtiny. Pro chlapce i děvčata je možnost navštěvovat výuku karate, kterou vede náš bývalý žák a úspěšný reprezentant ČR Marek Pohanka. Pokračovat by měl pod hlavičkou DDM Blatná taneční kroužek.

A co nás v nejbližší době čeká? V září hlavně rozjezd učení, kroužků, připravujeme třetí ročník Běhu naděje v Sedlici a podruhé i soutěž Mladý záchranář. Prvňáci a druháci navštíví divadelní představení v MŠ. Děti napíšou dopis a nakreslí obrázky našemu adoptivnímu spolužákovi Luisovi z Guineje. Ale o tom zase v dalším čísle.

Marek Charvát,
Ředitel školy

Český svaz žen Sedlice zve všechny děti a dospělé na dětskou akci

Halloweenský podvečer a stezka odvahy za světel lampiónů

Sejdeme se v sobotu **1.11.2014 v 16.30hod** v prostorách sedlické hasičárny.

Čekají na vás soutěže, odměny, dlabání dýní, opékání a stezka odvahy.

Kostýmy jsou vítány, bufet bude otevřen, přineste si lampión.

Sedlické poohlédnutí 2011 – 2014

Rok 2014 můžeme nazvat rokem „volebním“, kdy se na podzim uskutečnila volba do senátu a komunální – volby do zastupitelstva. Dá se říci, že je tradicí, pokud končí určité období, je čas na ohlédnutí se a rekapitulaci. Z tohoto podnětu byl i napsán tento článek, který má shrnout co se v Sedlici realizovalo za hlavní akce v uplynulém období.

Obnova komunikací

V roce 2011 byla provedena oprava místních komunikací v Němčicích, Holušicích a Sedlici nákladem 7,967 mil. Kč. Na tuto akci byla získána dotace ve výši 5,967 mil. Kč.

Rekonstrukce sítí

V roce 2013 se podařilo ve spolupráci s firmou E-ON ve většině ulic provést rekonstrukci rozvodů elektrické energie, kdy bylo vzdušné vedení nahrazeno kabelovými rozvody (v ulicích Husova, Jeronýmova, Palackého, Havlíčkova a v části Komenského). Dá se říci, že většina rozvodů je díky této akci realizována novým kabelovým vedením. Odstranění sloupů a nástřešních držáků elektrického vedení si vynutilo i rekonstrukci veřejného osvětlení – VO a místního rozhlasu. Rekonstrukce zastaralého rozhlasového vedení vykazovalo vysokou poruchovost a shodou okolností byla plánována na tento rok nejen v Sedlici, ale i v Němčicích (kde rozhlas vůbec nebyl), v Mužeticích a v Holušicích (kde se nedalo hlásit přímo ze Sedlice, ale pouze zprostředkovaně z lokálních ústředí). Touto opravou se zlepšila informovanost občanů ve všech obcích. Realizace rekonstrukce VO a rozhlasu byla uskutečněna nákladem 523 tis. Kč, z dotace bylo hrazeno 180 tis. Kč.

V roce 2014 při opravě Nádražní ulice jsme se dřívější smlouvou se SUS JČK zavázali, že provedeme rekonstrukci všech inženýrských sítí ve vlastnictví města. Byla proto provedena oprava kanalizace a vodovodu, který díky nedodržení technologie ukládání při výstavbě vykazoval v této ulici ročně řadu poruch, které komplikovali dodávku pitné vody pro celé město. Oprava kanalizace a vodovodu byla realizována nákladem 4.914 mil. Kč, z toho bylo hrazeno z dotace JČK 1,5 mil. Kč kanalizace a 0,8 mil. Kč vodovod.

Dále musela být provedena oprava veřejného osvětlení, aby po zhotovení povrchu chodníků nebezpečí poruchy a nutného jejich narušení. Oprava bude provedena předpokládaným nákladem 325 tis. Kč.

Oprava Nádražní ulice přinesla jejím obyvatelům a obyvatelům Sídliště 2 jistá omezení, ale při takovéto stavbě se nedá jinak postupovat. Útěchou jim může být to, že konečně po cca 30 letech se tato problematická ulice začala řešit. Veškeré pozemky této ulice jsou ve vlastnictví kraje, a proto celý postup musel být koordinován se Správou a údržbou silnic JČK (téměř 3 roky složitých jednání). Harmonogram opravy byl naplánován na květen–červen 2014 oprava infrastruktury a na červenec–srpen 2014 oprava povrchů a chodníků. Zpoždění celé akce bylo způsobeno liknavostí některých úřadů, kdy jsme na vyjádření museli čekat téměř 4 měsíce (běžná doba do 30 dnů – ve zřetelě hodných případech 60 dnů). Bez těchto vyjádření jsme nemohli žádat o úpravu dopravních poměrů a zahájit stavbu. Snad dostatečným zadostiučiněním obyvatelům této části bude nová ulice, která bude po mnoha letech patřit k nejlepším v Sedlici.

V letošním roce bude provedena oprava části chodníků na hřbitově s nákladem 340 tis. Kč, z dotace z POV bude uhrzeno 174 tis. Kč.

Opravy budov

V roce 2013 byla provedena oprava budovy Mateřské školy v Sedlici nákladem 1,395 mil. Kč - dotace 875 tis. Kč. Bylo provedeno zateplení pláště budovy školy, nově byla zhotovena sedlová střecha, okapy a celková rekonstrukce hromosvodů.

Původní rovná střecha způsobovala řadu problémů (téměř každý rok oprava, zatékání do místností 1.patru atd.).

Úprava vodních zdrojů

V roce 2013 díky extrémním srážkám došlo k zatopení vrtů v Sedlici a poškození technologie pro dodávky pitné vody. Byla provedena celková oprava nákladem 102 tis. Kč – z dotace hrazeno 100 tis. Kč. Na letošní rok byla naplánována oprava vodního zdroje v Mužeticích, který byl již v havarijním stavu. Při jeho rekonstrukci byla dodána nová technologie denitrifikační jednotky (snížení obsahu dusičnanů ve vodě). Akce byla realizována nákladem ve výši 440 tis. Kč.

Autobusové zastávky

V průběhu let 2012 – 2013 bylo jednou z priorit města kultura cestování našich občanů. V této souvislosti byly provedeny rekonstrukce autobusových zastávek v Sedlici a v Holušicích – rozcestí nákladem 182 tis. Kč. Z dotace JČK hrazeno 105 tis. Kč. V letošním roce bude ještě provedena rekonstrukce autobusové zastávky v Nádražní ulici v Sedlici.

Hřiště

V období 2011 – 2014 se podařilo v Sedlici zrealizovat několik hřišť pro děti i dospělé. V parku na náměstí T.G. Masaryka bylo vybudované hřiště pro „Seniory“ (ale ne pouze pro ně). Je osazeno prvky pro procvičování a zlepšení pohyblivosti celého pohybového aparátu.

Pro naše nejmenší bylo vybudováno v Komenského ulici (část bývalé zahrady u MŠ) dětské hřiště s pískovištěm, houpačkami a dalšími prvky.

V lokalitě bývalého hřiště u strojíren bylo vybudováno víceúčelové hřiště, které nabídne každému možnost pro svoje sportovní vyžití. Na hřišti je asfaltový ovál pro bruslení nebo nácvik jízdy na kole pro nejmenší. Víceúčelové hřiště s umělou trávou umožňuje hrát tenis, volejbal, nohejbal, malou kopanou, házenou atd. Je možné si také zahrát kuličky, pétanque a zaskákat si tradičního paňáka. Všechna tato hřiště byla realizována nákladem 2,791 mil. Kč, z toho 1,068 mil. Kč bylo uhrazeno z dotací MMR a POV.

Odpadové hospodářství

V programu „Zlepšení prašnosti v obcích a městech“ byl zakoupen zametací stroj – vysavač s nákladem 2,285 mil. Kč, z dotace MŽP ČR bylo uhrazeno 1,911 mil. Kč.

Pro zlepšení nakládání s odpady (tráva, větve atd..) město žádalo o dotaci na nákup traktorového nosiče kontejnerů a 8 kontejnerů. Realizace projektu je nákladem 900 tis. Kč. Městu byla schválena dotace ve výši 812 tis. Kč.

Hasičský záchranný sbor

Na podporu akceschopnosti hasičského záchranného sboru byly realizovány různé projekty – oprava techniky (AVIA, Tatra – celková rekonstrukce nádrže a celého vozidla), modernizace techniky (plovoucí čerpadla, centrála, kalová čerpadla atd.) zásahové oděvy, dýchací technika atd. Vzhledem k tomu, že prostory hasičské zbrojnice hodně pamatují, bylo investováno do nutných oprav. Byla provedena oprava sociálního zařízení. Celkové náklady za období 2011- 2014 byly tis. Kč z dotací JČK bylo hrazeno 733 tis. Kč.

Kultura, vzdělávání a ostatní

V této oblasti jsme získali z prostředků POV a grantů JČK:

- o na provoz informačního centra dotace ve výši 253 tis. Kč (podpora krajkářství na Sedlicku, výstavy, semináře, vzdělávání, provoz atd.)
- o na vzdělávání dětí, vedení krajkářského kroužku, materiální zabezpečení 45 tis. Kč – paličkování kurzů se účastní cca 60 dětí
- o zlepšení podmínek pro trávení volného času. Byl nakoupen velkoprostorový stan a podium v nákladu 517 tis. Kč, převážná část hrazena z PRV ČR prostřednictvím MAS SOB ve výši 426 tis. Kč
- o podpora svazu žen na činnost z programu PRV ČR prostřednictvím MAS SOB ve výši 15 tis. Kč

Sport

Město Sedlice podpořilo v uvedeném období činnost sportovních aktivit v TJ Sokol Sedlice (kopaná příprava mladší, příprava starší, žáci, dorost) ve výši 380 tis. Kč - na činnost investice do oprav fotbalového hřiště, úhrada energií - ve výši 354 tis. Kč

Možná, že některý z čtenářů tohoto článku si položí otázku, proč se právě některé prostředky věnovaly, jak bylo uvedeno a proč se nepoužily podle něj na něco jiného. Vysvětlení je zcela jednoduché. Všechny uvedené dotační peníze jsou „přísně účelové“ a tzn., že jsou určeny pouze na to, na co byly poskytnuty (a proto i tak použity). Pokud bychom je nečerpalí my, někdo jiný by je velice rád získal a použil.

Jiří Rod, starosta města

Loučení s prázdninami v Sedlici

V sobotu 6. září se uskutečnil již 4. ročník této velmi populární dětské akce. Svaz žen Sedlice se na tuto akci připravoval několik měsíců a tvrdá práce a ztráta osobního času se opravdu vyplatila. Velké díky patří všem sponzorům a také paní Alence Hrdličkové z Domova dětí a mládeže ve Strakonici, která nám laskavě zapůjčila krásné kulisy na tuto akci.

Tento rok se registrovalo 122 dětí, což je nový rekord. Na děti čekalo opět 12 stanovišť se širokou škálou úkolů, odměny v podobě hraček, sladkostí a poukázek na zmrzlinu. Nechyběla tombola s úžasnými cenami, paní Lávičková z Holušic malovala dětem celé odpoledne obličej, děti se vyřádily na skákacích hradech a celou akci uvedl školník Cibulka, kterému se na hřišti ztratili medvědi a děti měly za úkol je najít. Pan Vojta Šavrdla ml. zajistil zábavu v podobě sportovní disciplíny Slackline, kterou si děti měly možnost vyzkoušet (*Slackline je chození na napnutém textilním popruhu, který se natahuje mezi dva pevné body*). Podporu naší akci přišel vyjádřit i pan starosta Jiří Rod. Počasí nám opravu přálo, bylo slunečno, děti si celou akci užívaly a na chvíli snad i zapomněly, že školník rok je opět v plném proudu.

Už teď všechny srdečně zveme na V. ročník Loučení s prázdninami v roce 2015.

Kateřina Prexlová
Svaz žen Sedlice

**„Já su tak šťastný!“
parodoval za cílovou
páskou legendárního
Venclovského vítěz
škvořetického „Žuláka“**

Obvykle se triatlonové přebory označují jako souboje o titul Železného muže. Ve Škvořeticích šli ještě dál a vyhlašují jednou ročně závod v „plavokoloběhu“ / = triatlon ve zdejším nářečí / o škvořetického „Žuláka“. Sdílují tak jasně celému světu a přílehlému okolí, že tady u nich jsou zainteresovaní jedinci „kapánek“ drsnější a odolnější než jinde. Už ne železo, ale přímo žula!

Vítěz žuláka Jakub Šimeček, foto Vladimír Šavrdra

Vítězové v kategorii veteráni, foto Vladimír Šavrdra

To ostatně dokázali všichni, kteří se v sobotu 16. srpna zúčastnili čtvrtého ročníku „Žuláka“. Klimatické podmínky nebyly zrovna nejpříznivější a to se odrazilo negativně na počtu závodníků. Tentokrát se jich na hráz rybníka Dražského v plavkách postavilo 23 a to 20 mužů a 3 ženy. Loni, když sluníčko páliło jako zběsilé, jich bylo o dvacet víc, včetně jednoho zástupce dětské kategorie. Letos už dětskou složku ne-reprezentoval nikdo. Výměry jednotlivých disciplín byly pořád stejné: 200 metrů plavání, 20 kilometrů cyklistika a 1500 metrů běh.

„Já su tak šťastný!“ Tak s touto legendární hláškou stejně legendárního rekordmana Františka Venclovského protrhl hrudí cílovou pásku absolutní vítěz Jakub Šimeček /35 let/ z klubu SCV Blatná.

Ještě předtím, než se znovu na Škvořetice snesl hustý déšť, bylo provedeno slavnostní vyhlášení výsledků. Jak jinak než s nezbytnými žulovými kostkami pro nejlepší sportovce ve všech kategoriích.

Kategorie Elite: 1. Jakub Šimeček /47, 54/ z SCV Blatná, 2. Anton Murárik

/48, 12/ ze Škvořetic, 3. Josef Tvardík /52, 01/ z Domažlicka. **Kategorie Příprava na veterány:** 1. Milan Vejvoda /56, 38/ z Březnice, 2. Radek Muller /57, 50/ z Blatné, 3. Josef Ředina /58, 27/ ze Škvořetic. **Kategorie Veteráni:** 1. Milan Janda /61, 12/ ze Strakonice, 2. Miroslav Löffler /64, 24/ z Tábora, 3. Karel Dvořák /77, 08/ ze Strakonice. **Kategorie Ženy:** 1. Ivana Váchová /58, 43/ ze Štětkně, 2. Radka Moulíková /65, 03/ z Petrovic, 3. Eva Moulíková /66, 56/ z Petrovic.

Vladimír Šavrdra

„Cyklohrátek“ si v Pacelících děti užily i navzdory dešti

Pořadatelé oblíbených „Cyklohrátek“, které se konaly na hřišti v Pacelících v neděli 29. června již potřetí. Mladí cyklisté je příjemně překvapili. Navzdory nepříznivým klimatickým podmínkám se na start dostavilo sedmnáct mladších i starších dětí nejen ze samotných Pacelic, ale i z Blatné, Protivína, Buzic a Chlumu.

Jako v předchozích dvou ročnících byla i tentokrát sportovní akce rozdělena na jízdu zručnosti a nenáročný závod na terénních kolech. V rámci jízdy zručnosti museli účastníci soutěže absolvovat dva slalomy, přenést kelímek vody ze stolu na stůl, trefovali se tenisákem do košíku a v závěrečném finiši na ně čekal přejezd lávky na kulatině, tzv. „houpačka“. Při závodech, kde se startovalo od kamenného křížku nad rybníkem, se děti změnilly v hotové divočky. Do pedálů šlapaly tak prudce, že by jim mohl i legendární Lance Armstrong závidět. Bylo potěšením, ba hotovou slastí pro oči dospělého sledovat jejich nadšení, elán a úpornou snahu být první.

Na předávání cen se počasí umoudřilo, tak se stupně vítězů mohly přestěhovat pod širé nebe. Výsledková tabulka vypadala následovně: Jízda zručnosti kategorie C /6- 8 let/: 1. Denisa Sliacká z Pacelic, 2. Matěj

Budoš z Pacelic, 3. Nikola Sliacká z Pacelic. Kat. B /9- 11 let/: 1. Jakub Šurát z Blatné, 2. Tereza Šurátová z Blatné, 3. Jan Budoš z Pacelic. Kat. A /12- 14 let/: 1. Dominik Ludvík z Pacelic, 2. Jiří Vrbský z Chlumu, 3. Lukáš Ludvík z Pacelic. Závod terénních kol: Kat. C /6- 8 let/: 1. Denisa Sliacká z Pacelic, 2. Matěj Budoš z Pacelic, 3. Nikola Sliacká z Pacelic. Kat. B /9- 11 let/: 1. Jakub Šurát z Blatné, 2. Tereza Šurátová z Blatné, 3. Kryštof Mašek z Blatné. Kat. A /12- 14 let/: 1. Dominik Ludvík z Pacelic, 2. Jiří Vrbský z Chlumu, 3. Jan Vrbský z Chlumu.

Počínaje příštím rokem budou soutěžní kategorie na pacelických „Cyklohrátkách“ rozšířeny o kategorii „Baby“ (do 5 let), aby se mohly zúčastnit i ti úplně nejmenší. Pořadatelé budou opět dobrovolníci z Pacelic a Obec Škvořetice. Ta je zároveň i jedním z hlavních sponzorů akce.

Vladimír Šavrdra

První světová válka – 3. část Pomník velkostatku

K první světové válce jistě patří i památník padlých zaměstnanců z velkostatku ve Lnářích. Ten byl vybudován v katastru obce Tchořovice v tzv. „Válečném háji“, „Háji hrdinů“, později „v Ruském háji“, na bývalém pastvisku mezi rybníky Radov a Kaprov, nedaleko zrušeného rybníčka Louže a později i zrušené vrbovny.

Stavba pomníku, včetně slavnostního odhalení, se uskutečnila v květnu roku 1920 na pozemku velkostatku. K velké účasti přítomných zaměstnanců velkostatku, obyvatel Tchořovic i dalších obcí promluvil pater Alois Majer z kostela Nejsvětější Trojice ve Lnářích, který jej

současné vysvětil.

A tak dnes, uprostřed březového háje na kamenné vyvýšenině, se nalézá rozměrný kamenný kříž / tzv. dělový kříž/ ze žuly s vytesaným letopočtem 1914 - 18. Na zadní straně kříže jsou vytesané iniciály MP. Celková výška kříže je 250 cm. Pomník byl vybudován a finančně dotován správou z velkostatku ve Lnářích, přímým nařízením barona Karla Lilgenou.

V nedaleké vzdálenosti před křížem, směrem k severu jsou dvě kamenné žulové desky o velikosti 109 x 190 cm. Jedna, na levé straně, se jmény padlých zaměstnanců a druhá, na pravé straně, s vytesaným citátem spisovatele Julia Zeyera:

„Proč nenávidět se a bojovat - vždyť mír nám hlásá celý Boží svět - což není možno žít v pokoji“. „Padlým hrdinům ve světové válce ze statků Lnářských“.

Na kamenné desce jsou uvedena následující jména těchto padlých hrdinů:

Blažek Jan - revírník 1915, Benda Karel - hajný 1915, Bubeníček Václav - hajný 1915, Loula Karel - hajný 1916, Machovec Alois - hajný 1914, Vlasák Albín - hajný - 1914, Žák Josef - hajný 1918, Junger František - lesař 1916, Jirka Václav - poklasný 1919, Kačena Václav - čeledín 1916,

foto Lukáš Vokroj

Hájek Jan - čeledín 1916, Maršík Karel - čeledín 1915, Šroub Jan - čeledín 1916, Míka Štěpán - čeledín 1916, Šampalík František - čeledín 1918.

Z tohoto výčtu padlých je zajímavou osobou Václav Jirka poklasný, který je uveden současně na obou pomnících padlých vojáků / Tchořovice/.

Válečný háj byl připravován od roku 1917 do roku 1919. Byla zde vysazena celá řada zajímavých, na tehdejší dobu netradičních dřevin – dub červený, borovice vejmutovka, douglaska tisolistá/ forma zelená, šedá/. Druhotný název „Ruský háj“ napovídá, že výsadba dřevin i samotná úprava pietního prostranství byla budována z velké části ruskými zajatci, kterých pracovalo na velkostatku ve Lnářích několik desítek.

Po roce 1948 bylo okolí značně zanedbané a neudržované. Obě desky zanikaly ve spleti okrasných keřů a plevelných dřevin, přístup k nim byl téměř nemožný. Desky byly porostlé mechem a lišejníkem a byly téměř nečitelné. Teprve kolem roku 1980 dochází k částečné nápravě, ale rozhodujícím je rok 1994, kdy je provedena rozsáhlá úprava a prostranství kolem pomníku padlých je vyčištěno a důstojně upraveno. Stalo se tak důstojným pietním místem a vzpomínkou na padlé zaměstnance velkostatku.

Všem obětem I. svět války věnoval Ladislav Stehlík tuto báseň:

Zborovským

Daleko spíte od rodných brázd
a přece jste tu s námi.
Prstencem věrnosti Vás osud spjal
s hroby i s kolébkami.

Nad setbou krvavou dozrává klas
plně se slibnou sklizní-
Zas hrozí z mračen? Zase se tmí?
Zas po krvi zem žízni?

Lán stokrát zdeptaný jsou Čechy mé
- bojiště věčně živé.
O zemi kalicha, žízně a slz
neodzbírají důvěřiví !

Daleko spíte od rodných brázd
odkaz Váš budem volit.
Z kořenů sosn čtu zákon váš:
Vzdorovat. Nepovolit.

Použitá literatura:

Ladislav Stehlík: *Země zamyšlená*
Kronika obce Tchořovice

Karel Krejčí

Rok 2014 v Uzenicích

Rok 2014 je z pohledu obecního úřadu především rokem volebním. Sotva začala pracovat vláda vzešlá z mimořádných voleb na podzim loňského roku, začaly se připravovat pro občana „nejvzdálenější“ volby do Evropského parlamentu. Nyní vrcholí přípravy na „nejbližší“ volby do zastupitelstev obcí, které jsou v našem obvodu tentokrát spojeny s volbami do Senátu Parlamentu ČR. Nevím, zda to byla taktika nebo nechuť pracovat pro obec, ale kandidátky do voleb zastupitelstva obce Uzenice byly podány v poslední den lhůty 5. srpna. Přejme si, aby volby řádně proběhly a noví zastupitelé se mohli s elánem ujmout svého mandátu.

Nejstarší a nejmladší muž obce Uzenice,
Bohumír Kučera (85) a Vojtěch Kučera (0)

Letošní rok je také ve znamení účinnosti nového občanského zákoníku. Legislativní změny v poslední době činnost úřadu často a značně komplikují. Stávající zastupitelstvo v letošním roce musí například nově řešit pachtý zemědělských pozemků.

Dalším dosud nesplněným úkolem obce je realizace akce s dotací z Programu obnovy

Úspěch SDH Uzenice na poháru obce – 2. místo v kategorii veteráni

venkova Jihočeského kraje Oprava obecních komunikací v k. ú. Uzenice. Úplná uzavírka komunikací Uzenice – Chobot a Uzenice – Ostrov je naplánována na 24. a 25. září.

Z poslední kontroly na úřadě, kterou provedl 19. srpna Státní okresní archiv Strakonice, vznikl úkol do konce roku řádně provést skartaci dokumentů místního národního výboru a obecního úřadu.

V letošním roce se podařilo provést částečnou obnovu nábytku na obecním úřadě s podporou evropských prostředků ze Státního zemědělského intervenčního fondu díky Místní akční skupině Svazku obcí Blatenska.

Bohužel se nepodařilo využít přidělené prostředky z Fondu solidarity na odstranění povodňových škod.

V červenci se změnil nájemce prodejny, který rozšířil prodejní dobu a sortiment nabízeného zboží. Prodejna je otevřena v úterý a v sobotu vždy od 12.30 do 13.30 h.

9. srpna dobrovolní hasiči dokázali skvěle uspořádat již 4. ročník soutěže O pohár obce Uzenice. Vítězi se stali a na poháru budou pro rok 2014 uvedeni muži SDH Kocelovice, ženy SDH Chobot, veteráni SDH Hajany a veteránky SDH Chobot.

Obec Uzenice pořádá jako v loňském roce u příležitosti mezinárodního dne seniorů posezení s hudbou a občerstvením. Všichni občané nad 60 let jsou srdečně zváni do klubu ve čtvrtek 2. října od 15 hodin.

Dagmar Malečková
starostka obce

Sportovní vyžití ATC Milavy 2014

Příznivci sportu ATC Milavy ve spolupráci s obcí Velká Turná, uspořádali na pískových kurtech v areálu ATC Milavy dva prestižní sportovní turnaje. V sobotu 19. 7. 2014 se odehrál 32. ročník nohejbálu trojic Milavská šlápota. Tohoto turnaje se zúčastnilo 16 mužstev. Jednotlivé zápasy byly vyrovnané a hráči si pochvalovali vysokou sportovní úroveň turnaje.

O týden později nohejbalisty vystřídali na pískových kurtech šestice volejbalistů. Turnaj ve smíšených šestkách byl dvoudenní a to od soboty 26. 7. do neděle 27. 7. 2014. I tento turnaj má na Milavech dlouholetou tradici.

Rozloučení dětí s prázdninami a nohejbalový turnaj v obci Velká Turná

V sobotu 23.8.2014 uspořádal SDH Velká Turná na dětském hřišti v obci od 16:00 hod. pod záštitou členky Rady Jihočeského kraje Ing. Hany Rodinové Ph.D. akci „Rozloučení s prázdninami“. Jihočeský kraj přispěl finanční částkou na úhradu nákladů spojených s touto akcí. Pro děti bylo připraveno odpoledne plné soutěží a her, zakončené táborovým ohněm s opékáním buřtů. Největší zájem byl o jízdu na koni. Z usměvavých tváří dětí byla vidět jejich spokojenost.

SDH Velká Turná uspořádal ve spolupráci s obcí Velká Turná nohejbalový turnaj trojic na pískovém hřišti v obci jako součást akce „Rozloučení s prázdninami“. V letošním roce byl turnaj naplánován na sobotu 23. srpna 2014. Do jednotlivých zápasů se přihlásilo 6 mužstev z obce a okolí. Vítězem turnaje se stalo mužstvo Těžká trojka. Pro všechny hráče bylo připraveno občerstvení.

Činnost SDH Velká Turná

Činnost členů SDH Velká Turná byla v září započata několika akcemi. Jednou z prvních byla prezentace sboru a vozidla HENSCHEL na Leteckém dni On air 2014 na letišti ve Strakoniciích dne 6. září 2014. Tentýž den provedla posádka hasičského vozu HENSCHEL vyrobeného v roce 1939 požární zásah na 140. výročí SDH Strakonice. Jednalo se o dobové uniformy a helmy, které patřily do doby, kdy bylo požární vozidlo HENSCHEL vyrobeno (tj. r. 1939) a používáno německou armádou (r. 1944) při frontovém tažení na Moskvu. Po skončení ukázky se SDH přesunul na slavnostní otevření požární zbrojnice Osek.

Grant – Podpora JSDH obcí Jihočeského kraje

Obec Velká Turná, jako zřizovatel JSDHo, požádala dne 20. března 2014 o dotaci na podporu jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí Jihočeského kraje pro rok 2014, na financování projektu „Vybavení JSDH obce Velká Turná zásahovými ochrannými pracovními prostředky a požárním příslušenstvím“. Jednalo se o vybavení, přilba GALLET 1x, baterie MSA 1x, přilba PAB-FIRE 03 5x, hadice C 4x, zásahové kalhoty zahas IV 1x, zásahové rukavice KARLA 1 pár. Celkové náklady projektu byly Kč 48.141,80-. Dotace Jihočeského kraje Kč 25.000,-. Podíl z rozpočtu obce Velká Turná Kč

23.141,80.

Dotace POV – Oprava budovy školy čp. 55 II. etapa

Obec Velká Turná požádala v listopadu 2013 o dotaci z programu obnovy venkova Jihočeského kraje pro rok 2014. Jedná se o projekt „Oprava budovy školy Velká Turná čp. 55 – II. etapa – sanace hydroizolace a soklové části obvodového zdiva“. Protože požadovaná dotace byla schválena nižší, byly sníženy i celkové náklady na akci. Dne 28. 8. 2014 byla vybrána dodavatelská firma – BOHEMIA KONSTRUKT, s.r.o., skutečné nižší náklady projektu Kč 234.992,-. Dotace Jihočeského kraje Kč-110.000,-. Podíl z rozpočtu obce Kč 124.992,-.

Co nás čeká:

10. a 11. října 2014 – volby do zastupitelstev obcí a I. kolo voleb do Senátu Parlamentu ČR a případné II. kolo voleb do Senátu Parlamentu ČR konané ve dnech 17. a 18. října 2014.

Sobota 18. října – Posvícenská zábava v sále Hospody Na Rozhraní ve Velké Turné.

Neděle 19. října – Posvícení ve Velké Turné.

Místostarosta obce Velká Turná Pavel Šípek

A zase jsme v lavicích

I pro učitele je to vždy zvláštní den, který se pravidelně každý rok opakuje. Prázdniny a i léto asi skončily. Za doprovodu dešťových kapek opět všichni školou povinni vyrazili v pondělí prvního září do škol. I základní škola v Záboří ožila a přivítala osm prvňáčků. Je to sice méně, než v loňském roce, ale opět se naplnila celá třída. Přišli rodiče a také spolužáci ze čtvrtého ročníku, se kterými jsou prvňáčci společně v jedné třídě.

I všichni ostatní, žáci a učitelé, zahájili ... a už se společně těší na další prázdniny.

Kouzla nebo fyzika?

Víte, co se stane s balónek, naplněným solí, když ho navléknete na petlahev naplněnou bublinkovou limonádou? A co že je to za plyn, kterým se balónek naplní?

Nebo si můžete vyrobit „koktejl“. Do sklenice nalijete kapaliny: kečup, vodu, olej a líh. Podle chuti koktejl „dozdobíte“ různými pochoutkami z kuchyně: kousky jablka, brambory, těstovinami, pak můžete sledovat, kde se jednotlivé kousky ve sklenici usadí nebo kde budou plavat. Archimedes by měl z tohoto experimentu určitě radost. My, ve školce v Zábodí, jsme radost rozhodně měli, když jsme mohli tyto pokusy a spoustu dalších vyzkoušet s Divadlem fyziky ÚDiF.

Divadlo ÚDiF k nám zavítalo v rámci projektu EXPEDICE „Světlozor“, který nabízí originální program vzdělávacích aktivit především malým venkovským školám. Divadlo tvoří skupina vystudovaných fyziků, kteří si usmysleli, že ukážou krásy vědy a techniky všem lidem. Jejich fyzikální vystoupení svým rozsahem pokrývají celý obor fyziky – bohužel

Einsteinovu relativitu prý ještě neobsáhli. Se svým mottem: „Svět je krásnější, když víte, jak funguje,“ vystupuje divadlo již šestým rokem na základních školách. O to více jsme byli my i oni napnuti, jak proběhnou jejich experimenty v naší mateřské škole, kde jsou děti v jedné třídě od tří do šesti let. To, že jsme hodinu dělali pokusy, aniž by někdo z dětí rušil nebo se něco poškodilo, bylo úžasné.

A že děti říkaly fyzikálním experimentům kouzla? Na to byli naši vystudovaní fyzici trochu hákliví, ale nakonec se tomu i zasmáli. Kdo ví? Třeba za několik let, až budou naše děti ve škole, vzpomenu si na školková kouzla a nebudou se fyziky bát.

Za MŠ Zábodí, Martina Řandová, 3.9.2014

Chanovice

Kulturní a společenské akce

4. října – sobota, „Den místní potraviny – Den luštěnin“, od 10.00 do 17.00 hodin, tradiční potravinářský den ve skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Obec Chanovice)

4. října – sobota, „Návraty“, od 13.00 hodin vernisáž spojená s módní přehlídkou, výstava výtvarných prací studentů ISŠ v Plzni, zámecký areál, výstava bude do 31. 12. 2014 (ISŠ v Plzni, Obec Chanovice)

8. listopadu – sobota, „Obec a její lidé“, od 15.00 hodin vernisáž, 16. ročník fotografické soutěže z území mezi městy Blatná, Horažďovice a Nepomuk, zámek (Panoráma, ZŠ a MŠ Chanovice)

20. listopadu – čtvrtek, „Podzimní rukodělné semináře s Mgr. Ivanou Sieberovou“, zámek (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Panoráma, VS REGIO, ZŠ a MŠ Chanovice)

Informace: Obecní úřad Chanovice, tel. 376 514 353

obec.chanovice@email.cz www.chanovice.cz

IC Chanovice, tel. 376 514 164, e-mail: ic.chanovice@email.cz

Jiří Mánek navštívil Blatensko během své senátní kampaně hned několikrát. Například 30. srpna s celým pelotonem v rámci čtvrté etapy své 300 kilometrů dlouhé senátní tour na kole. Skupina cyklistů absolvovala trasu skrze celé Blatensko Radomyšl – Osek – Sedlice – Čekanice – Lažany – Doubravice – Nahošín – Bratronice – Zábodí – Lažánky – Blatensko – Blatná – Skaličany – Vahlovice – Myšnice – Lučkovice – Mirovice. Součástí pelotonu byla i Jana Musil Prokopová. Žena regionu 2013 ze Sedlice nebo handicapovaný sportovec Roman Šejna z Čestic na Strakonicku (všichni na snímku)

Oblasti, ve kterých chci a umím pomáhat:

Ochrana přírody a zelená Šumava

Při tvorbě zákonů a podmínek pro život chci dát pozor na to, aby byly dobré pro náš spíše venkovský region. Chci vnést do Senátu odborný pohled na ekologii a zároveň držet patronát nad lidmi a přírodou Šumavy.

Zemědělství a lesnictví

Chci se zasadit o to, aby zemědělci, rybníkáři a lesníci z našeho senátního obvodu z Programu rozvoje venkova v letech 2014-2020 získali v konkurenci ostatních krajů co nejvíce. To umím!

Sport

Celý život sportuji. S mojí ženou Ladkou vedeme ke sportu nejen naše tři děti, ale i děti ve sportovním oddíle, který vedeme. Jako senátor bych založil nadaci pro podporu dětských sportovních soutěží.

Bydlím kousek od Vás a kdykoliv rád přijedu!

„Můj táta mě vždycky učil, že řeči jsou na nic. Proto jedinou politikou, kterou uznávám, jsou konkrétní výsledky konkrétní odvedené práce.“ Jiří Mánek, bývalý ředitel Správy NP a CHKO Šumava a kandidát do Senátu.

Váš hlas hlas 10. a 11. října pro Jiřího Máneka znamená naději pro slušné a pracovitě lidi, naději pro jižní Čechy

www.manekjiri.cz

<https://www.facebook.com/jirimanekdosenatu>

JIŘÍ MÁNEK DO SENÁTU!

Zdravotně postižení a senioři

Mám zkušenosti s pomocí osobám se zdravotním postižením. Chci pomáhat i nadále. Naopak se zasadím o to, aby náš stát tak štědře nepodporoval ty, kteří nechtějí pracovat.

Evropské dotace

Se získáváním dotací mám bohaté zkušenosti. Dotační programy by měly být nastaveny tak, aby vyhovovaly reálnému životu v obcích a městech našeho regionu. O to bych se jako senátor postaral.

Regionální podnikání

Podporuji co největší prostor pro podnikatele a co nejmenší prostor pro stát, který navíc s vašimi penězi neumí hospodařit.

Pozitivní propagace kraje

Roli senátora vnímám jako propagátora senátního obvodu. Dlouholeté zkušenosti, které mám s médií, chci využít k tomu, aby byl náš region vidět a slyšet.

Zemí zamyšlenou 2014

Po několika úspěšných ročních, po mnoha létech ticha a nakonec po třech nultých ročnících se turistický pochod Zemí zamyšlenou dočkal zase celostátní premiéry a to 13. 7. 2014. A tak kolem osmé hodiny ranní začali na start přicházet první účastníci. Úvodní přivítání, registrace, obdržení mapky s popisem trasy, lehké občerstvení a hurá na trasu. Z Blatné po zelené turistické značce do Blatanky a pak po vlastním značení přes Mračov až k rozcestníku nad Vrbnem, zpět až do Blatné po zelené značce.

Ve Vrbně prý byla dobrá obsluha a stejně tak dobré občerstvení. To jsme se jako pořadatelé dozvěděli od kontroly a v cíli od samotných účastníků. Již teď se připravujeme na další ročník 2015, který bude mít dvě trasy a ještě k tomu cyklotrasu. Trasa byla podle zúčastněných velmi dobrá a všichni se těší již teď na další ročník 2015.

Vladimír Vildt, TK BLAMIŠ

Marie Krupková a Petr Vích

Hledáte přivýdělek, změnu, kariéru?
www.internetjob.cz/kokos

Pozvánka

Obec Hvožd'any a Heligónkářská liga Vás srdečně zvou
na tradiční 16. ročník hudebního festivalu

Třemšínská heligónka

aneb „S písničkou jde všechno lépe“

Kulturní dům ve Hvožd'anech

sobota 25. října 2014, začátek v 16.00 hodin.

Předprodej vstupenek za zvýhodněnou cenu od 15. září na pokladně
OÚ ve Hvožd'anech, rezervace vstupenek na tel. 318 696 227.

www.hvozdanycz

tel. 776 560 526

www.umuzikantu.cz

BIOMAC

EKOPALIVA PRO VÁS

DŘEVĚNÉ BRIKETY
DŘEVĚNÉ PELETY

ZIMA JE TADY!

Nejširší sortiment dřevěných briket • pelet

Navštivte naši prodejnu BIOMAC:

BLATNÁ

Laciná 21, 388 01 Blatná

tel.: 383 490 084, mob.: 606 117 609

e-mail: prodejna.blatna@biomac.cz

více na

www.biomac.cz

Nevíte si rady s PC v Blatné a okolí?
Volejte nonstop 24 hodin denně, 7 dní v týdnu

O.S. Servis - oprava a prodej počítačů

www.servispc-os.wgz.cz

- Zjištění závady, čištění, odvírování
- Instalace programů
- Závady internetu v PC
- Zapojení, prodej a sestavování
- U Vás doma či v kanceláři
- Doprava zdarma

+420 776 134 004

mail: servisos@email.cz

REKONSTRUKCE a STAVBY

Novostavby
Rekonstrukce
Bytová jádra
Instalační práce
Topenářské práce
Zednické práce
Sádkartonářské práce
Obkladačské práce
Zateplovací práce
Rozpočty a poradenství ZDARMA
Od základů až po střeš

Nejlepší ceny
v regionu.

Informace na webu.

Tel.: 731/466 512

www.patrikflachs.cz

JEZDECKÁ ŠKOLA.NET S.R.O.

NOVĚ PRO VÁS CHYSTÁME :

MINI ŠKOLKA PRO NEJMENŠÍ: od 3 let (na ponících)

VÝUKA PRO ZAČÁTEČNÍKY I POKROČILÉ JEZDCE

VYJÍŽDKY DO TERÉNU

USTÁJENÍ KONÍ

Máš rád/ -a koně, přijď k nám ... rádi poradíme, rádi vysvětlíme....

Stáj Tchořovice u Blatné (pod letištěm)

Kontaktní osoba: Monika Jiňová

Mobil: 606 66 33 77

REALITY BLATNÁ – RNDr. PETR KERNDL

B. Němcové 29, Blatná (u ubytovny TESLY Blatná)

23 let praxe na realitním trhu!

Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22

Vybráno z nabídky: Zděný byt 3+1– Blatná za 1.170.000.-Kč,
RD – Škvořetice, Závěšín, Míreč, Volyně, Praha – Újezd nad Lesy,
Dolní Nerestce, **chalupy** – Jindřichovice, Drah. Málkov, Pozdyně,
chaty – Blatná, Mýstice, Orlik, Zahorčice, Bělčice, **komerční obj.** – Blatná,
Tchořovice, Mirovice, **pozemky** – Blatná, Chobot, Lnáře, Buzice, Bezdědovice.

Všechny nabídky na: www.realityblatna.cz.

HLEDÁME pro konkrétní zájemce další domy, chalupy,
chaty, byty, pozemky, lesy ... Blatensko i kdekoli jinde.

Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠÍ CENU!

Zajistíme Vám bezstarostný prodej.

Prezentace na nejvýznamnějších
realitních serverech a právní servis ZDARMA!

Smlouvy o převodu nemovitostí - darovací, kupní,
oceňování nemovitostí, ...

Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb nejdéle
působící realitní kanceláře v regionu.

ČESKÁ BETONÁRNA BEZ ZAHRANIČNÍHO KAPITÁLU

- transportbeton
- průmyslové podlahy
- čerpání betonu
- písek a drtě do betonu

S NÁMI SE DOMLUVÍTE...

certifikované betonárny Mačkov a Blatná
kapacita vlastních domíchávačů: 40 m³

provozní doba: **pondělí - pátek 7 - 16 hodin,**
sobota 7 - 12 hodin
dispečink: **provozovna MAČKOV**
Mačkov 63, 388 01 Blatná
tel./fax: **383 423 577**
jednatel: **603 242 710**
alfabeton@volny.cz www.alfabeton.cz

dispečer: 603 116 284

O udiveném divokém králíčkovi

Byl jednou jeden šedý chlupatý divoký králíček, který se jmenoval Skočk. Bydleli s maminkou v pelišku v křovinách pod mezí velkého mrkového pole a u louky plné pampelišek, takže se měli dobře. Jednou, když maminka nebyla doma, šly kolem děti. Možná na mrkvičku, možná do lesa. Skočk nevěděl, že má utéct, a tak se díval, co že je to za zvířátka. „Jéjda, ti mají krásné kalhotky, no totototo, takové bych také chtěl,“ pomyslel si Skočk. Děti ho naštesti neviděly, kdoví, jestli by mu neublížily.

Když přišla maminka domů, tak Skočk hned na ni, že by chtěl také takové kalhotky, jako měli takoví ti, co šli kolem po dvou nohách. Maminka hned poznala, že to byly děti, velice se polekala, že se Skočk před nimi neschoval, a přikázala mu, aby byl raději zticha. Ale Skočk nedal pokoj a nedal, až si maminka povzdychla, že tedy spolu zajdou na polní jarmark a zkusí nějaké kalhotky koupit.

V den jarmarku sbalila maminka do uzlíčku deset mrkviček a šli. Na jarmarku viděli plno stánků, kde zvířátka obchodovala. Ale nebylo to takové obyčejné obchodování. Neplatilo se penězi, jen se jedny věci vyměňovaly za jiné. Každý nabízel to, co měl, a bral si to, co potřeboval, a to tak, že ani nevydělal, ani neprodělal.

Šli, proplétali se mezi stánky, až našli ten pravý. Na pultě byly vystaveny pěkné kalhotky různých barev a bílá koza za pultem čekala na zákazníky. Na jedné červených kalhotkách mohl Skočk oči nechat.

„Co stojí tyhle červené kalhotky?“ zeptala se Skočkova maminka.

„Dvě hlávky zelí,“ odpověděla bílá koza.

„No totototo,“ podivil se Skočk.

„Nemám zelí,“ řekla Skočkova maminka, „mám jen deset mrkviček.“

„Tak si to někde rozměňte,“ zamečela bílá koza a obrátila se k dalšímu zákazníkovi.

„Co naděláme, podíváme se, kdo má zelí.“

Šli, proplétali se mezi stánky, až našli ten pravý. Na pultě byly vystaveny pěkné hlávky zelí a tmavá kačenka za pultem čekala na zákazníky.

„Co stojí tahle hlávka zelí?“ zeptala se Skočkova maminka.

„Tři mrkvičky a čtyři hrachové lusky,“ odpověděla tmavá kačenka.

„No tototototo,“ podivil se Skočk.

Maminka se nerozhodně zastavila a pak se obrátila na Skočka. „Viš co? Ty červené kalhotky bys ani neměl mít, bylo by tě zdaleka vidět a to pro divoké králíčky není zdravé. Pojď, podíváme se na jiné.“

Šli, proplétali se mezi stánky, až našli ten pravý. Na pultě byly stále ještě vystaveny pěkné kalhotky různých barev a bílá koza za pultem čekala na zákazníky. Na jedné zelených kalhotkách mohl Skočk oči nechat.

„Co stojí tyhle zelené kalhotky?“ zeptala se Skočkova maminka.

„Když mi dáte hlávkou zelí, dvě mrkvičky a čtyři hrachové lusky, jsou vaše,“ odpověděla bílá koza.

„No tototototo,“ podivil se Skočk.

Maminka se obrátila na Skočka: „Viš co? Ty zelené kalhotky by ti neslušely. Podíváme se na jiné.“

„Ještě tu mám žluté, ty jsou o tři hrachové lusky dražší dražší, a modré, ty jsou o mrkvičku levnější“ dodala bílá koza.

„No tototototo,“ podivil se Skočk.

V polici ležely ještě šedé chlupaté kalhotky. Také na nich mohl Skočk oči nechat.

„A co támhle ty šedé chlupaté kalhotky?“ zeptala se Skočkova maminka.

„Ty jsou za osm mrkviček.“

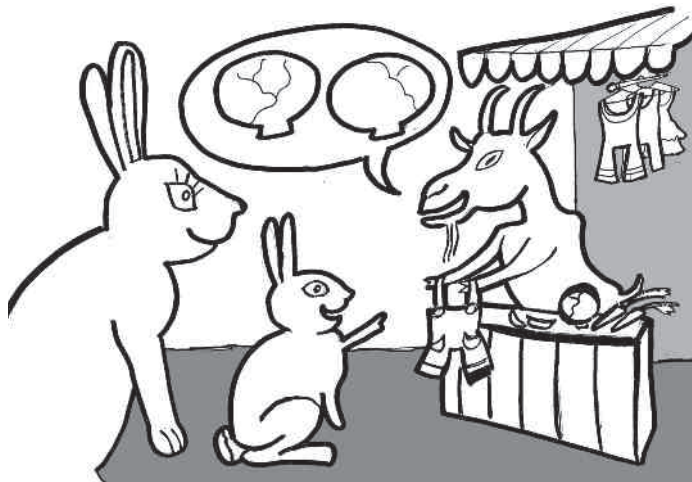
„No tototototo,“ podivil se Skočk.

„To je ono!“ zajasala Skočkova maminka a ty šedé chlupaté kalhotky koupila.

Skočk si ty své nové šedé chlupaté kalhotky hned oblékl a byl s nimi náramně spokojený. Ostatně divocí králíci jiné kalhotky ani nenosí. V červených by je bylo zdaleka vidět a to pro divoké králíčky není zdravé, zelené by jim neslušely a ty žluté a modré vlastně také ne.

A co udělali Skočk a jeho maminka s těmi dvěma mrkvičkami, co jim z nákupu zbyly? To není těžké uhodnout, když byli z toho nakupování takoví utmácení a hladoví.

Skočkova maminka neměla hrachové lusky, protože vynechala stánek, kde kudrnatá ovečka dávala za mrkvičku dva hrachové lusky. Mohla tak

koupit za svých původních 10 mrkviček i kalhotky jiné barvy? A jak by bylo třeba postupovat?

Stanislav Trávníček

Ilustrace: Jaroslava Palzerová

Odpověď na otázku z minulého čísla:

V minulém pohádce jsme viděli, že Ivanka jezdila na táboře na pramičce a ptali jsme se, co to ta pramička je. Ti, kteří mají internet, si mohli najít toto vysvětlení:

Pramice, zdvojnásobě též pramička, je malé plavidlo s plochým dnem (anglicky *flatboat* = „plochá loď“). Je hojně využívána zejména na klidných tocích a stojatých vodních plochách, v přívozech a k rybaření. Pramičky mívá obvykle hranatý tvar, téměř obdélníkový půdorys. Původně dřevěný materiál vystřídal povětšinou laminát, užívá se též ocel, hliník, či plast. K pohonu používá dvojici vesel (zejména rekreační a rybářské pramice), případně též pádla (závodní pramice), bidlo (tradiční přívozní pramice) nebo malý motor.

Stanislav Trávníček

Vážené čtenáři,

Tajenky sudoku v červencovém vydání byly opět různé: lehká verze – před námi, středně těžká verze – příjemná, těžká verze – dovolená. Výherci: Marie Vonašková, Újezdec; Monika Zobalová, Radomyšl; Václav Bláha, Blatná. Uvedení luštitelů si ceny mohou vyzvednout v kanceláři SOB nejpozději do středy 5. listopadu 2014, popř. po telefonické dohodě 728 881 358. Gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU v zářijovém vydání zašlete tajenku a první řádek z vylustěného SUDOKU s označením obtížnosti na E-mailovou adresu blatensko@blatensko.cz nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do středy 5. listopadu 2014.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka opět připravil Stanislav Trávníček z Olomouce.

Radka Vokrojová

Lehká verze:

7		8	6			5		2
5		6		4	1		9	
		2	4		8	1		
3		4		5			7	
9				6		2		5
	6	5			9			1
	7		2	1				
2		1				3		4

1 = K, 2 = K, 3 = J, 4 = R, 5 = Á,
6 = Ř, 7 = Y, 8 = K, 9 = A

Středně těžká:

	2	5						6
						2		
9				5		7		
3			9		2			8
	6	9		3			1	
	8	3			5		9	
2			7			6		1
			6		7		8	3

1 = O, 2 = N, 3 = L, 4 = O, 5 = R,
6 = O, 7 = T, 8 = I, 9 = G

Těžká verze:

				2			7	
		3	7					6
				1	8		2	
					4	5		
2					5			
7	5			8				4
5	6					2		
3				9			8	

1 = R, 2 = O, 3 = E, 4 = C, 5 = E,
6 = T, 7 = I, 8 = V, 9 = D

Blatensko SOBě. 40. číslo vyšlo v pátek 26.09.2014 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník VIII. Poslední číslo vyšlo v červenci 2014. Uzávěrka příštího čísla je v pátek 7.11.2014. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 7000 ks. Redakce e-mail: listy@blatensko.cz tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. **Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.**